

I

(EY:n ja Euratomin perustamissopimuksia soveltamalla annetut säädökset, joiden julkaiseminen on pakollista)

ASETUKSET

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 450/2008,

annettu 23 päivänä huhtikuuta 2008,

yhteisön tullikoodeksista (uudistettu tullikoodeksi)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 26, 95, 133 ja 135 artiklan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Yhteisö perustuu tulliliittoon. On sekä yhteisön talouden toimijoiden että tullihallintojen edun mukaista koota nykyinen tullilainsäädäntö yhteisön tullikoodeksiin, jäljempänä 'koodeksi'. Sisämarkkinoiden käsitteeseen perustuvan koodeksin olisi sisällettävä yleiset säännöt ja menettelyt, joilla varmistetaan se, että tariffitoimenpiteiden ja muiden yhteisön tasolla käyttöön otettujen yhteisten politiikkojen mukaiset toimenpiteet pannaan täytäntöön yhteisön ja sen tullialueen ulkopuolisten maiden tai alueiden välisessä tavarakaupassa siten, että näiden yhteisten politiikkojen vaatimukset otetaan huomioon. Tullilainsäädännön tulisi olla yhdenmukaisempaa tuontimaksujen kantamista koskevien säännösten kanssa, muuttamatta kuitenkaan voimassa olevien verosäännösten soveltamisalaa.

(2) Euroopan yhteisöjen taloudellisten etujen suojaamista ja toimintasuunnitelmaa 2004–2005 koskevan komission tiedonannon mukaisesti on tarkoituksenmukaista mukauttaa oikeudellista kehystä yhteisön taloudellisten etujen suojaamiseksi.

(3) Yhteisön tullikoodeksista 12 päivänä lokakuuta 1992 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 2913/92 ⁽³⁾ perustui kussakin jäsenvaltiossa 1980-luvulla erikseen sovellettujen tullimenettelyjen yhtenäistämiseen. Asetusta on sen voimaantulon jälkeen muutettu useaan kertaan merkittävästi erilaisten erityisongelmien ratkaisemiseksi, kuten vilpittömän mielen suojan tai turvallisuusvaatimusten huomioon ottamiseksi. Koodeksia on ollut lisäksi tarpeen muuttaa niiden merkittävien oikeudellisten muutosten vuoksi, joita viime vuosina on tapahtunut sekä yhteisössä että kansainvälisellä tasolla. Tällaisia muutoksia ovat muun muassa Euroopan hiili- ja teräsyhteisön perustamissopimuksen voimaantulon päättyminen ja vuoden 2003 liittymisasiakirjan ja vuoden 2005 liittymisasiakirjan voimaantulo sekä tullimenettelyjen yksinkertaistamisesta ja yhdenmukaistamisesta tehdyn kansainvälisen yleissopimuksen, jäljempänä 'tarkistettu Kioton yleissopimus', muuttaminen pöytäkirjalla, johon yhteisö liittyi neuvoston päätöksellä 2003/231/EY ⁽⁴⁾. Näin ollen tullimenettelyjen sujuvoittaminen on tarpeen, ottaen huomioon, että pääasiallisesti käytetään sähköisiä ilmoituksia ja käsittelyä ja että paperiasiakirjojen käyttäminen ja käsittely on poikkeuksellista. Näistä syistä pelkkä uusien muutosten tekeminen nykyiseen koodeksiin ei riitä, vaan se on uudistettava kokonaan.

⁽¹⁾ EUVL C 309, 16.12.2006, s. 22.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 12. joulukuuta 2006, neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu 15. lokakuuta 2007 (EUVL C 298 E, 11.12.2007, s. 1), ja Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 19. helmikuuta 2008.

⁽³⁾ EYVL L 302, 19.10.1992, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1791/2006 (EUVL L 363, 20.12.2006, s. 1).

⁽⁴⁾ EUVL L 86, 3.4.2003, s. 21, päätös sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 2004/485/EY (EUVL L 162, 30.4.2004, s. 113).

- (4) Koodeksiin on tarkoituksenmukaista sisällyttää oikeuskehys, joka koskee tullilainsäädännön tietyjen säännösten soveltamista tavarakauppaan, jota käydään yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28 päivänä marraskuuta 2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY⁽¹⁾ säännösten soveltamisalaan kuuluvien yhteisön tullialueen osien ja näiden säännösten soveltamisalan ulkopuolisten tullialueen osien välillä, tai jota käydään näiden säännösten soveltamisalan ulkopuolisten tullialueen osien välillä. Ottaen huomioon, että tässä yhteisön sisäisessä kaupassa on kyse yhteisötväaroista ja veroihin liittyvistä säännöksistä, on perusteltua täytäntöönpanotoimenpitein säätää yksinkertaistuksista näihin tavaroihin sovellettaviin tullimuodollisuuksiin.
- (5) Laillisen kaupan helpottaminen ja petosten torjunta edellyttävät yksinkertaisia, nopeita ja vakiomuotoisia tullimenettelyjä ja -prosesseja. Sen vuoksi on tarkoituksenmukaista komission tiedonannon ”Yksinkertainen, sähköiseen tiedonsiirtoon perustuva toimintaympäristö tullille ja kaupalle” mukaisesti yksinkertaistaa tullilainsäädäntöä, mahdollistaa nykyaikaisten välineiden ja tekniikan käyttö sekä edistää tullilainsäädännön ja uudenaikaisten lähestymistapojen yhdenmukaista soveltamista tullitarkastuksiin, ja siten auttaa varmistamaan perusta tehokkaille ja yksinkertaisille tulliselvitysmenettelyille. Tullimenettelyjä olisi yhdistettävä tai yhdenmukaistettava keskenään, ja menettelyjen määrää olisi vähennettävä vain niihin, jotka ovat taloudellisesti perusteltuja. Näiden toimien tavoitteena on parantaa liike-elämän kilpailukykyä.
- (6) Sisämarkkinoiden toteutuminen, kansainvälisen kaupan ja kansainvälisten investointien esteiden vähentäminen sekä kasvanut tarve varmistaa turvallisuus yhteisön ulkorajoilla ovat tuoneet tulliviranomaisille johtavan aseman toimijoiden ketjussa ja tehneet tulliviranomaisista, niiden valvoessa ja hallinnoidessa kansainvälistä kauppaa, eri maiden ja yritysten kilpailukykyyn myötävaikuttavia toimijoita. Tullilainsäädännön olisi siksi kuvastettava talouden uutta todellisuutta sekä tulliviranomaisten uutta asemaa ja tehtävänsä.
- (7) Tieto- ja viestintätekniikan käytöllä, sen mukaisesti kuin paperittomasta toimintaympäristöstä tullille ja kaupalle myöhemmin tehtävässä Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksessä säädetään, on keskeinen sija kaupan helpottamisessa ja samalla tullitarkastusten tehostamisessa, millä vähennetään yritysten kustannuksia ja yhteiskunnalle aiheutuvia riskejä. Sen vuoksi on tarpeen vahvistaa koodeksissa oikeuskehys, jossa mainittu päätös voidaan panna täytäntöön, ja erityisesti se oikeusperiaate, että kaikki tullija kauppatapahtumat on käsiteltävä sähköisesti ja että samojen tullitapahtumien käsittelyyn tarkoitettujen tieto- ja viestintätekniikan järjestelmien on oltava kaikkien jäsenvaltion talouden toimijoiden käytettävissä.
- (8) Tällaiseen tieto- ja viestintätekniikan käyttöön olisi liitettävä tullitarkastusten yhdenmukaistettu ja standardoitu soveltaminen jäsenvaltioissa, jotta varmistetaan samantasoiset tullitarkastukset koko yhteisössä siten, että yhteisön eri saapumis- ja poistumispaikoilla ei synny kilpailuvastaisia käytäntöjä.
- (9) Kaupan helpottamiseksi, ja varmistaen samalla yhteisön tullialueelle tuotavien tai sieltä vietävien tavaroiden tarkastusten asianmukaisen tason, on toivottavaa, että talouden toimijoiden toimittamia tietoja vaihdetaan tulliviranomaisten kesken, ottaen huomioon tietosuojasäännökset, ja annetaan myös muiden tarkastuksiin osallistuvien viranomaisten kuten poliisin, rajavartioston ja eläinlääkintä- ja ympäristöviranomaisten käyttöön, ja että eri viranomaisten suorittamia tarkastuksia yhdenmukaistetaan siten, että talouden toimijan tarvitsee antaa tiedot ainoastaan kerran ja että nämä viranomaiset tarkastavat tavarat samaan aikaan ja samassa paikassa.
- (10) Tiettyjen liiketoimintojen helpottamiseksi jokaisella olisi edelleen oltava oikeus nimetä itselleen edustaja asioimaan tulliviranomaisten kanssa. Oikeutta toimia edustajana ei kuitenkaan pitäisi enää voida varata kenenkään yksinoikeudeksi minkään jäsenvaltion lainsäädännön nojalla. Lisäksi tulliedustajalla, joka täyttää valtuutetun talouden toimijan aseman myöntämisen edellytykset, olisi oltava oikeus palvelujensa tarjoamiseen muussa jäsenvaltiossa kuin siinä, johon hän on sijoittautunut.
- (11) Sääntöjä noudattavien ja luotettavien talouden toimijoiden olisi ”valtuutettuina talouden toimijoina” voitava saada täysimääräiset edut yksinkertaistusten laajasta käytöstä ja, turvallisuusnäkökohdat huomioon ottaen, hyötyä kevyemmästä tullivalvonnasta. Näin he voisivat saada joko ”yksinkertaistettuihin tullimenettelyihin oikeutetun” valtuutetun talouden toimijan aseman tai ”turvallisuushelpotuksiin oikeutetun” valtuutetun talouden toimijan aseman. Heille voidaan myöntää jompikumpi näistä asemista tai ne molemmat.
- (12) Kaikkiin päätöksiin eli tullilainsäädäntöön liittyviin tulliviranomaisten virallisiin toimiin, joilla on oikeudellinen vaikutus yhteen tai useampaan henkilöön, mukaan luettuina kyseisten viranomaisten antamat sitovat tiedot, olisi sovellettava samoja sääntöjä. Kaikkien tällaisten päätösten olisi oltava voimassa koko yhteisössä ja, jos ne eivät ole yhdenmukaisia tullilainsäädännön tai sen tulkinnan kanssa, ne olisi voitava peruuttaa, muuttaa jollei toisin säädetä, taikka kumota.
- (13) Euroopan unionin perusoikeuskirjan mukaisesti on tarpeen, että tulliviranomaisten päätöksiä koskevan muutoksenhakuoikeuden lisäksi jokaiselle turvataan oikeus tulla kuulluksi ennen sellaisen päätöksen tekemistä, joka vaikuttaisi häneen epäedullisesti.
- (14) Tullimenettelyjen sujuvoittaminen sähköisessä toimintaympäristössä edellyttää vastuun jakoa eri jäsenvaltioiden tulliviranomaisten kesken. On tarpeen varmistaa asianmukaiset tehokkaat, varoittavat ja oikeasuhteiset seuraamukset koko sisämarkkinoilla.

⁽¹⁾ EUVL L 347, 11.12.2006, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2008/8/EY (EUVL L 44, 20.2.2008, s. 11).

- (15) Jotta saataisiin pidetyksi tasapainossa toisaalta tulliviranomaisten tarve varmistaa tullilainsäädännön oikea soveltaminen ja toisaalta talouden toimijoiden oikeus oikeudenmukaiseen kohteluun, tulliviranomaisille olisi annettava laajat valvontamahdollisuudet ja talouden toimijoille muutoksenhakuoikeus.
- (16) Yhteisölle, sen kansalaisille ja kauppakumppaneille koituvien riskien minimoimiseksi jäsenvaltioiden tullitarkastusten yhdenmukaisen soveltamisen olisi perustuttava yhteiseen riskinhallintajärjestelmään ja sen soveltamiseen tarkoitettuun sähköiseen järjestelmään. Kaikille jäsenvaltioille yhteisen riskinhallintajärjestelmän perustaminen ei saisi estää niitä kohdistamasta tavaroihin satunnaistarkastuksia.
- (17) On tarpeen vahvistaa ne tekijät, joiden perusteella sovelletaan tuonti- tai vientitulleja ja muita tavaroiden kaupan sovellettavia toimenpiteitä. On myös tarkoituksenmukaista antaa selvät säännökset siitä, miten yhteisössä annetaan alkuperäselvityksiä kaupan tarpeiden sitä edellyttäessä.
- (18) Tullivelan oikeudellisen syntyperusteen määrittelyvaikeuksien välttämiseksi on suotavaa ryhmitellä yhteen kaikki ne tapaukset, joissa tuontitullivelka syntyy, lukuun ottamatta vapaaseen liikkeeseen luovuttamista koskevan tullilmoituksen antamista tai osittain tuontitullitonta väliaikaista maahantuontia. Samoin olisi meneteltävä myös vientitullivelan syntyperusteiden suhteen.
- (19) Koska tulliviranomaisten uuteen toimintatapaan liittyy myös sisämaa- ja rajatullitoimipaikkojen välistä vastuunjakoa ja yhteistyötä, tullivelan olisi useimmissa tapauksissa katsottava syntyvän velallisen sijoittautumispaikassa, koska tämän paikan toimivaltainen tullitoimipaikka pystyy parhaiten valvomaan asianomaisten henkilön toimia.
- (20) Tarkistetun Kioton yleissopimuksen mukaisesti on lisäksi tarkoituksenmukaista vähentää niiden tapauksien lukumäärää, joissa jäsenvaltioiden hallinnollinen yhteistyö on tarpeen tullivelan syntyä paikan vahvistamiseksi ja tullien kantamiseksi.
- (21) Erityismenettelyjä koskevissa säännöissä olisi sallittava yhden ainoan vakuuden käyttö kaikissa erityismenettelyissä, ja vakuutena pitäisi voida käyttää yleisvakuutta, joka kattaa useita tapahtumia.
- (22) Yhteisön ja jäsenvaltioiden taloudellisten etujen suojan parantamiseksi vakuuden olisi katettava myös ne tullilmoituksessa ilmoittamatta jätetyt tai väärin ilmoitetut tavarat, jotka sisältyvät siihen lähetykseen tai ilmoitukseen, jota varten vakuus on annettu. Samasta syystä takaajan sitoumuksen olisi katettava myös sellaiset tuonti- tai vientitullien määrät, jotka pannaan maksuun jälkitarkastusten perusteella.
- (23) Yhteisön ja jäsenvaltioiden taloudellisten etujen turvaamiseksi ja petosten torjumiseksi on suotavaa käyttää järjestyttä, joihin liittyy yleisvakuuteen sovellettavia, asteittain tiukentuvia toimenpiteitä. Jos petosriski on kasvanut, olisi asianomaisten talouden toimijoiden tilanne huomioon ottaen voitava väliaikaisesti kieltää yleisvakuuden käyttö.
- (24) On tarkoituksenmukaista ottaa huomioon asianomaisten henkilön vilpittömästä mieltä tapauksissa, joissa tullivelka syntyy siksi, että tullilainsäädäntöä ei ole noudatettu, ja pyrkiä minimoimaan velallisen laiminlyönnistä aiheutuvat seuraukset.
- (25) On tarpeen vahvistaa periaate, jonka mukaisesti yhteisötavaroiden tullioikeudellinen asema määritetään, edellytykset, joilla tämä asema menetetään, sekä perusteet sen määrittämiseksi, milloin tämä asema ei muutu, vaikka tavarat poistuvat väliaikaisesti yhteisön tullialueelta.
- (26) On tarkoituksenmukaista varmistaa, että tavaroiden nopea luovutus on pääsääntö silloin, kun talouden toimija on etukäteen toimittanut tiedot, jotka ovat tarpeen, kun riskiperusteisiin tarkastuksiin selvitetään tavaroiden hyväksyttävyyttä. Verosäännöksiin ja kauppapolitiikkaan liittyvät tarkastukset olisi ensisijaisesti suoritettava sen tullitoimipaikan toimesta, jonka toimivaltaan asianomaisten talouden toimijan toimittamat kuuluvat.
- (27) Tulli-ilmoituksia ja tullimenettelyyn asettamista koskevia sääntöjä olisi nykyaikaistettava ja sujuvoitettava, erityisesti siten, että tulli-ilmoitukset edellytetään pääsääntöisesti tehtäväksi sähköisesti, ja siten, että käyttöön otetaan ainoastaan yhdenlainen yksinkertaistettu ilmoitus.
- (28) Koska tarkistetun Kioton yleissopimuksen mukaan on suotavaa, että tulli-ilmoitus tehdään, kirjataan ja tarkastetaan ennen tavaroiden saapumista ja että ilmoituksen tekopaikka ei sidota tavaroiden fyysiseen sijaintipaikkaan, on tarkoituksenmukaista säätää keskitetystä tulliselvityksestä talouden toimijan sijoittautumispaikassa. Keskitettyyn tulliselvitykseen olisi liitettävä mahdollisuus käyttää yksinkertaistettuja ilmoituksia, lykkätyä täydentävän ilmoituksen ja vaadittavien asiakirjojen antamispäivää, antaa jaksottaisia ilmoituksia ja saada maksunlykkäys.
- (29) Tasapuolisten kilpailuedellytysten varmistamiseksi koko yhteisössä on tarkoituksenmukaista vahvistaa yhteisön tason säännöt, joiden perusteella tulliviranomaiset voivat hävittää tavarat tai toteuttaa muita toimenpiteitä, joilla niistä vapaututaan, mistä on aiemmin säädetty kansallisessa lainsäädännössä.
- (30) On tarkoituksenmukaista vahvistaa yhteiset ja yksinkertaiset säännöt erityismenettelyille (passitus, varastointi, erityiskäyttö ja jalostus) sekä täydentää niitä kutakin erityismenettelyä koskevilla perussäännöillä, jotta toimija voi helposti valita oikean menettelyn, virheiltä voitaisiin välttyä ja jälkitarkastusten ja palautusten määrää voitaisiin vähentää.

- (31) Luvan antamista useisiin erityismenettelyihin, joissa hyödynnetään yhtä vakuutta ja joissa on vain yksi valvova tullitoimipaikka, olisi helpotettava, ja näissä tapauksissa sovellettavien tullivelan syntymistä koskevien sääntöjen olisi oltava yksinkertaisia. Peruseriaatteena olisi oltava, että erityismenettelyyn asetetut tavarat tai niistä valmistetut tuotteet on tulliverotettava tullivelan syntyhetken mukaisesti. Olisi kuitenkin myös oltava mahdollista, että tavarat tulliverotetaan sen ajankohdan mukaisesti, jolloin ne on asetettu erityismenettelyyn. Samoja periaatteita olisi sovellettava myös tavanomaisiin käsittelyihin.
- (32) Koodeksiin yhteisön tullikoodeksista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 muuttamisesta 13 päivänä huhtikuuta 2005 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 648/2005 ⁽¹⁾ sisällytetyt turvallisuutta parantavat toimenpiteet huomioon ottaen tavaroiden siirtämisen vapaa-alueelle olisi oltava tullimenettely, ja tullitarkastuksia olisi kohdistettava sekä tavaroihin, kun ne siirretään vapaa-alueelle, että tavaroita koskevaan kirjanpitoon.
- (33) Koska jälleenvientitarkoitus ei ole enää pakollinen, sisäinen jalostusmenettely suspensiojärjestelmää soveltaen olisi yhdistettävä tullivalvonnassa tapahtuvan valmistuksen menettelyn kanssa, ja sisäisestä jalostusmenettelystä tullinpalautusjärjestelmää soveltaen olisi luovuttava. Tämän yhden ainoan sisäisen jalostusmenettelyn olisi katettava myös tavaroiden hävittäminen, paitsi silloin, kun se tapahtuu tullin toimesta tai tullivalvonnassa.
- (34) Yhteisön tullialueelta vietyihin yhteisötavaroihin liittyviä turvallisuustoimenpiteitä olisi voitava soveltaa samalla tavoin myös muihin kuin yhteisötavaroihin, kun niitä jälleenviedään. Samoja perussääntöjä olisi sovellettava kaikkiin tavaroihin ja tarvittaessa olisi oltava mahdollisuus poikkeuksiin, esimerkiksi sellaisten tavaroiden osalta, joita vain kuljetetaan passitettuina yhteisön tullialueen kautta.
- (35) Tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY ⁽²⁾ mukaisesti.
- (36) On tarkoituksenmukaista säätää tämän koodeksin täytäntöönpanosäännösten antamiseen liittyvistä toimenpiteistä. Nämä toimenpiteet olisi hyväksyttävä päätöksen 1999/468/EY 4 artiklassa säädetyn hallintomenettelyn ja 5 artiklassa säädetyn sääntelymenettelyn mukaisesti.
- (37) Komissiolle olisi erityisesti siirrettävä toimivalta määritellä tämän koodeksin tehokkaan soveltamisen edellyttämät edellytykset ja vaatimukset. Koska nämä toimenpiteet ovat laajakantoisia ja niiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia tai täydentää tätä asetusta lisäämällä siihen uusia muita kuin keskeisiä osia, niistä on päätettävä päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklassa säädettyä valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.
- (38) Päätöksentekoprosessin tehokkuuden varmistamiseksi on tarkoituksenmukaista tarkastella kysymyksiä, jotka liittyvät yhteisön kannan valmisteleamiseen komiteoissa, työryhmissä ja paneeleissa, jotka on perustettu kansainvälisillä tullilainsäädäntöä koskevilla sopimuksilla.
- (39) Tullilainsäädännön yksinkertaistamiseksi ja rationalisoimiseksi koodeksiin on selvyiden vuoksi sisällytetty eräitä tällä hetkellä erillisiiin yhteisön säädöksiin sisältyviä säännöksiä.
- Näin ollen seuraavat asetukset olisi kumottava yhdessä asetuksen (ETY) N:o 2913/92 kanssa:
- Neuvoston asetus (ETY) N:o 3925/91 ⁽³⁾, annettu 19 päivänä joulukuuta 1991, yhteisön sisäisen lentomatkan suorittavien henkilöiden käsimatkatavaroihin ja kirjattuihin matkatavaroihin sekä yhteisön sisäisen merimatkan suorittavien henkilöiden matkatavaroihin kohdistuvien tarkastusten ja muodollisuuksien lakkauttamisesta ja neuvoston asetus (EY) N:o 1207/2001 ⁽⁴⁾, annettu 11 päivänä kesäkuuta 2001, Euroopan yhteisön ja tiettyjen maiden välistä etuuskohteluun oikeutettua kauppaa koskevista säännöksissä vahvistetusta menettelystä alkuperäselvitysten antamisen tai laatimisen ja tiettyjen valtuutetun viejän lupien antamisen helpottamiseksi yhteisössä.
- (40) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla toteuttaa tämän asetuksen tavoitteita, eli säätää yhteisön tullialueelle tuotaviin tai sieltä vietäviin tavaroihin sovellettavista säännöistä ja menettelyistä sisämarkkinoiden keskeisen perustan muodostavan tulliliiton toiminnan tehokkuuden mahdollistamiseksi, vaan ne voidaan saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, joten yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on näiden tavoitteiden saavuttamiseksi tarpeen,

OVAT ANTANEET TÄMÄN ASETUKSEN:

⁽¹⁾ EUVL L 117, 4.5.2005, s. 13.

⁽²⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23, päätös sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 2006/512/EY (EUVL L 200, 22.7.2006, s. 11).

⁽³⁾ EYVL L 374, 31.12.1991, s. 4, asetus sellaisena kuin se on muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 1882/2003 (EUVL L 284, 31.10.2003, s. 1).

⁽⁴⁾ EYVL L 165, 21.6.2001, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 75/2008 (EUVL L 24, 29.1.2008, s. 1).

SISÄLLYSLUETTELO

		Sivu
I OSASTO	YLEISET SÄÄNNÖKSET	7
1 LUKU	<i>Tullilainsäädännön soveltamisala, tullin tehtävät ja määritelmät</i>	7
2 LUKU	<i>Tullilainsäädännön mukaiset henkilöiden oikeudet ja velvollisuudet</i>	10
1 jakso	Tietojen antaminen	10
2 jakso	Tulliedustus	11
3 jakso	Valtuutettu talouden toimija	12
4 jakso	Tullilainsäädännön soveltamista koskevat päätökset	13
5 jakso	Seuraamukset	15
6 jakso	Muutoksenhaku	15
7 jakso	Tavaroiden tarkastaminen	16
8 jakso	Asiakirjojen ja tietojen säilyttäminen; maksut ja kustannukset	17
3 LUKU	<i>Valuutan muuntaminen ja määrääjat</i>	18
II OSASTO	TUONTI- TAI VIENTITULLIEN JA MUIDEN TAVARAKAUPPAA KOSKEVIEN TOIMENPITEIDEN SOVELTAMISPERUSTEET	18
1 LUKU	<i>Yhteinen tullitariffi ja tavaroiden luokittelu tariffiin</i>	18
2 LUKU	<i>Tavaroiden alkuperä</i>	19
1 jakso	Muu kuin etuuskohteluun oikeuttava alkuperä	19
2 jakso	Etuuskohteluun oikeuttava alkuperä	19
3 LUKU	<i>Tavaroiden tullausarvo</i>	20
III OSASTO	TULLIVELKA JA VAKUUDET	21
1 LUKU	<i>Tullivelan syntyminen</i>	21
1 jakso	Tuontitullivelka	21
2 jakso	Vientitullivelka	22
3 jakso	Vienti- ja tuontitullivelkaa koskevia yhteisiä säännöksiä	23
2 LUKU	<i>Vakuus mahdollisen tai olemassa olevan tullivelan maksamisesta</i>	24
3 LUKU	<i>Tullien kantaminen ja maksaminen sekä tuonti- tai vientitullien määrän palauttaminen ja peruuttaminen</i>	26
1 jakso	Tuonti- tai vientitullien määrän määrittäminen, tullivelan tiedoksi antaminen ja tileihin kirjaaminen	26
2 jakso	Tuonti- tai vientitullien määrän maksaminen	28
3 jakso	Tuonti- tai vientitullien määrän palauttaminen ja peruuttaminen	30
4 LUKU	<i>Tullivelan lakkaaminen</i>	31
IV OSASTO	YHTEISÖN TULLIALUEELLE TUODUT TAVARAT	32
1 LUKU	<i>Saapumisen yleisilmoitus</i>	32
2 LUKU	<i>Tavaroiden saapuminen</i>	33
1 jakso	Tavaroiden saapuminen yhteisön tullialueelle	33
2 jakso	Tavaroiden esittäminen, purkaminen ja tarkastus	35
3 jakso	Muodollisuudet tavaroiden esittämisen jälkeen	35
4 jakso	Passitusmenettelyssä kuljetetut tavarat	35

V OSASTO	TULLIOIKEUDELLISTA ASEMAA, TAVAROIDEN ASETTAMISTA TULLIMENETTELYYN, TARKASTUSTA JA TAVARAN LUOVUTUSTA SEKÄ TAVAROISTA VAPAUTUMISTA KOSKEVAT YLEISET SÄÄNNÖT	36
1 LUKU	<i>Tavaroiden tullioikeudellinen asema</i>	36
2 LUKU	<i>Tavaroiden asettaminen tullimenetteelyyn</i>	36
1 jakso	Yleiset säännökset	36
2 jakso	Vakiomuotoiset tullilmoitukset	37
3 jakso	Yksinkertaistetut tullilmoitukset	38
4 jakso	Kaikkiin tullilmoituksiin sovellettavat säännökset	38
5 jakso	Muut yksinkertaistukset	39
3 LUKU	<i>Tarkastukset ja tavaroiden luovutus</i>	40
1 jakso	Tarkastukset	40
2 jakso	Luovutus	41
4 LUKU	<i>Tavaroista vapautuminen</i>	41
VI OSASTO	LUOVUTUS VAPAASEN LIIKKEeseen JA VAPAUTUS TUONTITULLEISTA	42
1 LUKU	<i>Luovutus vapaaseen liikkeeseen</i>	42
2 LUKU	<i>Vapautus tuontitulleista</i>	42
1 jakso	Palautustavarat	42
2 jakso	Merikalastus ja merestä saadut tuotteet	43
3 jakso	Täytäntöönpanotoimenpiteet	43
VII OSASTO	ERITYISMENETTELYT	43
1 LUKU	<i>Yleiset säännökset</i>	43
2 LUKU	<i>Passitus</i>	46
1 jakso	Ulkoinen ja sisäinen passitus	46
2 jakso	Yhteisön passitus	47
3 LUKU	<i>Varastointi</i>	47
1 jakso	Yhteiset säännökset	47
2 jakso	Väliaikainen varastointi	48
3 jakso	Tullivarastointi	49
4 jakso	Vapaa-alueet	49
4 LUKU	<i>Erityiskäyttö</i>	50
1 jakso	Väliaikainen maahantuonti	50
2 jakso	Tietty käyttötarkoitus	51
5 LUKU	<i>Jalostus</i>	51
1 jakso	Yleiset säännökset	51
2 jakso	Sisäinen jalostus	52
3 jakso	Ulkoinen jalostus	52
VIII OSASTO	TAVAROIDEN LÄHTÖ YHTEISÖN TULLIALUEELTA	53
1 LUKU	<i>Tullialueelta lähtevät tavarat</i>	53
2 LUKU	<i>Vienti ja jälleenvienti</i>	54
3 LUKU	<i>Vapautus vientitulleista</i>	55
IX OSASTO	TULLIKOODEKSIKOMITEA JA LOPPUSÄÄNNÖKSET	56
1 LUKU	<i>Tullikodeksikomitea</i>	56
2 LUKU	<i>Loppusäännökset</i>	56
LIITE	VASTAAVUUSTAULUKOT	58

I OSASTO

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 LUKU

Tullilainsäädännön soveltamisala, tullin tehtävät ja määritelmät

1 artikla

Kohde ja soveltamisala

1. Tällä asetuksella vahvistetaan yhteisön tullikoodeksi, jäljempänä 'koodeksi', jossa säädetään yhteisön tullialueelle tuotaviin tai sieltä vietäviin tavaroihin sovellettavista yleisistä säännöistä ja menettelyistä.

Koodeksia sovelletaan yhtenäisesti koko yhteisön tullialueella, sanotun kuitenkaan rajoittamatta kansainvälisen oikeuden ja kansainvälisten yleissopimusten ja muilla aloilla annetun yhteisön lainsäädännön soveltamista.

2. Tiettyjä tullilainsäädännön säännöksiä voidaan soveltaa myös yhteisön tullialueen ulkopuolella erityislainsäädännön tai kansainvälisten yleissopimusten mukaisesti.

3. Tiettyjä tullilainsäädännön säännöksiä, muun muassa siinä säädettyjä yksinkertaistuksia, sovelletaan tavarakauppaan, jota käydään direktiivin 2006/112/EY säännösten soveltamisalaan kuuluvien yhteisön tullialueen osien ja näiden säännösten soveltamisalan ulkopuolisten tullialueen osien välillä, tai jota käydään näiden säännösten soveltamisalan ulkopuolisten tullialueen osien välillä.

Toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä tätä asetusta ja joilla vahvistetaan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut säännökset ja niiden täytäntöönpanoa koskevat yksinkertaistetut muodollisuudet, päätetään 184 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen. Näissä toimenpiteissä on myös otettava huomioon sellaiset erityisolosuhteet, jotka liittyvät vain yhden jäsenvaltion tavarakauppaan.

2 artikla

Tulliviranomaisten tehtävät

Tulliviranomaiset vastaavat ensisijaisesti yhteisön kansainvälisen kaupan valvonnasta ja edistävät näin hyvän kauppataavan mukaista ja avointa kauppaa, sisämarkkinoiden ulkoisen ulottuvuuden, yhteisen kauppapolitiikan ja yhteisön muiden kauppiaan liittyvien yhteisten politiikkojen täytäntöönpanoa sekä toimitusketjujen yleistä turvallisuutta. Tulliviranomaisten on suoritettava toimenpiteet, joiden tavoitteina on erityisesti

- a) suojella yhteisön ja sen jäsenvaltioiden taloudellisia etuja;
- b) suojella yhteisöä hyvän kauppataavan vastaiselta ja laittomalta kaupalta ja samalla tukea laillista liiketoimintaa;

- c) taata yhteisön ja siellä asuvien henkilöiden turvallisuus ja ympäristönsuojelu tarvittaessa läheisessä yhteistyössä muiden viranomaisten kanssa;
- d) pitää yllä asianmukaista tasapainoa tullivalvonnan ja laillisen kaupan helpottamisen välillä.

3 artikla

Tullialue

1. Yhteisön tullialueeseen kuuluvat seuraavat alueet, mukaan luettuina niiden aluemerit, sisäiset aluevedet ja ilmatila:

- Belgian kuningaskunnan alue,
- Bulgarian tasavallan alue,
- Tšekin tasavallan alue,
- Tanskan kuningaskunnan alue, lukuun ottamatta Färsaaria ja Grönlantia,
- Saksan liittotasavallan alue, lukuun ottamatta Helgolandin saarta ja Büsingenin aluetta (Saksan liittotasavallan ja Sveitsin valaliiton välillä 23 päivänä marraskuuta 1964 tehty sopimus),
- Viron tasavallan alue,
- Irlannin alue,
- Helleenien tasavallan alue,
- Espanjan kuningaskunnan alue, lukuun ottamatta Ceutaa ja Melillaa,
- Ranskan tasavallan alue, lukuun ottamatta Uutta-Kaledoniaa, Mayottea, St-Pierre ja Miquelonia, Wallis- ja Futunasaaria, Ranskan Polynesiaa ja Ranskan eteläisiä ja antarktisia alueita,
- Italian tasavallan alue, lukuun ottamatta Livignon ja Campione d'Italian kuntia sekä Luganojärven kansallista vesialuetta, joka sijaitsee Ponte Tresa ja Porto Ceresion välisen alueen rannan ja valtiollisen rajan välillä,
- Kyproksen tasavallan alue vuoden 2003 liittymisasiakirjan määräysten mukaisesti,
- Latvian tasavallan alue,
- Liettuan tasavallan alue,
- Luxemburgin suurherttuakunnan alue,
- Unkarin tasavallan alue,
- Maltan alue,
- Alankomaiden kuningaskunnan Euroopassa sijaitseva alue,
- Itävallan tasavallan alue,
- Puolan tasavallan alue,
- Portugalin tasavallan alue,

- Romanian alue,
- Slovenian tasavallan alue,
- Slovakian tasavallan alue,
- Suomen tasavallan alue,
- Ruotsin kuningaskunnan alue,
- Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan alue sekä Kanaalisaaret ja Mansaari.

2. Yhteisön tullialueeseen kuuluvina pidetään myös seuraavia jäsenvaltioiden alueen ulkopuolella sijaitsevia alueita, mukaan luettuina niiden aluemerä, sisäiset aluevedet ja ilmatila, ottaen huomioon niihin sovellettavat yleissopimukset ja muut sopimukset:

a) RANSKA

Monacon alue sellaisena kuin se määritellään Pariisissa 18 päivänä toukokuuta 1963 allekirjoitetussa tulliyhteisösihtimyksessä (*Journal Officiel de la République Française*, 27.9.1963, s. 8679).

b) KYPROS

Yhdistyneen kuningaskunnan suvereniteettiin kuuluvat Akrotirin ja Dhekelian tukikohta-alueet sellaisina kuin ne on määriteltty Nicosiassa 16 päivänä elokuuta 1960 allekirjoitetussa Kyproksen tasavallan perustamissopimuksessa (United Kingdom Treaty Series No 4 (1961) Cmnd. 1252).

4 artikla

Määritelmät

Koodeksia sovellettaessa tarkoitetaan

- 1) 'tulliviranomaisilla' jäsenvaltioiden tullihallintoja, jotka vastaavat tullilainsäädännön soveltamisesta, ja muita viranomaisia, jotka ovat kansallisen lainsäädännön mukaisesti toimivaltaisia soveltamaan tiettyä tullilainsäädäntöä;
- 2) 'tullilainsäädännöllä' seuraavista koostuvaa lainsäädäntöä:
 - a) koodeksi ja sen panemiseksi täytäntöön yhteisön tasolla ja tarvittaessa kansallisella tasolla annetut säännökset;
 - b) yhteinen tullitariffi;
 - c) yhteisön tullittomuusjärjestelmän perustamiseksi annettu lainsäädäntö;
 - d) tullimääräyksiä sisältävät kansainväliset sopimukset siltä osin kuin niitä sovelletaan yhteisössä;
- 3) 'tullitarkastuksilla' tulliviranomaisten suorittamia erityistoimia, joiden tarkoituksena on varmistaa tullilainsäädännön ja muun sellaisen lainsäädännön moitteeton soveltaminen, joka koskee yhteisön tullialueen ja muiden alueiden välillä liikkuvien tavaroiden saapumista, poistumista, passitusta, siirtoa, varastointia ja tiettyä käyttötarkoitusta sekä tiettyyn käyttötarkoitukseen osoitettujen tavaroiden ja muiden kuin yhteisötavaroiden tullialueella oloa ja liikkumista;
- 4) 'henkilöllä' luonnollista henkilöä, oikeushenkilöä ja henkilöiden yhteenliittymää, joka ei ole oikeushenkilö, mutta joka tunnustetaan yhteisön lainsäädännössä tai kansallisessa lainsäädännössä oikeustoimikelpoiseksi;
- 5) 'talouden toimijalla' henkilöä, joka liiketoimintaa harjoittaessaan osallistuu tullilainsäädännön piiriin kuuluviin toimiin;
- 6) 'tulliedustajalla' henkilöä, jonka toinen henkilö on nimennyt suorittamaan puolestaan tullilainsäädännössä säädettyjä toimia ja muodollisuuksia tulliviranomaisten kanssa asioitaessa;
- 7) 'riskillä' sellaisen tapahtuman todennäköisyyttä, joka liittyy yhteisön tullialueen ja sen ulkopuolisten maiden tai alueiden välillä liikkuvien tavaroiden saapumiseen, poistumiseen, passitukseen, siirtoon tai tiettyyn käyttötarkoitukseen sekä yhteisöasemaa vailla olevien tavaroiden olemiseen alueella ja jonka seurauksena voi olla jokin seuraavista:
 - a) yhteisön tai kansallisten toimenpiteiden moitteeton soveltaminen estyy;
 - b) yhteisön ja sen jäsenvaltioiden taloudelliset edut vaarantuvat;
 - c) yhteisön ja siellä asuvien henkilöiden turvallisuudelle, ihmisten, eläinten tai kasvien terveydelle, ympäristölle tai kuluttajille aiheutuu uhka;
- 8) 'tullimuodollisuuksilla' kaikkia toimia, jotka asianomaisten henkilöiden ja tulliviranomaisten on suoritettava tullilainsäädännön noudattamiseksi;
- 9) 'yleisilmoituksella' (saapumisen yleisilmoituksella ja poistumisen yleisilmoituksella) tointa, jolla henkilö ilmoittaa määrämudossa ja säädetyllä tavalla ennen tapahtumaa tai sen yhteydessä tulliviranomaisille, että tavaroita tuodaan yhteisön tullialueelle tai viedään sieltä;
- 10) 'tulli-ilmoituksella' tointa, jolla henkilö ilmoittaa määrämudossa ja säädetyllä tavalla haluavansa asettaa tavarat tiettyyn tullimenettelyyn, ilmoittaen tarvittaessa samalla mahdollisesta tarpeesta soveltaa joitakin erityisjärjestelyitä;
- 11) 'ilmoittajalla' henkilöä, joka jättää yleisilmoituksen tai jälleenvienti-ilmoituksen tai tekee tulli-ilmoituksen omista nimissään, tai henkilöä, jonka nimissä kyseinen ilmoitus tehdään;
- 12) 'tullimenettelyllä' jotakin seuraavista menettelyistä, joihin tavarat voidaan asettaa tämän koodeksin mukaisesti:
 - a) luovutus vapaaseen liikkeeseen;

- b) erityismenettelyt;
- c) vienti;
- 13) 'tullivelalla' henkilön velvollisuutta maksaa sellaiset tuontitullit tai vientitullit, joita sovelletaan tiettyihin tavarihin yhteisön voimassa olevan tullilainsäädännön mukaisesti;
- 14) 'velallisella' henkilöä, joka on vastuussa tullivelasta;
- 15) 'tuontitulleilla' tuontitavaroista maksettavia tulleeja;
- 16) 'vientitulleilla' vientitavaroista maksettavia tulleeja;
- 17) 'tullioikeudellisella asemalla' tavaralla olevaa yhteisötavaran tai muun kuin yhteisötavaran asemaa;
- 18) 'yhteisötavaroilla' tavaroita, jotka kuuluvat johonkin seuraavista ryhmistä:
 - a) tavarat, jotka on tuotettu kokonaan yhteisön tullialueella ja jotka eivät sisällä yhteisön tullialueen ulkopuolisista maista tai sen ulkopuolisilta alueilta tuotuja tavaroita. Tavarat, jotka on tuotettu kokonaan yhteisön tullialueella, eivät saa yhteisötavaroiden tullioikeudellista asemaa, jos ne on tuotettu ulkoiseen passitukseen, varastointiin, väliaikaiseen maahantuontiin tai sisäiseen jalostukseen asetetuista tavaroista 101 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaisesti määritellyissä tapauksissa;
 - b) tavarat, jotka on tuotu yhteisön tullialueelle sen ulkopuolisista maista tai sen ulkopuolisilta alueilta ja luovutettu vapaaseen liikkeeseen;
 - c) tavarat, jotka on tuotettu yhteisön tullialueella joko ainoastaan b alakohdassa tarkoitetuista tavaroista tai a ja b alakohdassa tarkoitetuista tavaroista;
- 19) 'muilla kuin yhteisötavaroilla' muita kuin 18 alakohdassa tarkoitettuja tavaroita tai tavaroita, jotka ovat menettäneet tullioikeudellisen asemansa yhteisötavaroina;
- 20) 'riskinhallinnalla' riskin järjestelmällistä tunnistamista ja kaikkia riskitekijöiden rajoittamiseksi tarvittavia toimenpiteitä. Tämä sisältää tietojen keräämisen, riskin analysoinnin ja arvioinnin, toimien määrittämisen ja toteuttamisen sekä prosessin ja sen tulosten säännöllisen seurannan ja tarkastelun kansainvälisten, yhteisön ja kansallisten lähteiden ja strategioiden perusteella;
- 21) 'tavaran luovutuksella' tointa, jolla tulliviranomaiset luovuttavat tavaran sen tullimenettelyn mukaisiin tarkoituksiin, johon tavara on asetettu;
- 22) 'tullivalvonnalla' tulliviranomaisten yleisiä toimia, joiden tarkoituksena on varmistaa, että niiden kohteena oleviin tavarihin sovellettavia tullilainsäädännön ja tarvittaessa muun lainsäädännön säännöksiä noudatetaan;
- 23) 'palauttamisella' maksettujen tuonti- tai vientitullien takaisinmaksua;
- 24) 'peruuttamisella' maksamattomien tuonti- tai vientitullien maksamisvelvoitteesta vapauttamista;
- 25) 'jalostetuilla tuotteilla' jalostusmenettelyyn asetettuja tavaroita, joille on suoritettu jalostustoimintoja;
- 26) 'yhteisön tullialueelle sijoittautuneella henkilöllä'
 - a) luonnollista henkilöä, jonka asuinpaikka on yhteisön tullialueella;
 - b) oikeushenkilöä tai henkilöiden yhteenliittymää, jonka sääntömääräinen kotipaikka, hallinnollinen päätoimipaikka tai pysyvä toimipaikka on yhteisön tullialueella;
- 27) 'tavaroiden esittämisellä tullille' tulliviranomaisille tehtävää ilmoitusta tavaroiden saapumisesta tullitoimipaikkaan tai muuhun tulliviranomaisten osoittamaan tai hyväksymään paikkaan sekä kyseisten tavaroiden asettamista tullin saatalle tullitarkastuksia varten;
- 28) 'tavaroiden haltijalla' tavaroiden omistajaa tai muuta henkilöä, jolla on vastaava määräämisoikeus tavarihin tai jonka fyysisessä valvonnassa tavarat ovat;
- 29) 'menettelynhaltijalla' henkilöä, joka tekee tullilmoituksen tai jonka lukuun tullilmoitus tehdään tai jolle kyseisen henkilön tullimenettelyä koskevat oikeudet ja velvollisuudet on siirretty;
- 30) 'kauppapoliittisilla toimenpiteillä' muita toimenpiteitä kuin tariffitoimenpiteitä, jotka on toteutettu yhteisen kauppapoliittikan yhteydessä tavaroiden kansainväliseen kauppaan sovellettavien yhteisön säännösten muodossa;
- 31) 'jalostustoiminnoilla' mitä tahansa seuraavista:
 - a) tavaroiden käsittely, niiden asennus, kokoonpano ja sovittaminen muihin tavarihin mukaan luettuina;
 - b) tavaroiden jalostus;
 - c) tavaroiden hävittäminen;
 - d) tavaroiden korjaus, niiden entisöinti ja kunnostaminen mukaan luettuina;

- e) tiettyjen sellaisten tavaroiden käyttö, jotka eivät sisälly jalostettuihin tuotteisiin, mutta mahdollistavat niiden tuottamisen tai helpottavat sitä, vaikka ne kuluvat kokonaan tai osittain loppuun niiden käytön aikana (tuotannon apuaineet);
- 32) 'tuotolla' tietyn jalostusmenettelyyn asetetun tavaraerän jalostuksessa syntyvien jalostettujen tuotteiden paljoutta tai prosentuaalista osuutta;
- 33) 'sanomalla' määrämuotoista tiedonantoa, joka sisältää yhden henkilön, toimipaikan tai viranomaisen toiselle henkilölle, toimipaikalle tai viranomaiselle tietotekniikkaa ja tietokoneverkkoja käyttäen siirtämiä tietoja.

2 LUKU

Tullilainsäädännön mukaiset henkilöiden oikeudet ja velvollisuudet

1 jakso

Tietojen antaminen

5 artikla

Tietojen toimittaminen ja tallentaminen

1. Kaikki tulliviranomaisten väliset sekä talouden toimijoiden ja tulliviranomaisten väliset tullilainsäädännön perusteella vaadittavat tiedot, täydentävät asiakirjat, päätökset ja tiedoksiannot on toimitettava sekä tällaisten tietojen tullilainsäädännössä edellytetty tallentaminen on tehtävä sähköistä tietojenkäsittelymenetelmää käyttäen.

Toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä tätä asetusta ja joilla vahvistetaan ensimmäistä alakohtaa koskevat poikkeukset, päätehtään 184 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

Näillä toimenpiteillä määritellään, missä tapauksissa ja millä edellytyksillä paperiasiakirjoja tai muita välineitä voidaan käyttää sähköisen tietojenvaihdon asemesta ottaen huomioon erityisesti seuraavaa:

- a) tulliviranomaisten tietokonejärjestelmän mahdollinen väliaikainen toimintahäiriö;
- b) talouden toimijan tietokonejärjestelmän mahdollinen väliaikainen toimintahäiriö;
- c) kansainväliset yleissopimukset ja sopimukset, joissa määrätään paperiasiakirjojen käytöstä;
- d) matkustajat, joilla ei ole suoraa pääsyä tietokonejärjestelmiin eikä mahdollisuutta toimittaa tietoja sähköisesti;

- e) käytännön vaatimukset ilmoitusten tekemiseksi suullisesti tai muulla toimella.

2. Jos tullilainsäädännössä ei nimenomaisesti säädetä toisin, komissio toteuttaa 184 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen toimenpiteitä, joilla vahvistetaan

- a) tullitoimipaikkojen välillä vaihdettavat, tullilainsäädännön soveltamiseksi tarvittavat sanomat;
- b) tullilainsäädännön mukaisesti vaihdettavien sanomien yhteinen muoto ja niissä vaadittavat tiedot.

Ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettuihin tietoihin on sisällytettävä riskianalyysin ja tullitarkastusten asianmukaisen suorittamisen kannalta tarpeelliset tiedot tarvittaessa kansainvälisiä standardeja ja kauppatapoja noudattaen.

6 artikla

Tietosuoja

1. Kaikki tulliviranomaisten tehtäviensä hoidon yhteydessä saamat luottamukselliset tai luottamuksellisina annetut tiedot on pidettävä salassa. Toimivaltaiset viranomaiset eivät saa luovuttaa tällaisia tietoja ilman tiedot antaneen henkilön tai viranomaisen nimenomaista lupaa lukuun ottamatta sitä, mitä 26 artiklan 2 kohdassa säädetään.

Tietojen luovuttaminen ilman lupaa on kuitenkin sallittua, jos tulliviranomaiset ovat siihen velvollisia tai oikeutettuja voimassa olevien, erityisesti tietosuojaa koskevien säännösten nojalla tai oikeudenkäynnin yhteydessä.

2. Luottamuksellisten tietojen toimittaminen yhteisön tullialueen ulkopuolisten maiden tai alueiden toimivaltaisille viranomaisille ja muille toimielimille on sallittua ainoastaan riittävän tietosuojan tason takaavien kansainvälisten sopimusten soveltamisen yhteydessä.

3. Tietojen luovuttamisessa tai toimittamisessa on kaikilta osin noudatettava voimassa olevia tietosuojaa koskevia säännöksiä.

7 artikla

Muiden tietojen vaihtaminen tulliviranomaisten ja talouden toimijoiden kesken

1. Tulliviranomaiset ja talouden toimijat voivat vaihtaa muitakin kuin tullilainsäädännössä nimenomaisesti vaadittuja tietoja erityisesti edistääkseen keskinäistä yhteistyötä riskien tunnistamisessa ja torjunnassa. Tietojen vaihto voi perustua kirjalliseen sopimukseen ja sen yhteydessä tulliviranomaisille voidaan antaa mahdollisuus käyttää talouden toimijoiden tietokonejärjestelmiä.

2. Osapuolten toisilleen 1 kohdassa tarkoitetun yhteistyön yhteydessä toimittamat tiedot ovat luottamuksellisia, jolleivät osapuolet toisin sovi.

8 artikla

Tulliviranomaisten toimittamat tiedot

1. Jokainen henkilö voi pyytää tulliviranomaisilta tietoja tullilainsäädännön soveltamisesta. Pyyntö voidaan evätä, jollei se liity tosiasiallisesti suunniteltua kansainvälistä tavarakauppaa koskevaan toimintaan.

2. Tulliviranomaisten on käytävä säännöllistä vuoropuhelua talouden toimijoiden ja muiden kansainvälisessä tavarakaupassa osallisina olevien viranomaisten kanssa. Niiden on edistettävä avoimuutta saattamalla tullilainsäädäntö, yleiset hallinnolliset päätökset ja hakemuslomakkeet vapaasti saataville, mahdollisuuksien mukaan maksutta ja internetin välityksellä.

9 artikla

Tietojen toimittaminen tulliviranomaisille

1. Henkilön, jota tullimuodollisuudet tai tullitarkastukset koskevat suoraan tai välillisesti, on annettava tulliviranomaisille näiden pyynnöstä ja mahdollisesti asetetussa määräajassa kaikki tarvittavat asiakirjat ja tiedot asianmukaisessa muodossa sekä kaikki tarvittava apu muodollisuuksien tai tarkastusten loppuun suorittamista varten.

2. Yleisilmoituksen tai tulli-ilmoituksen, muun ilmoituksen taikka lupaa tai muuta päätöstä koskevan hakemuksen tekeminen merkitsee sitoutumista vastuuseen

- a) tulli-ilmoituksessa, muussa ilmoituksessa tai hakemuksessa olevien tietojen oikeellisuudesta ja täydellisyydestä;
- b) toimitettujen tai saataville asetettujen asiakirjojen aitoudesta;
- c) soveltuvien osin kyseisten tavaroiden tullimenettelyyn asettamisesta johtuvien tai lupaan sisältyviä toimintoja koskevien kaikkien velvoitteiden täyttämisestä.

Ensimmäistä alakohtaa sovelletaan myös missä tahansa muussa muodossa oleviin tietoihin, joita tulliviranomaiset vaativat tai joita niille toimitetaan.

Jos tulli-ilmoituksen, muun ilmoituksen tai hakemuksen tekee tai tiedot toimittaa asianomaisen henkilön tulliedustaja, ensimmäisessä alakohdassa säädetty velvollisuudet sitovat myös tulliedustajaa.

10 artikla

Sähköiset järjestelmät

1. Jäsenvaltioiden on toimittava yhteistyössä komission kanssa sellaisten sähköisten järjestelmien kehittämiseksi, ylläpitämiseksi

ja käyttämiseksi, joiden avulla vaihdetaan tietoja tullitoimipaikkojen kesken sekä kerätään ja ylläpidetään yhteisiä tietokantoja erityisesti seuraavista:

- a) talouden toimijat, jotka ovat suoraan tai välillisesti osallisena tullimuodollisuuksien suorittamisessa;
- b) tullimenettelyä tai valtuutetun talouden toimijan asemaa koskevat hakemukset ja luvat;
- c) 20 artiklan mukaisesti tehdyt hakemukset ja annetut erityispäätökset;
- d) 25 artiklassa tarkoitettu yhteinen riskinhallinta.

2. Toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä tätä asetusta ja joilla vahvistetaan

- a) tietokantoihin kirjattavien tietojen vakiomuotoa ja sisältöä koskevat vaatimukset;
- b) tietojen ylläpito, josta vastaavat jäsenvaltioiden tulliviranomaiset;
- c) kyseisten tietojen käyttöä koskevat säännöt:
 - i) talouden toimijoiden osalta,
 - ii) muiden toimivaltaisten viranomaisten osalta,

päätetään 184 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsitävää sääntelymenettelyä noudattaen.

2 jakso

Tulliedustus

11 artikla

Tulliedustaja

1. Henkilö voi nimetä itselleen tulliedustajan.

Edustus voi olla suora, jolloin tulliedustaja toimii toisen nimissä ja lukuun, tai välillinen, jolloin tulliedustaja toimii omissa nimissään mutta toisen lukuun.

Tulliedustajan on oltava sijoittautunut yhteisön tullialueelle.

2. Jäsenvaltiot voivat määritellä yhteisön lainsäädännön mukaisesti edellytykset, joilla tulliedustaja voi tarjota palveluja jäsenvaltiossa, johon hän on sijoittautunut. Tulliedustajalla, joka täyttää 14 artiklan a–d alakohdan edellytykset, on oikeus tarjota kyseisiä palveluja muussa kuin siinä jäsenvaltiossa, johon hän on sijoittautunut, tämän kuitenkaan estämättä kyseistä jäsenvaltiota soveltamasta väljempiä kriteerejä.

3. Toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä tätä asetusta ja joilla vahvistetaan erityisesti

- a) edellytykset, joiden nojalla 1 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettu vaatimuksesta voidaan poiketa;
- b) edellytykset, joiden nojalla 2 kohdassa tarkoitettu asema voidaan myöntää ja todistaa;
- c) muut toimenpiteet tämän artiklan panemiseksi täytäntöön,

päätetään 184 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsitävää sääntelymenettelyä noudattaen.

12 artikla

Valtuutus

1. Edustajan on tulliviranomaisten kanssa asioidessaan ilmoitettava toimivansa edustamansa henkilön lukuun sekä ilmoitettava, onko edustus suora vai välillinen.

Henkilön, joka ei ilmoita toimivansa tulliedustajana tai joka ilmoittaa toimivansa tulliedustajana olematta valtuutettu toimimaan edustajana, katsotaan toimivan omissa nimissään ja omaan lukuunsa.

2. Tulliviranomaiset voivat vaatia henkilöä, joka ilmoittaa toimivansa tulliedustajana, esittämään edustamaltaan henkilöltä saamansa valtuutuksen.

Toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä tätä asetusta ja joilla vahvistetaan ensimmäistä alakohtaa koskevat poikkeukset, päätetään 184 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsitävää sääntelymenettelyä noudattaen.

3 jakso

Valtuutettu talouden toimija

13 artikla

Valtuutuksen hakeminen ja myöntäminen

1. Yhteisön tullialueelle sijoittautunut talouden toimija, joka täyttää 14 ja 15 artiklassa asetetut edellytykset, voi pyytää valtuutetun talouden toimijan asemaa.

Tulliviranomaisten on, neuvoteltuaan tarvittaessa muiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa, myönnettävä tällainen asema, jota valvotaan.

2. Valtuutetun talouden toimijan asema käsittää kaksi erilaista valtuutusta: valtuutus "yksinkertaistettuihin tullimenettelyihin oikeutetuksi" valtuutetuksi talouden toimijaksi tai valtuutus "turvallisuushelpotuksiin oikeutetuksi" valtuutetuksi talouden toimijaksi.

Ensiksi mainittu valtuutus oikeuttaa talouden toimijan tiettyihin yksinkertaistuksiin tullilainsäädännön mukaisesti. Jälkimmäisen valtuutuksen haltijalla on oikeus vaarattomuuteen ja turvallisuuteen liittyviin helpotuksiin.

Samalla toimijalla voi olla molemmat valtuutukset.

3. Jollei 14 ja 15 artiklasta muuta johdu, kaikkien jäsenvaltioiden tulliviranomaisten on tunnustettava valtuutetun talouden toimijan asema, sanotun kuitenkin rajoittamatta tullitarkastusten suorittamista.

4. Tulliviranomaisten on myönnetty valtuutetun talouden toimijan aseman perusteella ja edellyttäen, että tiettyjä yhteisön tullilainsäädännön mukaisia yksinkertaistuksia koskevat edellytykset täyttyvät, annettava toimijan käyttää näitä yksinkertaistuksia.

5. Valtuutetun talouden toimijan asema voidaan evätä väliaikaisesti tai peruuttaa 15 artiklan 1 kohdan g alakohdan nojalla vahvistettujen edellytysten mukaisesti.

6. Valtuutetun talouden toimijan on ilmoitettava tulliviranomaisille kaikista kyseisen aseman myöntämisen jälkeen ilmenevistä seikoista, jotka ovat omiaan vaikuttamaan sen voimassaoloon tai sisältöön.

14 artikla

Aseman myöntäminen

Valtuutetun talouden toimijan aseman myöntämisedellytyksiä ovat

- a) osoitus tulli- ja verovelvoitteiden täyttämisestä;
- b) tyydyttävä liikekirjanpitojärjestelmä ja tarvittaessa kuljetukseen liittyvä kirjanpitojärjestelmä, joka mahdollistaa asianmukaiset tullitarkastukset;
- c) näyttö vakavaraisuudesta;
- d) toimintaan välittömästi liittyvä käytännön pätevyys tai ammattipätevyys 13 artiklan 2 kohdan mukaisesti, jos valtuutettu talouden toimija haluaa oikeuden tullilainsäädännön mukaisiin yksinkertaistuksiin;
- e) asianmukainen vaarattomuutta ja turvallisuutta koskeva vaatimustaso 13 artiklan 2 kohdan mukaisesti, jos valtuutettu talouden toimija haluaa oikeuden vaarattomuuteen ja turvallisuuteen liittyviin tullitarkastusten helpotuksiin.

15 artikla

Täytäntöönpanotoimenpiteet

1. Toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä tätä asetusta ja joilla annetaan säännöt seuraavista asioista:

- a) valtuutetun talouden toimijan aseman myöntäminen;

- b) tapaukset, joissa valtuutetun talouden toimijan asemaa on tarkasteltava uudelleen;
- c) yksinkertaistusten käyttöä koskevien lupien myöntäminen valtuutetuille talouden toimijoille;
- d) kyseisen aseman ja kyseisten lupien myöntämiseen toimivaltaisen tulliviranomaisen määrittäminen;
- e) sen määrittäminen, minkä tyyppisiä ja miten laajoja helpotuksia vaarattomuuteen ja turvallisuuteen liittyvistä tullitar- kastuksista voidaan myöntää valtuutetuille talouden toimijoille;
- f) neuvottelut muiden tulliviranomaisten kanssa ja tietojen toi- mittaminen niille;
- g) edellytykset, joiden mukaisesti valtuutetun talouden toimijan asema voidaan evätä väliaikaisesti tai peruuttaa;
- h) edellytykset, joiden mukaisesti yhteisön tullialueelle sijoittau- tumista koskevasta vaatimuksesta voidaan luopua valtuutet- tujen talouden toimijoiden erityisryhmien osalta, ottaen huomioon erityisesti kansainväliset sopimukset,

päätetään 184 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsit- tävää sääntelymenettelyä noudattaen.

2. Näissä toimenpiteissä on otettava huomioon

- a) 25 artiklan 3 kohdan mukaisesti vahvistetut säännöt;
- b) ammattimainen osallistuminen tullilainsäädännön piiriin kuuluviin toimiin;
- c) toimintaan välittömästi liittyvä käytännön pätevyys tai ammattipätevyys;
- d) talouden toimijan hallussa mahdollisesti olevat kansainväli- sesti tunnustetut todistukset, jotka on myönnetty asiaankuu- luvien kansainvälisten yleissopimusten perusteella.

4 jakso

Tullilainsäädännön soveltamista koskevat päätökset

16 artikla

Yleiset säännökset

1. Henkilön, joka pyytää tulliviranomaisilta tullilainsäädännön soveltamista koskevaa päätöstä, on toimitettava näille viranomai- sille kaikki päätöksen tekemiseen tarvittavat tiedot.

Pyynnön esittäjänä ja päätöksen kohteena voi olla myös useampi henkilö tullilainsäädännössä esitettyjen edellytysten mukaisesti.

2. Jollei tullilainsäädännössä toisin säädetä, 1 kohdassa tarkoi- tettu päätös on tehtävä ja se on annettava tiedoksi päätöstä pyy- täneelle viipymättä ja viimeistään neljän kuukauden kuluessa päivästä, jona tulliviranomaiset ovat vastaanottaneet kaikki pää- töksen tekemiseen tarvittavat tiedot.

Jos tulliviranomaiset eivät pysty noudattamaan edellä tarkoitettua määräaika, niiden on ilmoitettava asiasta päätöstä pyytäneelle ennen määräajan päättymistä ja ilmoitettava määräajan pidentä- misen perusteet sekä uusi määräaika, jonka ne katsovat tarvitse- vansa pyydetyn päätöksen tekemiseen.

3. Jollei päätöksessä tai tullilainsäädännössä toisin säädetä, päätös tulee voimaan sinä päivänä, jona päätöstä pyytänyt vas- taanottaa päätöksen tai jona hänen katsotaan vastaanottaneen sen. Lukuun ottamatta 24 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja tapa- uksia tulliviranomaiset voivat panna tehdyt päätökset täytäntöön kyseisestä päivästä alkaen.

4. Ennen kuin tulliviranomaiset tekevät sellaisen päätöksen, joka vaikuttaisi kielteisesti sen kohteena olevaan yhteen tai use- ampaan henkilöön, tulliviranomaisten on annettava tiedoksi asi- anomaiselle henkilölle tai asianomaisille henkilöille seikat, joihin päätös on tarkoitus perustaa, sekä annettava heille mahdollisuus ilmaista näkökantansa tietyn määräajan kuluessa tiedoksi antamisesta.

Määräajan päätyttyä asianomaiselle henkilölle annetaan asianmu- kaisesti tiedoksi päätös, joka sisältää myös sen perustelut. Päätöksessä on mainittava 23 artiklassa säädetystä muutoksenhakuoikeudesta.

5. Toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän ase- tuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä tätä asetusta ja joilla vahvistetaan

- a) missä tapauksissa ja millä edellytyksillä 4 kohdan ensim- mäistä alakohtaa ei sovelleta;
- b) 4 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu määräaika,

päätetään 184 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsit- tävää sääntelymenettelyä noudattaen.

6. Rajoittamatta sellaisten muita aloja koskevien säännösten soveltamista, joissa yksilöidään, missä tapauksissa ja millä edelly- tyksillä päätös on mitätön tai tulee mitättömäksi, päätöksen anta- neet tulliviranomaiset voivat milloin tahansa peruuttaa, muuttaa tai kumota päätöksen, jos se ei ole tullilainsäädännön mukainen.

7. Tämän artiklan 3, 4 ja 6 kohtien sekä 17, 18 ja 19 artiklan säännökset koskevat myös ilman asianomaisen henkilön pyyntöä tehtäviä tulliviranomaisten päätöksiä ja erityisesti 67 artik- lan 3 kohdassa säädettyä tullivelan tiedoksi antamista, paitsi jos tulliviranomainen toimii oikeusviranomaisena.

17 artikla

Päätösten voimassaolo koko yhteisössä

Jollei toisin pyydetä tai ilmoiteta, tullilainsäädäntöön perustuvat tai sen soveltamiseen liittyvät tulliviranomaisten päätökset ovat voimassa kaikkialla yhteisön tullialueella.

18 artikla

Myönteisten päätösten peruuttaminen

1. Tulliviranomaisten on peruutettava asianomaiselle myönteinen päätös, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:
 - a) päätös tehtiin virheellisten tai puutteellisten tietojen perusteella;
 - b) päätöstä pyytänyt tiesi tai tämän olisi kohtuudella pitänyt tietää, että tiedot olivat virheellisiä tai puutteellisia;
 - c) jos tiedot olisivat olleet paikkansapitäviä ja täydellisiä, päätös olisi ollut erilainen.
2. Päätöksen peruuttaminen annetaan tiedoksi sille, jolle päätös on osoitettu.
3. Peruuttaminen tulee voimaan siitä päivästä, jona alkuperäinen päätös tuli voimaan, jollei päätöksessä tullilainsäädännön mukaisesti ilmoiteta toisin.
4. Komissio voi 184 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua hallintomenettelyä noudattaen toteuttaa toimenpiteitä tämän artiklan täytäntöön panemiseksi erityisesti useille henkilöille osoitettujen päätösten osalta.

19 artikla

Myönteisten päätösten kumoaminen ja muuttaminen

1. Myönteinen päätös on muissa kuin 18 artiklassa tarkoitetuissa tapauksissa kumottava tai sitä on muutettava, jos yksi tai useampi sen tekemisen edellytyksistä ei ole täytynyt tai ei enää täyty.
2. Jollei tullilainsäädännössä toisin säädetä, useille henkilöille osoitettu myönteinen päätös voidaan kumota ainoastaan sen henkilön osalta, joka jättää täyttämättä päätökseen perustuvan velvollisuutensa.
3. Päätöksen kumoaminen tai muutos on annettava tiedoksi sille, jolle päätös on osoitettu.
4. Päätöksen kumoamiseen tai muutokseen sovelletaan 16 artiklan 3 kohtaa.

Poikkeustapauksissa tulliviranomaiset voivat kuitenkin siirtää kumoamisen tai muutoksen voimaantulon myöhemmäksi päiväksi, jos sen henkilön oikeudet edut, jolle päätös on osoitettu, tätä edellyttävät.

5. Komissio voi 184 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua hallintomenettelyä noudattaen toteuttaa toimenpiteitä tämän artiklan täytäntöön panemiseksi erityisesti useille henkilöille osoitettujen päätösten osalta.

20 artikla

Sitovaa tietoa koskevat päätökset

1. Tulliviranomaisten on virallisesta pyynnöstä annettava sitovaa tariffitietoa koskevia päätöksiä, jäljempänä 'STT-päätökset', tai sitovaa alkuperätietoa koskevia päätöksiä, jäljempänä 'SAT-päätökset'.

Pyydettyä päätöstä ei anneta seuraavissa tapauksissa:

- a) jos hakemuksen esittää tai on jo esittänyt samassa tai muussa tullitoimipaikassa samoja tavaroita koskevan päätöksen haltija taikka jos se esitetään tai on jo esitetty hänen lukuunsa ja SAT-päätösten osalta samoissa alkuperäaseman saamisen määrittävissä olosuhteissa;
 - b) jos hakemus ei liity STT- ja SAT-päätösten aiottuun käyttöön tai tullimenettelyn aiottuun käyttöön.
2. STT- ja SAT-päätökset ovat sitovia ainoastaan tavarantarkituksen luokittelun tai alkuperämäärityksen osalta.

Kyseiset päätökset sitovat tulliviranomaisia päätöksen haltijan suhteen ainoastaan sellaisten tavaroiden osalta, joita koskevat tullimuodollisuudet suoritetaan päätöksen voimaantulopäivän jälkeen.

Päätökset sitovat päätöksen haltijaa tulliviranomaisten suhteen vasta siitä päivästä, jona hän vastaanottaa tiedoksiannon päätöksestä tai jona hänen katsotaan vastaanottaneen sen.

3. STT- tai SAT-päätökset ovat voimassa kolme vuotta päätöksen voimaantulopäivästä.

4. Sovellettaessa STT- tai SAT-päätöstä tietyn tullimenettelyn yhteydessä päätöksen haltijan on voitava todistaa, että

- a) tullille ilmoitettu tavara vastaa täydellisesti STT-päätöksessä kuvattua tavaraa;
- b) kyseinen tavara ja alkuperäaseman saamisen määrittävät olosuhteet vastaavat täydellisesti SAT-päätöksessä kuvattua tavaraa ja siinä kuvattuja olosuhteita.

5. Poiketen siitä, mitä 16 artiklan 6 kohdassa ja 18 artiklassa säädetään, STT- tai SAT-päätös on peruutettava, jos se perustuu tietoa pyytäneen henkilön antamiin epätarkkoihin tai puutteellisiin tietoihin.

6. STT- tai SAT-päätökset on kumottava 16 artiklan 6 kohdan ja 19 artiklan mukaisesti.

Niitä ei saa muuttaa.

7. Komissio toteuttaa 184 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen toimenpiteitä tämän artiklan 1–5 kohdan täytäntöön panemiseksi.

8. Rajoittamatta 19 artiklan soveltamista toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä tätä asetusta ja joilla vahvistetaan

a) edellytykset, joiden mukaisesti, ja ajankohta, jona STT- tai SAT-päätöksen voimassaolo lakkaa;

b) edellytykset, joiden mukaisesti ja ajanjakso, jona a alakohdassa tarkoitettua päätöstä voidaan edelleen soveltaa päätöksen perustuviin sitoviin sopimuksiin, jotka on tehty ennen sen voimassaolon päättymistä,

c) edellytykset, joiden mukaisesti komissio voi antaa päätöksiä, joissa jäsenvaltioita pyydetään kumoamaan tai muuttamaan sitovaa tietoa koskeva päätös, ja joissa annetaan erilainen sitova tieto kuin muissa samasta aiheesta tehdyissä päätöksissä,

päätetään 184 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsitävää sääntelymenettelyä noudattaen.

9. Toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä tätä asetusta ja joilla vahvistetaan edellytykset, joiden mukaisesti sitovaan tietoon liittyvät muut päätökset on määrä antaa, päätetään 184 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsitävää sääntelymenettelyä noudattaen.

5 jakso

Seuraamukset

21 artikla

Seuraamusten täytäntöönpano

1. Kunkin jäsenvaltion on säädettävä yhteisön tullilainsäädännön noudattamatta jättämisestä johtuvista seuraamuksista. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

2. Kun hallinnollisia seuraamuksia määrätään, ne voivat olla muun muassa joko jompikumpi tai molemmat seuraavista:

- tulliviranomaisten määräämä sakkomaksu, tai tapauksesta riippuen rikosoikeudellisten seuraamusten sijasta määrättävä maksu;
- asianomaisen henkilön luvan peruuttaminen kokonaan tai väliaikaisesti tai sen muuttaminen.

3. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle kuuden kuukauden kuluessa 188 artiklan 2 kohdan mukaisesti määritetystä tämän asetuksen soveltamisen alkamispäivästä voimassa olevista kansallisista säännöksistä, jotka on otettu käyttöön 1 kohdan mukaisesti, ja niiden on ilmoitettava komissiolle viipymättä myös mahdollisista niihin vaikuttavista myöhemmistä muutoksista.

6 jakso

Muutoksenhaku

22 artikla

Oikeusviranomaisen päätökset

Mitä 23 ja 24 artiklassa säädetään, ei sovelleta, jos muutoksenhaun tarkoituksena on oikeusviranomaisen tai oikeusviranomaisena toimivan tulliviranomaisen tekemän, tullilainsäädännön soveltamista koskevan päätöksen kumoaminen, peruuttaminen tai muuttaminen.

23 artikla

Muutoksenhakuoikeus

1. Henkilöllä on oikeus hakea muutosta itseään suoraan ja erikseen koskevaan tullilainsäädännön soveltamiseen liittyvään tulliviranomaisten päätökseen.

Oikeus hakea muutosta on myös henkilöllä, joka on pyytänyt tulliviranomaisilta päätöstä eikä ole saanut tulliviranomaisilta pyytämäänsä päätöstä 16 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua määräajassa.

2. Muutosta voi hakea ainakin kahdessa vaiheessa:

- ensivaiheessa tulliviranomaisilta tai jäsenvaltioiden tähän tarkoitukseen nimeämältä oikeusviranomaiselta tai muulta toimielimeltä;
- seuraavassa vaiheessa korkeammalta riippumattomalta toimielimeltä, joka voi olla oikeusviranomainen tai vastaava erikoistunut toimielin, jäsenvaltioissa voimassa olevien sääntösten mukaisesti.

3. Muutosta on haettava siinä jäsenvaltiossa, jossa päätös on tehty tai jossa sitä on haettu.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että muutoksenhakumenettelyssä voidaan nopeasti vahvistaa tai oikaista tulliviranomaisen tekemät päätökset.

24 artikla

Täytäntöönpanon lykkääminen

1. Muutoksenhaku ei estä riidanalaisen päätöksen täytäntöönpanoa.

2. Tulliviranomaisten on kuitenkin lykättävä päätöksen täytäntöönpanoa kokonaan tai osittain, jos niillä on perusteltua syytä epäillä, että riidanalainen päätös ei ole tullilainsäädännön mukainen, tai jos on olemassa vaara, että asianomaiselle aiheutuu siitä vahinkoa, joka ei ole korvattavissa.

3. Jos edellä 2 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa riidanalaisen päätöksen perusteella on maksettava tuonti- tai vientitulleja, päätöksen täytäntöönpanon lykkääminen edellyttää vakuuden antamista, paitsi jos asiakirjoihin perustuvan arvion perusteella todetaan, että vakuuden vaatiminen todennäköisesti aiheuttaisi velalliselle vakavia taloudellisia tai sosiaalisia vaikeuksia.

Komissio voi 184 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sääntelymenetelyä noudattaen toteuttaa toimenpiteitä tämän kohdan ensimmäisen alakohdan täytäntöön panemiseksi.

7 jakso

Tavaroiden tarkastaminen

25 artikla

Tullitarkastukset

1. Tulliviranomaiset voivat suorittaa kaikki tarpeelliseksi katsomansa tullitarkastukset.

Tullitarkastuksiin voi kuulua erityisesti tavaroiden tarkastaminen, näytteiden ottaminen, ilmoitukseen sisältyvien tietojen tarkastaminen, asiakirjojen olemassaolon ja aitouden varmistaminen, talouden toimijoiden kirjanpidon ja muiden asiakirjojen tarkastaminen, kuljetusvälineen tarkastaminen sekä matkatavaroiden ja henkilöiden mukanaan tai yllään kuljettamien muiden tavaroiden tarkastaminen ja virallisten selvitysten tekeminen sekä muut vastaavat toimet.

2. Muiden tullitarkastusten kuin satunnaistarkastusten on pääasiallisesti perustuttava riskianalyyysiin, jossa käytetään sähköisiä tietojenkäsittelymenetelmiä, jotta riskit voidaan tunnistaa ja arvioida ja jotta tarvittavia vastatoimenpiteitä voidaan kehittää kansallisin, yhteisön ja soveltuvien osin kansainvälinen arviointiperustein.

Jäsenvaltioiden on yhteistyössä komission kanssa kehitettävä ja otettava käyttöön yhteinen riskinhallintajärjestelmä, joka perustuu riskejä koskevien tietojen ja riskianalyyseiden vaihtoon tullihallintojen välillä ja jossa vahvistetaan muun muassa yhteiset riskinarviointiperusteet, tarkastustoimenpiteet ja tarkastusten painopistealueet, ja ylläpidettävä kyseistä järjestelmää.

Kyseisiin tietoihin ja perusteisiin perustuvilla tarkastuksilla ei rajoiteta muita, 1 ja 2 kohdan tai muiden voimassa olevien säännösten mukaisesti suoritettavia tarkastuksia.

3. Rajoittamatta tämän artiklan 2 kohdan soveltamista komissio toteuttaa 184 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sääntelymenetelyä noudattaen täytäntöönpanotoimenpiteitä, joilla vahvistetaan

- a) yhteinen riskinhallintajärjestelmä;
- b) yhteiset arviointiperusteet ja tarkastusten painopistealueet;
- c) tullihallintojen välillä vaihdettavat riskejä koskevat tiedot ja riskianalyytit.

26 artikla

Viranomaisten keskinäinen yhteistyö

1. Jos muut toimivaltaiset viranomaiset kuin tulliviranomaiset tekevät samoille tavaroille muita tarkastuksia kuin tullitarkastuksia, tulliviranomaisten on pyrittävä läheisessä yhteistyössä näiden muiden viranomaisten kanssa siihen, että nämä tarkastukset tehdään mahdollisuuksien mukaan samaan aikaan ja samassa paikassa kuin tullitarkastukset (keskitetyn palvelupisteen periaate) siten, että tulliviranomaiset koordinoivat tätä koskevaa toimintaa.

2. Tässä jaksossa tarkoitettujen tarkastusten yhteydessä tulliviranomaiset ja muut toimivaltaiset viranomaiset voivat, jos se on tarpeen riskien minimoimiseksi ja petosten torjumiseksi, vaihtaa keskenään ja komission kanssa saamia tietoja, jotka liittyvät yhteisön tullialueen ja muiden alueiden välillä liikkuvien tavaroiden saapumiseen, poistumiseen, passitukseen, siirtoon, varastointiin ja tiettyyn käyttötarkoitukseen, postiliikenne mukaan luettuna, sekä tiettyyn käyttötarkoitukseen osoitettujen muiden kuin yhteisötavaroiden tullialueella oloon ja liikkumiseen sekä tarkastustuloksiin. Tulliviranomaiset ja komissio voivat myös toimittaa toisilleen tällaisia tietoja varmistaakseen yhteisön tullilainsäädännön yhdenmukaisen soveltamisen.

27 artikla

Jälkitarkastus

Tulliviranomaiset voivat tavaroiden luovutuksen jälkeen tarkastaa kyseisiin tavaroihin liittyviä toimintoja taikka näihin tavaroihin aikaisemmin kohdistettuja tai myöhemmin kohdistettavia kaupallisia toimintoja koskevat asiakirjat ja tiedot, varmistaakseen yleis- tai tulli-ilmoituksessa annettujen tietojen oikeellisuudesta. Nämä viranomaiset voivat myös tarkastaa asianomaiset tavarat ja/tai ottaa näytteitä, jos se on vielä mahdollista.

Nämä tarkastukset voidaan suorittaa tavaroiden haltijan tai tämän edustajan tiloissa, ammattitoiminnan harjoittajana suoraan tai välillisesti mainituissa toiminnoissa osallisena olevan henkilön tiloissa taikka muun mainittuja asiakirjoja ja tietoja ammattitoimintansa yhteydessä hallussaan pitävän henkilön tiloissa.

28 artikla

Lento- ja merimatkat yhteisön alueella

1. Tullitarkastuksia tai -muodollisuuksia kohdistetaan joko yhteisön sisäisen lentomatkan tai yhteisön sisäisen merimatkan suorittavien henkilöiden käsimatkatavaroihin ja kirjattuihin matkatavaroihin ainoastaan, jos tullilainsäädännössä määrätään tällaisista tarkastuksista tai muodollisuuksista.

2. Edellä olevaa 1 kohtaa sovelletaan rajoittamatta

a) turvatarkastuksia;

b) kieltoihin tai rajoituksiin liittyviä tarkastuksia.

3. Komissio toteuttaa 184 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen toimenpiteet tämän artiklan panemiseksi täytäntöön ja määrittää tapaukset, joissa ja edellytykset joilla tullitarkastuksia ja -muodollisuuksia voidaan soveltaa seuraaviin:

a) seuraavien käsimatkatavarat ja kirjatut matkatavarat:

i) henkilöt, jotka suorittavat lentomatkan yhteisön ulkopuoliselta lentokentältä lähtevällä ja yhteisön lentokentälle tehdyn välilaskun jälkeen tätä lentoa toiselle yhteisön lentokentälle jatkavalla ilma-aluksella,

ii) henkilöt, jotka suorittavat lentomatkan yhteisön lentokentälle välilaskun tekevällä ja tätä lentoa yhteisön ulkopuoliselle lentokentälle jatkavalla ilma-aluksella,

iii) henkilöt, jotka käyttävät yhden aluksen suorittamaa ja perättäisistä merimatkoista koostuvaa, yhteisön ulkopuolisesta satamasta lähtevää, yhteisön ulkopuolisessa satamassa poikkeavaa tai yhteisön ulkopuoliseen satamaan päättyvää merikuljetusta,

iv) henkilöt, jotka matkustavat huvialuksella tai turisti- tai liikelentokoneella;

b) käsimatkatavarat ja kirjatut matkatavarat

i) jotka saapuvat yhteisön lentokentälle muulta kuin yhteisön lentokentältä lähteneellä ilma-aluksella ja jotka uudelleenlastataan kyseisellä yhteisön lentokentällä toiseen, yhteisön sisäisen lennon tekevään ilma-alukseen,

ii) jotka on lastattu yhteisön lentokentällä yhteisön sisäisen lennon tekevään ilma-alukseen niiden uudelleenlastaamiseksi muulla yhteisön lentokentällä ilma-alukseen, jonka määräpaikka on muu kuin yhteisön lentokenttä.

8 jakso

Asiakirjojen ja tietojen säilyttäminen; maksut ja kustannukset

29 artikla

Asiakirjojen ja tietojen säilyttäminen

1. Asianomaisen on tullitarkastuksia varten säilytettävä 9 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen asiakirjain ja tietojen vähintään kolme kalenterivuotta käyttäen mitä tahansa välinettä, johon tulliviranomaisilla on pääsy ja jonka ne hyväksyvät.

Vapaaseen liikkeeseen muissa kuin kolmannessa alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa luovutettujen tai vietäviksi ilmoitettujen tavaroiden tapauksessa kyseinen ajanjakso alkaa sen vuoden päättymisestä, jonka aikana vapaaseen liikkeeseen luovutusta tai viennin koskeva tullilmoitus on hyväksytty vastaanotetuksi.

Tietyn käyttötarkoituksen perusteella tulleita tai alennetuina tuontitullein vapaaseen liikkeeseen luovutettujen tavaroiden tapauksessa kyseinen ajanjakso alkaa sen vuoden päättymisestä, jonka aikana tavaroiden tullivalvonta lopetetaan.

Muuhun tullimenettelyyn asetettujen tavaroiden tapauksessa kyseinen ajanjakso alkaa sen vuoden päättymisestä, jonka aikana asianomainen tullimenettely on päättynyt.

2. Jos tullivelkaan liittyvä tullitarkastus osoittaa, että tileissä olevaa velkaa koskevaa kirjausta on oikaistava, ja asianomaiselle henkilölle on ilmoitettu asiasta, asiakirjat ja tiedot on säilytettävä kolmen vuoden ajan tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen ajanjakson jälkeen, sanotun kuitenkin rajoittamatta 68 artiklan 4 kohdan soveltamista.

Jos asiassa on haettu muutosta tai oikeuskäsittely on alkanut, asiakirjat ja tiedot on säilytettävä tämän artiklan 1 kohdassa säädetyn ajan tai kunnes muutoksenhakumenettely tai oikeuskäsittely on päättynyt sen mukaan, kumpi tapahtuu myöhemmin.

30 artikla

Maksut ja kustannukset

1. Tulliviranomaiset eivät kanna maksuja tullitarkastusten tekemisestä tai muusta tullilainsäädännön soveltamisesta toimivaltaisten tullitoimipaikkojen virallisina aukioloaikoina.

Tulliviranomaiset voivat kuitenkin kantaa maksuja tai veloittaa kustannuksia antamistaan erityispalveluista, erityisesti seuraavista:

a) tullin henkilökunnan palvelut, jotka on pyynnöstä suoritettu virallisen virka-ajan ulkopuolella tai muualla kuin tullin tiloissa;

- b) suoritettujen tavaroiden analyysit tai asiantuntija-arviot ja postimaksut tavaroiden palauttamisesta tietoja pyytäneelle henkilölle erityisesti 20 artiklan mukaisesti tehtyjen päätösten osalta tai 8 artiklan 1 kohdan mukaisesti tapahtuva tietojen toimittaminen;
- c) annettujen tietojen varmistamiseksi tehtävä tavaroiden tarkastus tai näytteenotto tai tavaroiden hävittäminen, kun siihen liittyy muita kuin tullin henkilökunnan käyttämisestä johtuvia kustannuksia;
- d) poikkeukselliset tarkastustoimenpiteet, jos sellaisia tarvitaan tavaroiden luonteen tai mahdollisen riskin vuoksi.

2. Toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä tätä asetusta ja joilla vahvistetaan toimenpiteet 1 kohdan toisen alakohdan täytäntöön panemiseksi, päätetään 184 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsitävää sääntelymenettelyä noudattaen.

3 LUKU

Valuutan muuntaminen ja määräajat

31 artikla

Valuutan muuntaminen

1. Toimivaltaiset viranomaiset julkaisevat ja/tai antavat tiedoksi internetissä valuuttakurssin, jota sovelletaan, jos valuutta on muunnettava jommastakummasta seuraavista syistä:

- a) jos tavaroiden tullausarvon määrittämisessä käytettävät tekijät on ilmaistu muuna valuuttana kuin sen jäsenvaltion valuuttana, jossa tullausarvo määritetään;
- b) jos euron vasta-arvo kansallisina valuuttoina on tarpeen tavaroiden tarifiin luokittelun ja tuonti- ja vientitullien määrän määrittämiseksi, mukaan lukien yhteisön tullitariffissa esitettyt raja-arvot.

2. Jos valuutta on muunnettava muista kuin 1 kohdassa tarkoitetuista syistä, tullilainsäädännön soveltamisen yhteydessä sovellettava euron vasta-arvo kansallisina valuuttoina vahvistetaan vähintään kerran vuodessa.

3. Komissio toteuttaa 184 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen toimenpiteitä tämän artiklan täytäntöön panemiseksi.

32 artikla

Määräajat

1. Jos tullilainsäädännössä asetetaan määräaika, päivämäärä tai määräpäivä, määräaika ei voida pidentää eikä lyhentää eikä päivämäärää tai määräpäivää siirtää tai aikaistaa, jollei siitä nimenomaisesti säädetä kyseisissä säännöksissä.

2. Sovelletaankin määräaikoihin, päivämääriin ja määräpäiviin sovellettavista säännöistä 3 päivänä kesäkuuta 1971 annetussa

neuvoston asetuksessa (ETY, Euratom) N:o 1182/71 ⁽¹⁾ säädettyjä määräaikoihin, päivämääriin ja määräpäiviin sovellettavia sääntöjä, jollei yhteisön tullilainsäädännössä erityisesti toisin säädetä.

II OSASTO

TUONTI- TAI VIENTITULLIEN JA MUIDEN TAVARAKAUPPAA KOSKEVIEN TOIMENPITEIDEN SOVELTAMISPERUSTEET

1 LUKU

Yhteinen tullitariffi ja tavaroiden luokittelu tarifiin

33 artikla

Yhteinen tullitariffi

1. Maksettavien tuonti- ja vientitullien on perustuttava yhteiseen tullitarifiin.

Tavarakauppaa koskevien yhteisön erityissäännösten mukaisia muita toimenpiteitä sovelletaan tarvittaessa näiden tavaroiden tarifiin luokittelun mukaisesti.

2. Yhteinen tullitariffi käsittää

- a) tariffi- ja tilastonimikkeistöstä ja yhteisestä tullitariffista 23 päivänä heinäkuuta 1987 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 2658/87 ⁽²⁾ vahvistetun yhdistetyn tavaranimikkeistön;
- b) muita nimikkeistöjä, jotka kokonaan tai osittain perustuvat yhdistettyyn nimikkeistöön tai joissa siihen on lisätty alajakoja ja joka on vahvistettu yhteisön erityissäännöksillä tavarakauppaa koskevien tariffitoimenpiteiden soveltamiseksi;
- c) yhdistetyssä nimikkeistössä tarkoitettuihin tavaroihin sovellettavat sopimustullit tai tavanomaiset autonomiset tullit;
- d) tullietuudet, jotka sisältyvät yhteisön tiettyjen yhteisön tullialueen ulkopuolisten maiden tai alueiden taikka tällaisten maiden tai alueiden ryhmien kanssa tekemiin sopimuksiin;
- e) tullietuudet, jotka yhteisö on yksipuolisesti myöntänyt tietyille yhteisön tullialueen ulkopuolisille maille tai alueille taikka tällaisten maiden tai alueiden ryhmille;
- f) yksipuoliset toimenpiteet, jotka koskevat alennuksen tai vapautuksen myöntämistä tiettyihin tavaroihin sovellettavista tulleista;
- g) tietyille tavaroille niiden luonteen tai tietyn käyttötarkoituksen perusteella myönnettävän edullisen tullikohtelun c-f tai h alakohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden yhteydessä;

⁽¹⁾ EYVL L 124, 8.6.1971, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 256, 7.9.1987, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 275/2008 (EUVL L 85, 27.3.2008, s. 3).

h) muut tariffitoimenpiteet, joista säädetään maataloutta tai kauppaa koskevassa tai muussa yhteisön lainsäädännössä.

3. Ilmoittajan pyynnöstä on 2 kohdan d–g alakohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä sovellettava kyseisen kohdan c alakohdassa tarkoitettujen sijasta, jos kyseiset tavarat täyttävät 2 kohdan d–g alakohdassa tarkoitettuihin toimenpiteisiin sisältyvät edellytykset. Pyyntö voidaan esittää jälkikäteen, jos asianomaisessa toimenpiteessä tai koodeksissa vahvistettuja määräaikoja ja edellytyksiä noudatetaan.

4. Jos 2 kohdan d–g alakohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden soveltaminen tai h alakohdassa tarkoitettujen toimenpiteistä vapauttaminen on rajoitettu tiettyyn tuonti- tai vientimäärään, toimenpiteen tai vapautuksen soveltaminen tariffikiintiöihin lopetetaan, kun vahvistettu tuonti- tai vientimäärä täyttyy.

Tariffikatkojen osalta soveltaminen lopetetaan yhteisön säädöksen nojalla.

5. Komissio toteuttaa 184 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua hallintomenettelyä noudattaen toimenpiteitä tämän artiklan 1 ja 4 kohdan täytäntöön panemiseksi.

34 artikla

Tavaroiden luokittelu tariffiin

1. Yhteistä tullitariffia sovellettaessa tarkoitetaan tavaroiden 'tariffiin luokittelulla' yhdistetyn nimikkeistön sen alanimikkeen tai sen alajaon määrittämistä, johon tavarat on luokiteltava.

2. Muita kuin tariffitoimenpiteitä sovellettaessa tarkoitetaan tavaroiden 'tariffiin luokittelulla' yhdistetyn nimikkeistön tai muun nimikkeistön, joka on vahvistettu yhteisön säännöksillä ja joka kokonaan tai osittain perustuu yhdistettyyn nimikkeistöön tai jossa siihen on lisätty alajakoja, sen alanimikkeen tai sen alajaon määrittämistä, johon tavarat on luokiteltava.

3. Edellä olevan 1 ja 2 kohdan mukaisesti määritettyä alanimikettä tai sen alajakoa käytetään kyseiseen alanimikkeeseen liittyvien toimenpiteiden soveltamiseksi.

2 LUKU

Tavaroiden alkuperä

1 jakso

Muu kuin etuuskohteluun oikeuttava alkuperä

35 artikla

Soveltamisala

Jäljempänä 36, 37 ja 38 artiklassa vahvistetaan säännöt tavaroiden muun kuin etuuskohteluun oikeuttavan alkuperän määrittämiseksi sovellettaessa

a) yhteistä tullitariffia 33 artiklan 2 kohdan d ja e alakohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä lukuun ottamatta;

b) tavarakauppaa koskeissa yhteisön erityissäännöksissä vahvistettuja muita toimenpiteitä kuin tariffitoimenpiteitä;

c) muita tavaroiden alkuperään liittyviä yhteisön toimenpiteitä.

36 artikla

Alkuperäaseman saaminen

1. Tietystä maasta tai tietyltä alueelta peräisin olevina tavaroina pidetään kyseisessä maassa tai kyseisellä alueella kokonaan tuotettuja tavaroita.

2. Tavarat, jonka tuottamiseen on osallistunut useampi kuin yksi maa tai alue, on katsottava olevan peräisin siitä maasta tai siltä alueelta, jossa sille on suoritettu viimeinen merkittävä valmistustoimi.

37 artikla

Alkuperän todistaminen

1. Kun tulli-ilmoituksessa on tullilainsäädännön mukaisesti ilmoitettu tavaroille alkuperä, tulliviranomaiset voivat pyytää ilmoittajaa todistamaan tavaroiden alkuperän.

2. Kun tavaroiden alkuperä todistetaan tullilainsäädännön tai yhteisön muun erityislainsäädännön mukaisesti, tulliviranomaiset voivat perustellun epäilyn nojalla vaatia esitettäväksi tarpeellista lisänäyttöä sen varmistamiseksi, että alkuperä on ilmoitettu asiaa koskevan yhteisön lainsäädännön mukaisesti.

3. Yhteisössä voidaan antaa alkuperän todistava asiakirja, jos talouden toimijoiden tarpeet sitä edellyttävät.

38 artikla

Täytäntöönpanotoimenpiteet

Komissio toteuttaa 184 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen toimenpiteitä 36 ja 37 artiklan täytäntöön panemiseksi.

2 jakso

Etuskohteluun oikeuttava alkuperä

39 artikla

Tavaroiden etuskohteluun oikeuttava alkuperä

1. Jotta tavaroihin voidaan soveltaa 33 artiklan 2 kohdan d tai e alakohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä tai muita etuskohtelu-toimenpiteitä kuin tariffitoimenpiteitä, niiden on oltava tämän artiklan 2–5 kohdassa tarkoitettujen etuskohteluun oikeuttavaa alkuperää koskevien sääntöjen mukaisia.

2. Etuuskohteluun oikeuttavaa alkuperää koskevat säännöt tavaroille, jotka kuuluvat yhteisön tiettyjen yhteisön tullialueen ulkopuolisten maiden tai alueiden taikka tällaisten maiden tai alueiden ryhmien kanssa tekemien sopimusten mukaisten etuuskohdelutoimenpiteiden soveltamisalaan, vahvistetaan näissä sopimuksissa.

3. Komissio toteuttaa 184 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen toimenpiteitä, joilla vahvistetaan etuuskohteluun oikeuttavaa alkuperää koskevat säännöt tavaroille, jotka kuuluvat sellaisten etuuskohdelutoimenpiteiden soveltamisalaan, jotka yhteisö on myöntänyt yksipuolisesti tietyille muille kuin 5 kohdassa tarkoitetuille yhteisön tullialueen ulkopuolisille maille tai alueille taikka tällaisten maiden tai alueiden ryhmille.

4. Etuuskohteluun oikeuttavaa alkuperää koskevat säännöt tavaroille, jotka kuuluvat vuoden 1985 liittymisasiakirjan pöytäkirjan 2 mukaisten yhteisön tullialueen ja Ceutan ja Melillan välisessä kaupassa sovellettavien etuuskohdelutoimenpiteiden soveltamisalaan, vahvistetaan mainitun pöytäkirjan 9 artiklan mukaisesti.

5. Etuuskohteluun oikeuttavaa alkuperää koskevat säännöt tavaroille, jotka kuuluvat yhteisöön assosioituneille merentakaisille maille ja alueille myönnettyjen etuuskohdelujärjestelyjen mukaisten etuuskohdelutoimenpiteiden soveltamisalaan, vahvistetaan perustamissopimuksen 187 artiklan mukaisesti.

6. Komissio toteuttaa 184 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen toimenpiteitä tämän artiklan 2–5 kohdassa tarkoitettujen sääntöjen täytäntöön panemiseksi.

3 LUKU

Tavaroiden tullausarvo

40 artikla

Soveltamisala

Tavaroiden tullausarvo yhteisen tullitariffin sekä tavarakauppaa koskevissa yhteisön erityissäännöksissä säädettyjen muiden kuin tariffitoimenpiteiden soveltamiseksi on määritettävä 41–43 artiklan mukaisesti.

41 artikla

Kauppa-arvoon perustuva tullausarvon määritysmenetelmä

1. Tavaroiden tullausarvon ensisijaisena perusteena käytetään kauppa-arvoa, jolla tarkoitetaan hintaa, joka tavaroista on tosiasiallisesti maksettu tai maksettava myydessä ne vietäviksi yhteisön tullialueelle; kauppa-arvoa on tarvittaessa tarkistettava 43 artiklan mukaisesti toteutettujen toimenpiteiden perusteella.

2. Tosiasiallisesti maksettu tai maksettava hinta on ostajan maahantuoduista tavaroista myyjälle tai kolmannelle osapuolelle myyjän hyväksi suorittama tai suoritettava kokonaismaksu, ja siihen sisältyvät kaikki maksut, jotka on suoritettu tai suoritettava maahantuotujen tavaroiden myynnin edellytyksenä.

3. Kauppa-arvoa voidaan käyttää, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) ostajan oikeutta luovuttaa tavaroita tai käyttää niitä ei rajoiteta muilla kuin joillakin seuraavista:
 - i) lain tai viranomaisten määräämillä taikka vaatimilla rajoituksilla yhteisössä,
 - ii) tavaroiden maantieteellistä jälleenmyyntialuetta koskevilla rajoituksilla,
 - iii) rajoituksilla, jotka eivät olennaisesti vaikuta tavaroiden tullausarvoon;
- b) myynti tai hinta ei riipu ehdoista tai suorituksista, joiden arvoa ei voida määrittää arvonmäärittämisprosessin kohteena olevien tavaroiden osalta;
- c) mikään osa ostajan suorittaman tavaroiden myöhemmän jälleenmyynnin, luovutuksen tai käytön tuotosta ei tule suoraan tai välillisesti myyjän hyväksi, jollei asianmukaista tarkistusta voida tehdä 43 artiklan mukaisesti toteutettujen toimenpiteiden perusteella;
- d) ostaja ja myyjä eivät ole keskenään etuyhteydessä tai keskinäinen etuyhteys ei ole vaikuttanut hintaan.

42 artikla

Tullausarvon määrittämisen toissijaiset menetelmät

1. Jos tavaroiden tullausarvoa ei voida määrittää 41 artiklan mukaisesti, se on määritettävä soveltamalla tämän artiklan 2 kohdan a–d alakohdista järjestyksessä ensimmäistä tavaroiden tullausarvon määrittämiseen soveltuvaa alakohtaa.

Ilmoittajan pyynnöstä c ja d alakohdan soveltamisjärjestystä on vaihdettava.

2. Edellä olevan 1 kohdan mukaisesti määritettävä tullausarvo on
 - a) arvonmäärittämisprosessin kohteena olevien tavaroiden kanssa samanlaisten, yhteisön tullialueelle vietäviksi myytyjen ja näiden kanssa samanaikaisesti tai lähes samanaikaisesti vietyjen tavaroiden kauppa-arvo;
 - b) arvonmäärittämisprosessin kohteena olevien tavaroiden kanssa samankaltaisten, yhteisön tullialueelle vietäviksi myytyjen ja näiden kanssa samanaikaisesti tai lähes samanaikaisesti vietyjen tavaroiden kauppa-arvo;
 - c) arvo, joka perustuu siihen yksikköhintaan, jolla maahantuotuja tavaroita taikka samanlaisia tai samankaltaisia maahantuotuja tavaroita myydään yhteisön tullialueella suurin kokonaismäärä henkilöille, jotka eivät ole etuyhteydessä myyjään;
 - d) laskennallinen arvo.

3. Jos tullausarvoa ei voida määrittää 1 kohdan mukaisesti, se on määritettävä yhteisön tullialueella käytettävissä olevien tietojen perusteella käyttäen kohtuullisia menetelmiä, jotka ovat seuraaviin lähteisiin sisältyvien periaatteiden ja yleisten säännösten mukaisia:

- a) tullitariffeja ja kauppaa koskevan yleissopimuksen VII artiklan soveltamisesta tehty sopimus;
- b) tullitariffeja ja kauppaa koskevan yleissopimuksen VII artikla;
- c) tämä luku.

43 artikla

Täytäntöönpanotoimenpiteet

Komissio toteuttaa 184 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen toimenpiteitä, joilla vahvistetaan

- a) tekijät, jotka on tullausarvoa määritettäessä lisättävä tosiasiallisesti maksettuun tai maksettavaan hintaan tai jotka voidaan jättää huomiotta;
- b) tekijät, joita on käytettävä laskennallisen arvon määrittämiseen;
- c) tullausarvon määrittämismenetelmä erityistapauksissa ja sellaisten tavaroiden osalta, joita koskeva tullivelka on syntynyt erityismenettelyn käytön jälkeen, ja
- d) muut 41 ja 42 artiklan soveltamiseksi tarvittavat edellytykset, määräykset ja säännöt.

III OSASTO

TULLIVELKA JA VAKUUDET

1 LUKU

Tullivelan syntyminen

1 jakso

Tuontitullivelka

44 artikla

Luovutus vapaaseen liikkeeseen ja väliaikainen maahantuonti

1. Tuontitullivelka syntyy, kun tuontitullien alainen muu kuin yhteisötavara asetetaan jompaankumpaan seuraavista tullimenettelyistä:

- a) vapaaseen liikkeeseen luovutus, myös tiettyä käyttötarkoitusta koskevien säännösten mukaisesti,
- b) osittain tuontitulliton väliaikainen maahantuonti.

2. Tullivelka syntyy sinä ajankohtana, jona tullii-ilmoitus hyväksytään vastaanotetuksi.

3. Velallisenä on ilmoittaja. Välillisessä edustuksessa velallisenä on myös henkilö, jonka lukuun tullii-ilmoitus tehdään.

Jos jompaakumpaa 1 kohdassa tarkoitettua menettelyä koskeva tullii-ilmoitus tehdään sellaisten tietojen perusteella, joiden vuoksi tuontitulleja tai osaa niistä ei saada kannetuiksi, velallisenä on myös henkilö, joka on toimittanut ilmoituksen laatimiseksi tarvittavat tiedot ja joka on tiennyt tai jonka olisi kohtuudella pitänyt tietää näiden tietojen olleen virheellisiä.

45 artikla

Ei-alkuperätavaroita koskevat erityissäännökset

1. Jos ei-alkuperätavaroita koskee kielto palauttaa niiden tuontitullit tai vapauttaa ne tuontitulleista, kun ne käytetään sellaisen tuotteiden valmistuksessa, joille annetaan tai laaditaan alkuperäselvitys yhteisön ja tiettyjen yhteisön tullialueen ulkopuolisten maiden tai alueiden taikka tällaisten maiden tai alueiden ryhmien välisten etuuskohtelujärjestelyjen mukaisesti, näistä ei-alkuperätavaroista syntyy tuontitullivelka, kun kyseisiä tuotteita koskeva jälleenvienti-ilmoitus hyväksytään vastaanotetuksi.

2. Kun tullivelka syntyy 1 kohdan mukaisesti, velkaa vastaava tuontitullien määrä on määritettävä samoin edellytyksin kuin jos kyseessä olisi tullivelka, joka syntyy samana päivänä tapahtuvasta sellaisen tullii-ilmoituksen hyväksymisestä, joka tehdään kyseisten tuotteiden valmistuksessa käytettyjen ei-alkuperätavaroiden luovuttamiseksi vapaaseen liikkeeseen sisäisen jalostusmenettelyn päättämiseksi.

3. Sovelletaan 44 artiklan 2 ja 3 kohtaa soveltuvin osin. Jäljempänä 179 artiklassa tarkoitettujen muiden kuin yhteisötavaroiden tapauksessa velallinen on kuitenkin henkilö, joka tekee jälleenvienti-ilmoituksen. Välillisen edustuksen tapauksessa velallinen on myös henkilö, jonka lukuun kyseinen ilmoitus tehdään.

46 artikla

Säännösten noudattamatta jättämisestä johtuva tullivelka

1. Tuontitullien alaisista tavaroista syntyy tuontitullivelka jokaisessa seuraavista tapauksista:

- a) kun ei täytetä jotakin tullilainsäädännössä säädettyä velvollisuutta, joka koskee muiden kuin yhteisötavaroiden tuomista yhteisön tullialueelle, niiden siirtämistä pois tullivalvonnasta taikka kyseisten tavaroiden kuljetusta, jalostusta, varastointia, väliaikaista maahantuontia tai niistä vapautumista kyseisellä alueella;
- b) kun ei täytetä jotakin tullilainsäädännössä säädettyä velvollisuutta, joka koskee tavaroiden tiettyä käyttötarkoitusta yhteisön tullialueella;
- c) kun ei täytetä jotakin edellytystä, joka koskee muun kuin yhteisötavaran asettamista tullimenettelyyn taikka tulleista vapauttamisen tai alennettujen tuontitullien soveltamista tavaraan sen tietyn käyttötarkoituksen perusteella.

2. Tullivelka syntyy jompanakumpana seuraavista ajankohdista:

- a) ajankohta, jona velvollisuutta, jonka täyttämättä jättämisestä tullivelka syntyy, ei täytetä tai ei enää täytetä;
- b) ajankohta, jona hyväksytään tullililmoitus tavaroiden asettamisesta tullimenettelyyn, jos myöhemmin todetaan, ettei jokin edellytys, joka koskee tavaroiden asettamista kyseiseen menettelyyn taikka tulleista vapauttamisen tai alennettujen tuontitullien soveltamista tavaroiden tietyn käyttötarkoituksen perusteella, tosiasiallisesti ole täyttynyt.

3. Edellä 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa velallinen on jokainen seuraavista:

- a) henkilö, jonka oli täytettävä kyseiset velvollisuudet;
- b) henkilö, joka tiesi tai jonka olisi kohtuudella pitänyt tietää, että tullilainsäädännön mukainen velvollisuus ei täyttynyt, ja joka toimi sen henkilön lukuun, jonka piti täyttää velvollisuus, tai joka osallistui toimintaan, joka johti velvollisuuden täyttymättä jättämiseen;
- c) kyseiset tavarat hankkinut tai niitä hallussaan pitänyt henkilö, joka tavarat hankkiessaan tai vastaanottaessaan on tiennyt taikka jonka olisi tällöin kohtuudella pitänyt tietää, ettei tullilainsäädännön mukainen velvollisuus täyttynyt.

4. Edellä 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa velallisena on henkilö, jonka on täytettävä edellytykset, jotka koskevat tavaroiden asettamista tullimenettelyyn tai niiden ilmoittamista asetettavaksi kyseiseen menettelyyn taikka tulleista vapauttamisen tai alennettujen tuontitullien soveltamista tavaroiden tietyn käyttötarkoituksen perusteella.

Kun tehdään jotakin 1 kohdassa tarkoitettua menettelyä koskeva tullililmoitus tai tulliviranomaisille annetaan sellaisia tullilainsäädännössä vaadittuja tavaroiden tullimenettelyyn asettamisen edellytyksiin liittyviä tietoja, joiden seurauksena kaikkia tuontitulleja tai osaa niistä ei saada kannetuiksi, velallisena on myös henkilö, joka on toimittanut ilmoituksen tekemiseen tarvittut tiedot ja joka on tiennyt tai jonka olisi kohtuudella pitänyt tietää näiden tietojen olleen virheellisiä.

47 artikla

Maksettujen tuontitullien määrän vähentäminen

1. Kun tullivelka syntyy 46 artiklan 1 kohdan mukaisesti sellaisten tavaroiden osalta, jotka on luovutettu vapaaseen liikkeeseen alennetuin tuontitullein niiden tietyn käyttötarkoituksen perusteella, tullivelkaa vastaavasta tuontitullien määrästä on vähennettävä tavaroiden vapaaseen liikkeeseen luovutuksen yhteydessä maksettujen tuontitullien määrä.

Ensimmäistä alakohtaa noudatetaan soveltuvin osin, kun tullivelka syntyy tällaisten tavaroiden hävittämisestä jäävien jätteiden ja jäännösten osalta.

2. Kun tullivelka syntyy 46 artiklan 1 kohdan mukaisesti sellaisten tavaroiden osalta, jotka on asetettu osittain tuontitullittomaan väliaikaisen maahantuonnin menettelyyn, tullivelkaa vastaavasta tuontitullien määrästä on vähennettävä osittain tuontitullittomassa menettelyssä maksettujen tuontitullien määrä.

2 jakso

Vientitullivelka

48 artikla

Vienti ja ulkoinen jalostus

1. Vientitullivelka syntyy, kun vientitullien alainen tavara asetetaan vientimenettelyyn tai ulkoiseen jalostusmenettelyyn.

2. Tullivelka syntyy sinä ajankohtana, jona tullililmoitus hyväksytään vastaanotetuksi.

3. Velallisena on ilmoittaja. Välillisessä edustuksessa velallisena on myös henkilö, jonka lukuun tullililmoitus tehdään.

Jos tullililmoitus tehdään sellaisten tietojen perusteella, joiden vuoksi vientitulleja tai osaa niistä ei saada kannetuiksi, velallisena on myös henkilö, joka on toimittanut ilmoitukseen tarvittut tiedot ja joka on tiennyt tai jonka olisi kohtuudella pitänyt tietää näiden tietojen olleen virheellisiä.

49 artikla

Säännösten noudattamatta jättämisestä johtuva tullivelka

1. Vientitullien alaisista tavaroista syntyy vientitullivelka kummassakin seuraavista tapauksista:

- a) kun ei täytetä jotakin tullilainsäädännössä säädettyä velvollisuutta, joka koskee tavaroiden poistumista;
- b) kun ei täytetä niitä edellytyksiä, joilla tavarat on kokonaan tai osittain vapautettu vientitulleista viettäessä niitä yhteisön tullialueelta.

2. Tullivelka syntyy jonakin seuraavista ajankohdista:

- a) ajankohta, jona tavarat tosiasiallisesti viedään yhteisön tullialueelta tullililmoitusta tekemättä;
- b) ajankohta, jona tavarat saapuvat muuhun määräpaikkaan kuin siihen määräpaikkaan, johon niiden vienti yhteisön tullialueelta on sallittu kokonaan tai osittain vientitulleitta;
- c) jos tulliviranomaiset eivät voi määrittää b alakohdassa tarkoitettua ajankohtaa, se ajankohta, jona määräaika todisteiden esittämiselle vientitullittomuuden edellytysten täyttymisestä päättyy.

3. Edellä 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetussa tapauksessa velallinen on jokainen seuraavista:

- a) henkilö, jonka oli täytettävä kyseinen velvollisuus;
- b) henkilö, joka tiesi tai jonka olisi kohtuudella pitänyt tietää, että tullilainsäädännön mukainen velvollisuus ei täytynyt ja joka toimi sen henkilön lukuun, jonka piti täyttää velvollisuus;
- c) velvollisuuden täyttymättä jäämiseen johtaneeseen toimintaan osallistunut henkilö, joka on tiennyt tai jonka olisi kohtuudella pitänyt tietää, ettei tulli-ilmoitusta ollut tehty ja että se olisi pitänyt tehdä.

4. Edellä 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa velallinen on henkilö, jonka on täytettävä edellytykset, joilla tavarat on kokonaan tai osittain vapautettu vientitulleista vietäessä niitä yhteisön tullialueelta.

3 jakso

Vienti- ja tuontitullivelkaa koskevia yhteisiä säännöksiä

50 artikla

Kiellot ja rajoitukset

1. Tuonti- tai vientitullivelka syntyy myös kaikenlaisten tuontia tai vientiä koskevien kieltojen tai rajoitusten alaisista tavaroista.
2. Tullivelkaa ei kuitenkaan synny, kun:
 - a) yhteisön tullialueelle tuodaan väärennettyä rahaa säännösten vastaisesti;
 - b) yhteisön tullialueelle tuodaan huumausaineita tai psykooppisia aineita muuhun kuin toimivaltaisten viranomaisten tarkasti valvomaan lääkinnälliseen tai tieteelliseen käyttöön.
3. Tullirikoksia koskevien seuraamusten soveltamisen kannalta tullivelan katsotaan kuitenkin syntyneen, jos jäsenvaltion lainsäädännössä säädetään, että tullit tai tullivelan olemassaolo ovat seuraamusten määräämisen peruste.

51 artikla

Useita velallisia

Jos useampi henkilö on vastuussa saman tullivelan maksamisesta, he vastaavat yhteisvastuullisesti velan koko määrästä.

52 artikla

Tuonti- tai vientitullien määrän laskemista koskevat yleiset säännöt

1. Tuonti- tai vientitullien määrä on määritettävä niillä tullien laskentaperusteilla, jotka koskivat kyseisiä tavaroita sinä ajankohdana, jona tullivelka niiden osalta syntyi.

2. Jos tullivelan syntymisen ajankohtaa ei voida tarkasti määrittää, kyseisenä ajankohtana pidetään sitä ajankohtaa, jona tulliviranomaiset toteavat tavaroiden olevan tilanteessa, jossa tullivelka on syntynyt.

Jos tulliviranomaiset kuitenkin voivat käytettävissään olevien tietojen perusteella todeta, että tullivelka on syntynyt ennen tätä toteamista, tullivelan on katsottava syntyneen aikaisimpana ajankohdana, jona kyseinen tilanne on voitu todeta.

53 artikla

Tuontitullien määrän laskemista koskevat erityissäännöt

1. Kun tullimenettelyyn asetetuista tavaroista on syntynyt yhteisön tullialueella kustannuksia varastoinnista tai tavanomaisesta käsittelystä, tällaisia kustannuksia tai arvonnalisäystä ei oteta huomioon laskettaessa tuontitullien määrää, jos ilmoittaja esittää riittävän näytön kyseisistä kustannuksista.

Tuontitullien määrää laskettaessa on kuitenkin otettava huomioon toiminnoissa käytettyjen muiden kuin yhteisötavaroiden tullausarvo, määrä, laji ja alkuperä.

2. Jos tullimenettelyyn asetettujen tavaroiden tariffiin luokittelu muuttuu yhteisön tullialueella suoritettujen tavanomaisten käsittelyjen tuloksena, on ilmoittajan pyynnöstä sovellettava menettelyyn asetettujen tavaroiden alkuperäistä tariffiin luokittelua.

3. Sisäisessä jalostusmenettelyssä syntyvien jalostettujen tuotteiden osalta syntyvää tullivelkaa vastaavien tuontitullien määrä on ilmoittajan pyynnöstä määritettävä kyseisten sisäiseen jalostusmenettelyyn asetettujen tavaroiden sinä ajankohdana voimassa olleen tariffiin luokittelun, tullausarvon, määrän, lajin ja alkuperän perusteella, jona kyseisiä tavaroita koskeva tulli-ilmoitus hyväksyttiin vastaanotetuksi.

4. Kun tullilainsäädännössä säädetään tavarain edullisesta tullikohtelusta, tullittomuudesta tai osittaisesta tai täydellisestä tuonti- tai vientitulleista vapauttamisesta 33 artiklan 2 kohdan d–g alakohdan, 130–133 artiklan tai 171–174 artiklan, tai yhteisön tullittomuusjärjestelmän luomisesta 28 päivänä maaliskuuta 1983 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 918/83⁽¹⁾ nojalla, tällaista edullista tullikohtelua, tullittomuutta tai vapauttamista sovelletaan myös niissä tapauksissa, joissa syntyy tullivelka tämän asetuksen 46 tai 49 artiklan nojalla, jos tullivelan syntymiseen johtanut laiminlyönti ei ollut vilpillisen menettelyn yritys.

⁽¹⁾ EYVL L 105, 23.4.1983, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 274/2008 (EUVL L 85, 27.3.2008, s. 1).

54 artikla

Täytäntöönpanotoimenpiteet

Toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä tätä asetusta ja joilla vahvistetaan

- a) tavaroihin sovellettavien tuonti- tai vientitullien määrän laskemista koskevat säännöt;
- b) muut erityismenettelyjä koskevat erityissäännöt;
- c) poikkeukset 52 ja 53 artiklasta, erityisesti 33 artiklan 2 kohdan h alakohdassa tarkoitettujen tariffitoimenpiteiden kiertämisen ehkäisemiseksi,

päätetään 184 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsitävää sääntelymenettelyä noudattaen.

55 artikla

Tullivelan syntypaikka

1. Tullivelka syntyy paikassa, jossa 44, 45 ja 48 artiklassa tarkoitettu tull ilmoitus tai jälleenvienti-ilmoitus tehdään tai jossa 110 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu täydentävä ilmoitus on tehtävä.

Kaikissa muissa tapauksissa tullivelka syntyy siinä paikassa, jossa sen aiheuttavat tosiseikat ilmenevät.

Jos kyseistä paikkaa ei voida määrittää, tullivelka syntyy paikassa, jossa tulliviranomaiset toteavat tavaroiden olevan sellaisessa tilanteessa, jossa tullivelka on syntynyt.

2. Jos tavarat on asetettu tullimenettelyyn, jota ei ole päätetty, ja jos paikkaa ei voida määrittää säädettyssä määräajassa 1 kohdan toisen tai kolmannen alakohdan mukaisesti, tullivelka syntyy siinä paikassa, jossa tavarat on asetettu kyseiseen menettelyyn tai ne on tuotu yhteisön tullialueelle kyseiseen menettelyyn asetettuna.

Toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä tätä asetusta ja joilla vahvistetaan tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu määräaika, päätetään 184 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsitävää sääntelymenettelyä noudattaen.

3. Jos tulliviranomaiset voivat käytettävissään olevien tietojen perusteella todeta, että tullivelka voi olla syntynyt useassa paikassa, tullivelan on katsottava syntyneen paikassa, jossa se ensin syntyi.

4. Jos tulliviranomainen toteaa, että tullivelka on syntynyt 46 tai 49 artiklan nojalla toisessa jäsenvaltiossa ja tullivelkaa vastaavien tuonti- tai vientitullien määrä on pienempi kuin 10 000 euroa, tullivelan on katsottava syntyneen siinä jäsenvaltiossa, jossa sen syntyminen on todettu.

2 LUKU

Vakuus mahdollisen tai olemassa olevan tullivelan maksamisesta

56 artikla

Yleiset säännökset

1. Tätä lukua sovelletaan sekä jo syntyneitä että mahdollisesti syntyviä tullivelkoja koskeviin vakuuksiin, jollei toisin säädetä.

2. Tulliviranomaiset voivat vaatia vakuuden antamista tullivelkaa vastaavien tuonti- tai vientitullien määrän maksamisesta. Jos asiaan liittyvissä säännöksissä niin säädetään, vaadittava vakuus voi koskea myös muita maksuja siten kuin muissa asiaan liittyvissä voimassa olevissa säännöksissä säädetään.

3. Jos tulliviranomaiset vaativat vakuuden antamista, se on vaadittava velalliselta tai siltä, josta voi tulla velallinen. Ne voivat myös sallia, että vakuuden antaa muu henkilö kuin se, jolta vakuus vaaditaan.

4. Tulliviranomaiset voivat vaatia ainoastaan yhden vakuuden tiettyjä tavaroita tai tiettyä ilmoitusta kohti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 64 artiklan soveltamista.

Tiettyä ilmoitusta varten annettua vakuutta sovelletaan kaikkia kyseisessä ilmoituksessa tarkoitettuja tai sitä vastaan luovutettuja tavaroita koskeviin tullivelkaa vastaavien tuonti- ja vientitullien määrään ja muiden maksujen määrään riippumatta ilmoituksen oikeellisuudesta.

Mikäli vakuutta ei ole vapautettu, sitä voidaan myös käyttää vakuuden kohteena olevan määrän rajoissa kyseisten tavaroiden jälkikarkastusten seurauksena maksettavien tuonti- tai vientitullien määrän ja muiden maksujen määrän kantamiseen.

5. Tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitettua henkilön pyynnöstä tulliviranomaiset voivat 62 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti antaa luvan yleisvakuuden käyttöön kahta tai useampaa toimintoa, ilmoitusta tai tullimenettelyä koskevan tullivelkaa vastaavien tuonti- tai vientitullien määrän kattamiseksi.

6. Valtioilta ja alue- ja paikallisviranomaisilta tai muilta julkisoikeudellisilta yhteisöiltä ei vaadita vakuutta niiden viranomaisina suorittamien toimien osalta.

7. Tulliviranomaiset voivat olla vaatimatta vakuutta, jos tuonti- tai vientitullien määrä, jonka maksamisesta vakuus on annettava, ei ylitä yhteisön ja sen jäsenmaiden tavarakauppaa kolmansien maiden kanssa koskevista tilastoista 22 päivänä toukokuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1172/95⁽¹⁾ 12 artiklan mukaisesti vahvistettua tilastoinnin kynnysrajaa.

⁽¹⁾ EYVL L 118, 25.5.1995, s. 10, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1882/2003.

8. Tulliviranomaisten hyväksymä tai sallima vakuus on voimassa kaikkialla yhteisön tullialueella niihin tarkoituksiin, joihin se on annettu.

9. Toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä tätä asetusta ja joilla vahvistetaan seuraavat:

- edellytykset tämän artiklan täytäntöönpanolle,
- muut kuin tämän artiklan 6 kohdassa tarkoitettut tapaukset, joissa ei vaadita vakuutta,
- poikkeukset tämän artiklan 8 kohdasta,

päätetään 184 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsitävää sääntelymenettelyä noudattaen.

57 artikla

Pakollinen vakuus

1. Jos vakuuden antaminen on pakollista ja jollei 3 kohdan mukaisesti vahvistetuista säännöistä muuta johdu, tulliviranomaisten on vahvistettava vakuuden määrä tasolle, joka vastaa tullivelkaa vastaavien tuonti- ja vientitullien ja muiden maksujen täsmällistä määrää, jos tämä määrä on varmasti laskettavissa vakuuden vaatimisajankohtana.

Jos täsmällistä määrää ei voida vahvistaa, vakuudeksi on vahvistettava syntynyt tai mahdollisesti syntyvää tullivelkaa vastaavien tuonti- tai vientitullien ja muiden maksujen tulliviranomaisten arvion mukainen enimmäismäärä.

2. Jos yleisvakuus annetaan sellaisten tullivelkoja vastaavien tuonti- tai vientitullien ja muiden maksujen maksamisesta, joiden määrät vaihtelevat ajoittain, tämän vakuuden määrä on vahvistettava tasolle, joka aina vastaa tullivelkoja vastaavia tuonti- tai vientitulleja ja muita maksuja, sanotun kuitenkin rajoittamatta 62 artiklan soveltamista.

3. Komissio toteuttaa 184 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen toimenpiteitä tämän artiklan 1 kohdan täytäntöön panemiseksi.

58 artikla

Harkinnanvarainen vakuus

Jos vakuuden antaminen on harkinnanvaraista, tulliviranomaisten on joka tapauksessa vaadittava vakuus, jos ne pitävät tullivelkaa vastaavien tuonti- ja vientitullien määrän ja muiden maksujen määrän maksamista määrääjässä epävarmana. Kyseisten viranomaisten on vahvistettava vakuuden määrä siten, että se ei ylitä 57 artiklassa tarkoitettua tasoa.

Toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä tätä asetusta ja joilla vahvistetaan, milloin vakuuden antaminen on harkinnanvaraista, päätetään 184 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsitävää sääntelymenettelyä noudattaen.

59 artikla

Vakuuden antaminen

1. Vakuus voidaan antaa jollakin seuraavista muodoista:

- a) käteistalletuksena tai jollakin muulla maksuvälineellä, jonka tulliviranomaiset hyväksyvät käteistalletusta vastaavaksi, ja se annetaan euroina tai sen jäsenvaltion valuuttana, jossa vakuutta vaaditaan;
- b) takaajan antamana sitoumuksena;
- c) muuna vakuuden muotona, joka turvaa vastaavalla tavalla tullivelkaa vastaavien tuonti- tai vientitullien määrän ja muiden maksujen määrän maksamisen.

Toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä tätä asetusta ja joilla vahvistetaan tämän kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdassa tarkoitettua vakuuden muodot, päätetään 184 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsitävää sääntelymenettelyä noudattaen.

2. Käteistalletus tai vastaava vakuus on annettava sen jäsenvaltion voimassa olevien säännösten mukaisesti, jossa vakuutta vaaditaan.

60 artikla

Vakuuden muodon valinta

Henkilö, jolta vakuutta vaaditaan, voi valita minkä tahansa 59 artiklan 1 kohdassa säädettyistä vakuuden muodoista.

Tulliviranomaiset voivat kuitenkin kieltäytyä hyväksymästä valittua vakuuden muotoa, jos se on ristiriidassa kyseisen tullimenettelyn moitteettoman toiminnan kanssa.

Tulliviranomaiset voivat vaatia, että valittua vakuuden muotoa käytetään tietyn ajan.

61 artikla

Takaaja

1. Edellä 59 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettua takaajan on oltava yhteisön tullialueelle sijoittautunut kolmas henkilö. Takaajan on oltava vakuutta vaativien tulliviranomaisten hyväksymä, jollei takaaja ole yhteisössä voimassa olevien yhteisön säännösten mukaisesti hyväksytty luottolaitos tai rahoituslaitos tai vakuutusyhtiö.

2. Takaajan on kirjallisesti sitouduttava maksamaan se tullivelkaa vastaavien tuonti- tai vientitullien määrä ja muiden maksujen määrä, josta vakuus annetaan.

3. Tulliviranomaiset voivat kieltäytyä hyväksymästä esitettyä takaajaa tai esitettyä vakuuden muotoa, jos jompikumpi niistä ei näytä varmasti turvaavan tullivelkaa vastaavien tuonti- tai vientitullien määrän ja muiden maksujen määrän maksamista määräajassa.

62 artikla

Yleisvakuus

1. Edellä 56 artiklan 5 kohdassa tarkoitettu lupa myönnetään ainoastaan henkilöille, jotka täyttävät seuraavat edellytykset:

- a) he ovat sijoittautuneet yhteisön tullialueelle;
- b) heillä on osoitus tulli- ja verovelvoitteiden täyttämisestä;
- c) he käyttävät säännöllisesti asianomaisia tullimenettelyjä tai tulliviranomaiset tietävät heidän pystyvän täyttämään näihin menettelyihin liittyvät velvollisuutensa.

2. Jos mahdollisesti syntyvien tullivelkojen ja muiden maksujen kattamiseksi on annettava yleisvakuus, talouden toimijalle voidaan antaa lupa käyttää määrältään alennettua yleisvakuutta tai antaa vapautus vakuuden antamisesta edellyttäen, että seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) tyydyttävä liikekirjanpitojärjestelmä ja tarvittaessa kuljetuksiin liittyvä kirjanpitojärjestelmä, joka mahdollistaa asianmukaiset tullitarkastukset;
- b) näyttö vakavaraisuudesta.

3. Komissio toteuttaa 184 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen toimenpiteitä, jotka koskevat lupien myöntämismenettelyä tämän artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti.

63 artikla

Vakuuksien käyttöä koskevat täydentävät säännökset

1. Jos erityismenettelyjen yhteydessä voi syntyä tullivelka, sovelletaan 2 ja 3 kohtaa.

2. Edellä 62 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu vakuudesta vapauttaminen ei koske tavaroita, joihin katsotaan liittyvän normaalia suurempia petosriskejä.

3. Komissio toteuttaa 184 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen seuraavia toimenpiteitä:

- a) tämän artiklan 2 kohdan täytäntöönpano;

b) toimenpiteitä, joilla kielletään väliaikaisesti 62 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun määrältään pienemmän yleisvakuuden käyttö;

c) poikkeuskeinona erityisolosuhteissa noudatettava väliaikainen kieltä käyttäen yleisvakuutta sellaisten tavaroiden osalta, joiden on todettu yleisvakuutta käytettäessä joutuneen laajamittaisen petoksen kohteeksi.

64 artikla

Lisävakuus tai korvaava vakuus

Jos tulliviranomaiset toteavat, että annettu vakuus ei turvaa tai ei enää turvaa varmasti tai riittävästi tullivelkaa vastaavien tuonti- tai vientitullien määrän ja muiden maksujen määrän maksamista määräajassa, niiden on vaadittava, että 56 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu henkilö oman valintansa mukaan joko antaa lisävakuuden tai korvaa alkuperäisen vakuuden uudella vakuudella.

65 artikla

Vakuuden vapautus

1. Tulliviranomaisten on vapautettava vakuus välittömästi, kun tullivelka tai muita maksuja koskeva velvoite on lakannut tai sitä ei voi enää syntyä.

2. Jos tullivelka tai muita maksuja koskeva velvoite on lakannut osittain tai voi syntyä ainoastaan osalle siitä määrästä, jonka maksamisesta vakuus on annettu, vastaava osa vakuudesta on asianomaisen pyynnöstä vapautettava, paitsi jos se ei kyseisen määrän vuoksi ole perusteltua.

3. Komissio voi 184 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen toteuttaa toimenpiteitä tämän artiklan täytäntöön panemiseksi.

3 LUKU

Tullien kantaminen ja maksaminen sekä tuonti- tai vientitullien määrän palauttaminen ja peruuttaminen

1 jakso

Tuonti- tai vientitullien määrän määrittäminen, tullivelan tiedoksi antaminen ja tileihin kirjaaminen

66 artikla

Tuonti- tai vientitullien määrän määrittäminen

1. Siitä paikasta vastaavien tulliviranomaisten, jossa tullivelka syntyy tai jossa sen katsotaan syntyneen 55 artiklan mukaisesti, on määritettävä maksettavien tuonti- tai vientitullien määrä heti, kun niillä on käytettävissään tarvittavat tiedot.

2. Tulliviranomaiset voivat hyväksyä maksettavien tuonti- tai vientitullien määrän, jonka ilmoittaja on määritellyt, sanotun kuitenkin rajoittamatta 27 artiklan soveltamista.

67 artikla

Tullivelan tiedoksi antaminen

1. Tullivelka on annettava tiedoksi velalliselle siinä paikassa säädetyllä tavalla, jossa velka syntyi tai velan katsotaan syntyneen 55 artiklan mukaisesti.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua tiedoksiantoa ei tehdä seuraavissa tilanteissa:

- jos ennen tuonti- tai vientitullien määrän lopullista vahvistamista on otettu käyttöön väliaikaisella kauppapoliittisella toimenpiteellä vahvistettu tulli;
- jos maksettavien tuonti- tai vientitullien määrä on suurempi kuin 20 artiklan mukaisesti tehdyn päätöksen perusteella määritetty määrä;
- jos alkuperäinen päätös olla antamatta tullivelkaa tiedoksi tai antaa se yhdessä tuonti- tai vientitullien määrän kanssa tiedoksi maksettavaa tuonti- tai vientitullien määrää pienempänä on tehty yleisten määräysten perusteella, jotka on myöhemmin mitätöity tuomioistuimen päätöksellä;
- jos tulliviranomaisten ei tarvitse tullilainsäädännön nojalla antaa tiedoksi tullivelkaa.

Komissio toteuttaa 184 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen toimenpiteitä tämän kohdan toisen alakohdan d alakohdan täytäntöön panemiseksi.

2. Jos maksettavien tuonti- tai vientitullien määrä on sama kuin tulli-ilmoitukseen merkitty määrä, tulliviranomaisten suorittaman tavarantoiminnan katsotaan vastaavan tullivelan antamista tiedoksi velalliselle.

3. Jos tämän artiklan 2 kohtaa ei sovelleta, tullivelka on annettava tiedoksi velalliselle neljäntoista päivän kuluessa siitä päivästä, jona tulliviranomaiset pystyivät määrittämään maksettavien tuonti- tai vientitullien määrän.

68 artikla

Tullivelan vanhentuminen

1. Tullivelkaa ei voida antaa velalliselle tiedoksi enää, kun on kulunut kolme vuotta siitä päivästä, jona tullivelka on syntynyt.

2. Jos tullivelka on syntynyt sellaisen teon tuloksena, joka sen suorittamishetkellä olisi voinut johtaa rikosoikeudenkäyntiin, 1 kohdassa tarkoitettu kolmen vuoden määräaika pidennetään kymmeneksi vuodeksi.

3. Jos muutosta on haettu 23 artiklan mukaisesti, tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen määräaikojen soveltaminen on keskeytettävä muutoksenhakumenettelyn ajaksi muutoshakemuksen jättöajankohdasta lukien.

4. Jos tullivelan maksamisvelvoite saatetaan uudelleen voimaan 79 artiklan 5 kohdan mukaisesti, tämän artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisten määräaikojen soveltaminen on katsottava

keskeytetyksi siitä päivästä, jona palauttamista tai peruuttamista koskeva hakemus tehtiin 84 artiklan mukaisesti, kunnes palauttamista tai peruuttamista koskeva päätös tehdään.

69 artikla

Tileihin kirjaaminen

1. Edellä 66 artiklassa tarkoitettujen tulliviranomaisten on kansallisen lainsäädännön mukaisesti kirjattava tileihinsä kyseisen artiklan mukaisesti määritetty maksettavien tuonti- tai vientitullien määrä.

Ensimmäistä alakohtaa ei sovelleta 67 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa.

Tulliviranomaisten ei tarvitse kirjata tileihin tuonti- tai vientitullien määrää, joka 68 artiklan mukaan vastaa tullivelkaa, jota ei enää voida antaa tiedoksi velalliselle.

2. Jäsenvaltioiden on määritettävä menettelyt, joiden mukaan tuonti- tai vientitullien määrät käytännössä kirjataan tileihin. Nämä menettelyt voivat olla erilaisia sen mukaan, ovatko tulliviranomaiset tullivelan syntymisen olosuhteet huomioon ottaen varmoja siitä, että kyseiset määrät maksetaan.

70 artikla

Tileihin kirjaamisen ajankohta

1. Jos tullivelka syntyy hyväksyttäessä vastaanotetuksi tulli-ilmoitus, joka koskee tavaroiden asettamista muuhun tullimenettelyyn kuin osittain tullittoman väliaikaisen maahantuonnin menettelyyn, tai jos se syntyy muusta toimesta, jolla on sama oikeudellinen vaikutus kuin ilmoituksen hyväksymisellä, tulliviranomaisten on kirjattava maksettavien tuonti- tai vientitullien määrä tileihin neljäntoista päivän kuluessa tavaroiden luovutuksesta.

Jos kuitenkin tuonti- tai vientitullien maksamisesta on annettu vakuus, niiden kokonaismäärä kaikista tavaroista, jotka on luovutettu samalle henkilölle tulliviranomaisten vahvistaman ajanjakson kuluessa, joka saa olla enintään 31 päivää, voidaan kirjata tileihin yhtenä vientinä kyseisen ajanjakson päätyttyä. Tileihin kirjaamisen on tapahduttava neljäntoista päivän kuluessa kyseisen ajanjakson päättymisestä.

2. Jos tavarat voidaan luovuttaa tiettyjen joko maksettavien tuonti- tai vientitullien määrän määrittämistä tai niiden kantamista koskevien edellytysten täyttyessä, tileihin kirjaamisen on tapahduttava neljäntoista päivän kuluessa siitä päivästä, jona maksettavien tuonti- tai vientitullien määrä määritetään tai kyseisen tullin maksamista koskeva velvollisuus vahvistetaan.

Jos tullivelka johtuu väliaikaisella kauppapoliittisella toimenpiteellä käyttöönotetusta tullista, maksettavien tuonti- tai vientitullien määrä on kuitenkin kirjattava tileihin kahden kuukauden kuluessa siitä päivästä, jona lopullisen kauppapoliittisen toimenpiteen vahvistava asetus julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

3. Jos tullivelka syntyy muissa kuin 1 kohdassa tarkoitetuissa olosuhteissa, maksettavien tuonti- tai vientitullien määrä on kirjattava tileihin neljäntoista päivän kuluessa siitä päivästä, jona tulliviranomaiset voivat määrittellä kyseisten tuonti- tai vientitullien määrän ja tehdä päätöksen.

4. Edellä olevaa 3 kohtaa sovelletaan soveltuvin osin kannettavaan tai kannettavaksi jäävään tuonti- tai vientitullien määrään, jos maksettavien tuonti- tai vientitullien määrää ei ole kirjattu tileihin 1, 2 ja 3 kohdan mukaisesti tai jos se on määritetty ja kirjattu tileihin maksettavaa määrää pienempänä.

5. Edellä 1, 2 ja 3 kohdassa tarkoitettuja määräaikoja tileihin kirjaamiselle ei sovelleta ennalta-arvaamattomien tapahtumien eikä ylivoimaisten esteiden yhteydessä.

71 artikla

Täytäntöönpanotoimenpiteet

Toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä tätä asetusta ja joilla vahvistetaan tileihin kirjaamista koskevat säännöt, päätetään 184 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittelevää sääntelymenettelyä noudattaen.

2 jakso

Tuonti- tai vientitullien määrän maksaminen

72 artikla

Maksamisen yleinen määräaika ja maksujen määräajan lykkäys

1. Velallisen on maksettava 67 artiklan mukaisesti tiedoksi annettua tullivelkaa vastaavat tuonti- tai vientitullien määrät tulliviranomaisten asettaman määräajan kuluessa.

Määräaika ei saa asettaa kymmentä päivää pidemmäksi siitä, kun tullivelka on annettu tiedoksi velalliselle, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 24 artiklan 2 kohdan soveltamista. Kun yhdistetty tileihin kirjaaminen tehdään 70 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan mukaisesti, määräaika on asetettava siten, että velallinen ei voi saada pidempää maksuaikaa kuin jos hänelle olisi myönnetty maksun lykkäystä 74 artiklan nojalla.

Tulliviranomaiset voivat pidentää määräaika velallisen pyynnöstä, jos maksettavien tuonti- tai vientitullien määrä on määritetty 27 artiklassa tarkoitetun jälkitarkastuksen yhteydessä. Pidennetty määräaika ei saa olla pidempi kuin se aika, jonka velallinen tarvitsee toteuttaakseen velvollisuutensa täyttämiseksi tarvittavat toimenpiteet, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 77 artiklan 1 kohdan soveltamista.

2. Jos velallinen on oikeutettu johonkin 74–77 artiklassa säädettyistä maksuhelpotuksista, maksu on suoritettava näille helpotuksille asetetussa yhdessä tai useammassa määräajassa.

3. Toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä tätä asetusta ja joilla vahvistetaan edellytykset pidentää tullivelkaa vastaavien tuonti- tai vientitullien määrän maksamista koskevaa määräaika seuraavissa tilanteissa:

- a) kun on esitetty tullien peruuttamista koskeva hakemus 84 artiklan mukaisesti;
- b) kun tavarat aiotaan julistaa valtiolle menetetyiksi, hävittää tai luovuttaa valtiolle;
- c) kun tullivelka on syntynyt 46 artiklan mukaisesti ja velallisia on enemmän kuin yksi,

päätetään 184 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittelevää sääntelymenettelyä noudattaen.

Kyseisissä toimenpiteissä on vahvistettava erityisesti se, kuinka paljon määräaika pidennetään, ottaen huomioon muodollisuuksien suorittamiseen tai tullivelkaa vastaavien tuonti- tai vientitullien määrän kantamiseen kuluva kohtuullinen aika.

73 artikla

Maksaminen

1. Maksu on suoritettava käteisenä tai muulla maksutavalla, jolla on sama maksuvelvollisuudesta vapauttava vaikutus, mukaan luettuna hyvitysmenettely kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

2. Velallisen sijasta maksun voi maksaa kolmas henkilö.

3. Velallinen voi joka tapauksessa maksaa koko tuonti- tai vientitullien määrän tai osan siitä ennen hänelle myönnetyn maksumääräajan päättymistä.

74 artikla

Maksunlykkäys

Rajoittamatta 79 artiklan soveltamista, tulliviranomaisten on asianomaisen henkilön pyynnöstä ja edellyttäen, että on annettu vakuus, myönnettävä lykkäystä tullien maksamiselle jollakin seuraavista tavoista:

- a) erikseen kullekin tuonti- tai vientitullien määrälle, joka on kirjattu tileihin 70 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan tai 70 artiklan 4 kohdan mukaisesti;
- b) yhteisesti kaikille tuonti- tai vientitullien määriksi, jotka on kirjattu tileihin 70 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti tulliviranomaisten asettamassa enintään 31 päivän määräajassa;
- c) yhteisesti kaikille tuonti- tai vientitullien määriksi, jotka on kirjattu tileihin yhtenä vientinä 70 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan mukaisesti.

75 artikla

Maksunlykkäyksen määräajat

1. Edellä olevan 74 artiklan mukaisen maksunlykkäyksen määräaika on 30 päivää.
2. Kun maksua lykätään 74 artiklan a alakohdan mukaisesti, määräaika alkaa sitä päivää seuraavana päivänä, jona tullivelka annetaan tiedoksi velalliselle.
3. Kun maksua lykätään 74 artiklan b alakohdan mukaisesti, määräaika alkaa sitä päivää seuraavasta päivästä, jona koontiajanjakso päättyy. Määräaikaa on lyhennettävä sellaisella luvulla päiviä, joka vastaa puolta koontiajanjakson päivien lukumäärästä.
4. Kun maksua lykätään 74 artiklan c alakohdan mukaisesti, määräaika alkaa sen ajanjakson päättymispäivää seuraavasta päivästä, joka on vahvistettu kyseisten tavaroiden luovuttamiselle. Määräaikaa on lyhennettävä sellaisella luvulla päiviä, joka vastaa puolta tuon ajanjakson päivien lukumäärästä.
5. Jos 3 ja 4 kohdassa tarkoitetuissa ajanjaksoissa on pariton määrä päiviä, mainittujen kohtien mukaisesti 30 päivän määräajasta vähennettävien päivien määrän on vastattava puolta siitä parillisesta luvusta, joka on tätä paritonta lukua lähinnä pienempi.
6. Jos 3 ja 4 kohdassa tarkoitettu ajanjakso on kalenteriviikko, jäsenvaltiot voivat määrätä, että tuonti- tai vientitullien määrä, jonka maksua on lykätty, on maksettava viimeistään neljännen tätä kalenteriviikkoa seuraavan viikon perjantaina.

Jos kyseinen ajanjakso on kalenterikuukausi, jäsenvaltiot voivat määrätä, että tuonti- tai vientitullien määrä, jonka maksua on lykätty, on maksettava viimeistään kyseistä kalenterikuukautta seuraavan kuukauden kuudentenatoista päivästä.

76 artikla

Täytäntöönpanotoimenpiteet

Toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä tätä asetusta ja joilla vahvistetaan maksunlykkäystä koskevat säännöt käytettäessä 109 artiklan mukaisesti yksinkertaistettua tulli-ilmoitusta, päätetään 184 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

77 artikla

Muut maksuhelpotukset

1. Tulliviranomaiset voivat myöntää velalliselle muita maksuhelpotuksia kuin maksunlykkäyksen edellyttäen, että annetaan vakuus.

Jos maksuhelpotuksia myönnetään ensimmäisen alakohdan mukaisesti, tuonti- tai vientitullien määrän lisäksi on kannettava luottokorkoa. Luottokorkokanta on korko, jota Euroopan keskuspankki sovelsi ennen kyseisen puolivuotiskauden ensimmäistä

kalenteripäivää suoritettuun viimeisimpään perusrahoitusoperaatioonsa ("viitekorko") korotettuna yhdellä prosenttiyksiköllä.

Jäsenvaltiossa, joka ei osallistu talous- ja rahaliiton kolmanteen vaiheeseen, edellä mainittu viitekorko on sen kansallisen keskuspankin vahvistama vastaava korko. Tällöin kyseisen puolivuotiskauden ensimmäisenä kalenteripäivänä voimassa olevaa viitekorkoa sovelletaan seuraavien kuuden kuukauden ajan.

2. Tulliviranomaiset voivat olla vaatimatta vakuutta tai kantamatta luottokorkoa, jos velallisen tilannetta koskevan, asiakirjoihin perustuvan arvion avulla todetaan, että siitä aiheutuisi vakavia taloudellisia tai sosiaalisia vaikeuksia.

3. Komissio voi 184 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen toteuttaa toimenpiteitä 1 ja 2 kohdan täytäntöön panemiseksi.

78 artikla

Maksun pakkotäytäntöönpano ja viivästykset

1. Jos maksettavien tuonti- tai vientitullien määrää ei ole maksettu asetetussa määräajassa, tulliviranomaisten on varmistettava tullien määrän maksaminen kaikin asianomaisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti käytettävissä olevin keinoin.

Toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä tätä asetusta ja joilla vahvistetaan toimenpiteitä, jotka koskevat maksun kantamista takaaajilta erityismenettelyn yhteydessä, päätetään 184 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

2. Tuonti- tai vientitullien määrästä on kannettava viivästyskorkoa asetetun määräajan päättymispäivästä maksupäivään saakka.

Viivästyskorkokanta on korko, jota Euroopan keskuspankki sovelsi ennen kyseisen puolivuotiskauden ensimmäistä kalenteripäivää suorittamaansa viimeisimpään perusrahoitusoperaatioon ("viitekorko") korotettuna kahdella prosenttiyksiköllä.

Jäsenvaltiossa, joka ei osallistu talous- ja rahaliiton kolmanteen vaiheeseen, edellä mainittu viitekorko on sen kansallisen keskuspankin vahvistama vastaava korko. Tällöin kyseisen puolivuotiskauden ensimmäisenä kalenteripäivänä voimassa olevaa viitekorkoa sovelletaan seuraavien kuuden kuukauden ajan.

3. Kun tullivelka on annettu tiedoksi 67 artiklan 3 kohdan mukaisesti, tuonti- tai vientitullien määrän lisäksi on kannettava viivästyskorko tullivelan syntypäivän ja sen tiedoksiantopäivän väliseltä ajalta.

Viivästyskorkokanta on vahvistettava 2 kohdan mukaisesti.

4. Tulliviranomaiset voivat olla kantamatta viivästyskorkoa, jos velallisen tilannetta koskevan, asiakirjoihin perustuvan arvion avulla todetaan, että sen kantaminen aiheuttaisi vakavia taloudellisia tai sosiaalisia vaikeuksia.

5. Toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä tätä asetusta ja joilla vahvistetaan tapaukset, joissa tulliviranomaiset voivat asianomaiset ajanjaksot ja määrät huomioon ottaen olla kantamatta viivästyskorkoa, päätetään 184 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

3 jakso

Tuonti- tai vientitullien määrän palauttaminen ja peruuttaminen

79 artikla

Palauttaminen ja peruuttaminen

1. Jollei tässä jaksossa säädettyistä edellytyksistä muuta johdu, tuonti- tai vientitullien määrät on palautettava tai peruutettava seuraavista syistä, jos palautettava tai peruutettava määrä on tiettyä määrää suurempi:

- a) tuonti- tai vientitullien määrä on vahvistettu liian suureksi;
- b) tavarat ovat viallisia tai tavarat eivät ole sopimuksen ehtojen mukaisia;
- c) toimivaltaiset viranomaiset ovat tehneet erehdyksen;
- d) kohtuussyistä.

Maksetut tuonti- tai vientitullien määrät on lisäksi palautettava, jos niitä vastaava tull ilmoitus mitätöidään 114 artiklan mukaisesti.

2. Jollei päätöksentekovaltaa koskevista säännöistä muuta johdu, tulliviranomaisten on palautettava tai peruutettava tuonti- tai vientitullien määrä viran puolesta, jos ne itse havaitsevat 84 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen määräaikojen kuluessa, että tuonti- tai vientitullien määrä on palautettava tai peruutettava 80, 82 tai 83 artiklan nojalla.

3. Tulleja ei voida palauttaa tai peruuttaa, jos tullivelan tiedoksi antamiseen johtanut tilanne on seurausta velallisen vilpillisestä menettelystä.

4. Tulliviranomaisten ei tarvitse maksaa korkoa tullien palauttamisen yhteydessä.

Korkoa on kuitenkin maksettava, jos palauttamisesta tehtyä päätöstä ei ole pantu täytäntöön kolmen kuukauden kuluessa sen tekemisestä, jollei määräajan noudattamatta jättäminen johdu tulliviranomaisista riippumattomista syistä.

Korkoa on tällöin maksettava kyseisen kolmen kuukauden määräajan päättymispäivästä tullien palautuspäivään. Korkokanta määritetään 77 artiklan mukaisesti.

5. Jos toimivaltainen viranomainen on myöntänyt tullien palautuksen tai peruutuksen erehdyksessä, alkuperäinen tullivelka saatetaan uudelleen voimaan, jos se ei ole vanhentunut 68 artiklan mukaisesti.

Mahdollinen 4 kohdan toisen alakohdan mukaisesti maksettu korko on tällaisissa tapauksissa maksettava takaisin.

80 artikla

Tuonti- tai vientitullien määrien palauttaminen ja peruuttaminen

Tuonti- tai vientitullien määrä on palautettava tai peruutettava siltä osin kuin alun perin tiedoksiannettu tullivelan määrä on suurempi kuin maksettava määrä tai jos tullivelka annettiin tiedoksi velalliselle 67 artiklan 1 kohdan c tai d alakohdan vastaisesti.

81 artikla

Vialliset tavarat tai tavarat, jotka eivät ole sopimuksen ehtojen mukaisia

1. Tuontitullien määrä on palautettava tai peruutettava, jos tullivelan tiedoksi antaminen koskee tavaroita, joita maahantuoja on kieltäytynyt vastaanottamasta, koska ne olivat luovutusajankohdasta viallisia tai eivät vastanneet sen sopimuksen ehtoja, jonka perusteella ne tuotiin maahan.

Viallisina tavaroina pidetään myös tavaroita, jotka ovat vahingoittuneet ennen niiden luovutusta.

2. Tuontitullit palautetaan tai peruutetaan edellyttäen, että tavaroita ei ole käytetty, jollei niiden käytön aloittaminen ole ollut välttämätöntä niiden viallisuuden tai sopimuksenvastaisuuden toteamiseksi, ja edellyttäen, että ne viedään yhteisön tullialueelta.

3. Tulliviranomaisten on asianomaisen pyynnöstä sallittava, että viennin sijasta tavarat asetetaan sisäiseen jalostusmenettelyyn, muun muassa niiden hävittämiseksi, tai ulkoiseen passitukseen, tullivaraostointimenettelyyn tai vapaa-alueenmenettelyyn.

82 artikla

Palauttaminen tai peruuttaminen toimivaltaisten viranomaisten erehdyksen vuoksi

1. Muissa kuin 79 artiklan 1 kohdassa ja 80, 81 ja 83 artiklassa tarkoitetuissa tilanteissa tuonti- tai vientitullien määrä on palautettava tai peruutettava, jos toimivaltaisten viranomaisten erehdyksen seurauksena alun perin tiedoksi annettu tullivelkaa vastaava määrä oli maksettavaa määrää pienempi ja edellyttäen, että

a) velallinen ei ole voinut kohtuudella havaita kyseistä erehdystä;

b) velallinen on toiminut vilpittömässä mielessä.

2. Jos tavaroiden etuuskohtelua myönnettäessä noudatetaan hallinnollisen yhteistyön järjestelmää, johon yhteisön tullialueen ulkopuolella sijaitsevan maan tai alueen viranomaiset osallistuvat, näiden viranomaisten antamaa todistusta, jos se osoittautuu virheelliseksi, pidetään erehdyksenä, jota ei ole voitu 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettulla tavalla kohtuudella havaita.

Virheellisen todistuksen antamista ei kuitenkaan pidetä erehdyksenä, jos todistus perustuu viejän antamaan virheelliseen selvitykseen tosiasioista, paitsi silloin, kun on ilmeistä, että todistuksen antaneet viranomaiset tiesivät tai niiden olisi pitänyt tietää, että tavarat eivät olleet oikeutettuja etuuskohteluun.

Velallisen katsotaan toimineen vilpittömässä mielessä, jos hän pystyy osoittamaan toimineensa kyseisten kaupallisten toimien aikana asianmukaista huolellisuutta noudattaen varmistaakseen, että kaikki etuuskohtelun edellytykset ovat täyttyneet.

Velallinen ei voi kuitenkaan vedota vilpittömään mieleen, jos komissio on julkaissut *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* ilmoituksen, jossa todetaan, että on perusteltua aihetta epäillä, ettei edunsaajamaa tai -alue sovelleta etuuskohtelujärjestelmää moitteettomasti.

83 artikla

Tullien palauttaminen ja peruuttaminen kohtuussyistä

Muissa kuin 79 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa ja 80, 81 ja 82 artiklassa tarkoitetuissa tilanteissa tuonti- tai vientitullien määrä on palautettava tai peruutettava kohtuussyistä, jos tullivelka on syntynyt erityisolosuhteissa, joissa velallisen ei voida osoittaa syyllistyneen vilpilliseen menettelyyn tai ilmeiseen laiminlyöntiin.

84 artikla

Tullien palauttamisessa ja peruuttamisessa noudatettava menettely

1. Tullien palauttamista ja peruuttamista koskevat 79 artiklan nojalla tehdyt hakemukset on toimitettava toimivaltaiselle tullitoimipaikalle seuraavien määräaikojen kuluessa:

- a) kolmen vuoden kuluessa tullivelan tiedoksiantopäivästä, kun kyse on liian suuriksi vahvistetuista tulleista, toimivaltaisen viranomaisten erehdyksestä tai kohtuussyistä;
- b) vuoden kuluessa tullivelan tiedoksiantopäivästä, kun kyse on viallisista tavaroista tai tavaroista, jotka eivät ole sopimusehtojen mukaisia;
- c) tull ilmoituksen mitätöintiin sovellettavissa säännöissä vahvistetun määräajan kuluessa, kun kyse on tull ilmoituksen mitätöimisestä.

Ensimmäisen alakohdan a ja b alakohdassa tarkoitettua määräaika on pidennettävä, jos hakija näyttää toteen, että ennalta-arvaamaton tapahtuma tai ylivoimainen este on estänyt hakemuksen tekemisen määräaikana.

2. Jos tullivelan tiedoksiantoon on haettu muutosta 23 artiklan mukaisesti, tämän artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua määräajan laskeminen keskeytetään muutoksenhakumenettelyn ajaksi muutoshakemuksen jättöajan kohdasta lukien.

85 artikla

Täytäntöönpanotoimenpiteet

Komissio toteuttaa 184 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen toimenpiteitä tämän jakson panemiseksi

täytäntöön. Näillä toimenpiteillä vahvistetaan erityisesti tapaukset, joissa komissio päättää 184 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua hallintomenettelyä noudattaen siitä, onko tuonti- tai vientitullien määrän palauttaminen tai peruuttaminen perusteltua.

4 LUKU

Tullivelan lakkaaminen

86 artikla

Lakkaaminen

1. Tuonti- tai vientitullivelka lakkaa jollakin jäljempänä luetelluista tavoista, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 68 artiklan ja sellaisten voimassa olevien säännösten soveltamista, jotka koskevat tullivelkaa vastaavan tuonti- tai vientitullien määrän kantamatta jättämistä velallisen oikeusteitse todetun maksukyvyttömyyden vuoksi:

- a) kun tuonti- tai vientitullien määrä maksetaan;
- b) kun tuonti- tai vientitullien määrä peruutetaan, jollei 4 kohdasta muuta johdu;
- c) kun tull ilmoitus mitätöidään tullien maksamisvelvollisuuden sisältävään tullimenettelyyn ilmoitettujen tavaroiden osalta;
- d) kun tuonti- tai vientitullien alaiset tavarat julistetaan menetetyiksi valtiolle;
- e) kun tuonti- tai vientitullien alaiset tavarat takavarikoidaan ja samanaikaisesti tai myöhemmin julistetaan menetetyiksi valtiolle;
- f) kun tuonti- ja vientitullien alaiset tavarat hävitetään tullivonnassa tai luovutetaan valtiolle;
- g) kun tavaroiden katoaminen tai tullilainsäädännöstä johtuvien velvollisuuksien täyttämättä jättäminen johtuu tavaroiden täydellisestä tuhoutumisesta tai lopullisesta menettämisestä, joka on ollut seurausta tavaroiden luonteesta johtuvasta syystä, ennalta-arvaamattomasta tapahtumasta tai ylivoimaisesta esteestä taikka tulliviranomaisten määräyksestä; tätä kohtaa sovellettaessa tavaroiden lopullisella menettämisellä tarkoitetaan sitä, ettei kukaan voi enää käyttää niitä;
- h) kun tullivelka on syntynyt 46 tai 49 artiklan mukaisesti ja seuraavat edellytykset täyttyvät:
 - i) tullivelan syntymiseen johtanut laiminlyönti ei tosiasiallisesti vaikuttanut asianomaisen tullimenettelyn oikeaan toimintaan eikä kyseessä ollut vilpillisen menettelyn yritys,
 - ii) kaikki tilanteen korjaamiseksi tarvittavat muodollisuudet suoritetaan tavaroiden osalta jälkikäteen;

i) kun tavarat, jotka on luovutettu vapaaseen liikkeeseen tulleita tai alennetuin tuontitullein niiden tietyn käyttötarkoituksen perusteella, on viety maasta tulliviranomaisten luvalla;

j) kun tullivelka on syntynyt 45 artiklan mukaisesti ja mainitussa artiklassa tarkoitettun tullietuuskohdelun saamiseksi suoritettut muodollisuudet on peruutettu;

k) kun tullivelka on syntynyt 46 artiklan mukaisesti ja tulliviranomaisia tyydyttävällä tavalla osoitetaan, ettei tavaroita ole käytetty tai kulutettu vaan että ne on viety yhteisön tullialueelta, jollei tämän artiklan 5 kohdasta muuta johdu.

2. Tullivelkaa ei kuitenkaan pidetä tullirikoksiin sovellettavien seuraamusten kannalta lakanneena, kun tavarat 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettulla tavalla julistetaan menetetyiksi valtiolle, jos jäsenvaltion lainsäädännössä säädetään, että seuraamukset määrätään tullien tai tullivelan olemassaolon perusteella.

3. Kun tullivelka 1 kohdan g alakohdan mukaisesti lakkaa sellaisten tavaroiden osalta, jotka on luovutettu vapaaseen liikkeeseen tulleita tai alennetuin tuontitullein niiden tietyn käyttötarkoituksen perusteella, niiden hävittämisestä mahdollisesti jääviä jätteitä ja jäännöksiä pidetään muina kuin yhteisötavaroina.

4. Jos tullivelkaa vastaavan tuonti- tai vientitullien määrän maksamisesta on vastuussa useita henkilöitä ja tullit peruutetaan, tullivelan maksamisvelvollisuus lakkaa vain sen henkilön tai niiden henkilöiden osalta, jolle tai joille tullien peruutus on myönnetty.

5. Edellä 1 kohdan k alakohdassa tarkoitettussa tapauksessa tullivelan maksamisvelvollisuus ei lakkaa sellaisen henkilön tai sellaisten henkilöiden osalta, joka tai jotka ovat yrittäneet menetellä vilpillisesti.

6. Kun tullivelka on syntynyt 46 artiklan mukaisesti, sen maksamisvelvollisuus lakkaa sellaisen henkilön osalta, jonka toiminnassa ei ole havaittavissa minkäänlaista vilpillisen menettelyn yritystä ja joka on osallistunut petosten torjuntaan.

7. Komissio voi 184 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen toteuttaa toimenpiteitä tämän artiklan täytäntöön panemiseksi.

IV OSASTO

YHTEISÖN TULLIALUEELLE TUODUT TAVARAT

1 LUKU

Saapumisen yleisilmoitus

87 artikla

Velvollisuus tehdä saapumisen yleisilmoitus

1. Yhteisön tullialueelle tuoduista tavaroista on tehtävä saapumisen yleisilmoitus, lukuun ottamatta väliaikaisesti tuotuja kuljetusvälineitä sekä kuljetusvälineitä ja niissä kuljetettuja tavaroita,

jotka ainoastaan kulkevat yhteisön tullialueen aluevesien tai ilmatilan kautta pysähtymättä kyseisellä alueella.

2. Jollei tullilainsäädännössä toisin säädetä, saapumisen yleisilmoitus on tehtävä toimivaltaiseen tullitoimipaikkaan, ennen kuin tavarat tuodaan yhteisön tullialueelle.

Tulliviranomaiset voivat hyväksyä, että saapumisen yleisilmoituksen sijasta annetaan muu ilmoitus ja pääsy talouden toimijan tietokonejärjestelmässä oleviin saapumisen yleisilmoitusta koskeviin tietoihin.

3. Toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä tätä asetusta ja joilla vahvistetaan seuraavat:

a) muut kuin tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettut tapaukset, joissa saapumisen yleisilmoituksen tekemisen vaatimuksesta voidaan poiketa tai sitä voidaan mukauttaa, sekä ehdot, joiden täyttyessä tällainen poikkeaminen tai mukauttaminen on mahdollista;

b) määräaika, johon mennessä yleinen saapumisen yleisilmoitus on tehtävä tai asetettava saataville ennen tavaroiden tuontia yhteisön tullialueelle;

c) säännöt b alakohdassa tarkoitettusta määräajasta poikemista tai määräajan muuttamista varten;

d) säännöt sen toimivaltaisen tullitoimipaikan määrittämisestä, johon saapumisen yleisilmoitus on tehtävä tai jonka saataville se on asetettava ja jossa riskianalyysi ja riskiin perustuvat saapumistarkastukset on suoritettava,

päätetään 184 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsitävää sääntelymenettelyä noudattaen.

Toimenpiteiden toteuttamisen yhteydessä otetaan huomioon:

a) erityisolosuhteet;

b) toimenpiteiden soveltaminen tietäntyyppiseen tavaraliikenteeseen tai tietäntyyppiin kuljetusmuotoihin tai talouden toimijoihin;

c) kansainväliset sopimukset, joissa määrätään erityisistä turvajärjestelyistä.

88 artikla

Saapumisen yleisilmoituksen tekeminen ja vastuuhenkilö

1. Saapumisen yleisilmoitus on tehtävä sähköistä tietojenkäsittelymenetelmää käyttäen. Kaupallisia, satama- tai kuljetustietoja voidaan käyttää, jos ne sisältävät saapumisen yleisilmoituksessa vaadittavat tiedot.

Tulliviranomaiset voivat poikkeustapauksissa hyväksyä paperilla tehtävät saapumisen yleisilmoitukset sillä edellytyksellä, että niihin sovelletaan samaa riskinhallinnan tasoa kuin sähköistä tietojenkäsittelymenetelmää käyttäen tehtyihin saapumisen yleisilmoituksiin ja että vaatimukset, jotka koskevat tällaisten tietojen vaihtoa muiden tullitoimipaikkojen kanssa, voidaan täyttää.

2. Saapumisen yleisilmoituksen on velvollinen tekemään henkilö, joka tuo tavarat yhteisön tullialueelle tai joka ottaa vastatakseen niiden kuljetuksesta sinne.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettun henkilön velvollisuuksien sitä estämättä saapumisen yleisilmoituksen voi hänen sijastaan tehdä myös joku seuraavista henkilöistä:

- a) tuoja tai vastaanottaja taikka muu henkilö, jonka nimissä tai lukuun 2 kohdassa tarkoitettu henkilö toimii;
- b) jokainen henkilö, joka voi esittää kyseiset tavarat tai toimittaa ne esitettäväksi toimivaltaiselle tulliviranomaiselle.

4. Jos saapumisen yleisilmoituksen tekee muu henkilö kuin se liikenteenharjoittaja, jonka kuljetusvälineellä tavarat on tuotu yhteisön tullialueelle, liikenteenharjoittajan on jätettävä asianmukaiseen tullitoimipaikkaan lastiluettelon, lähetyslistan tai lastausluettelon muodossa oleva saapumisilmoitus, joka sisältää tiedot, joiden perusteella voidaan tunnistaa kaikki ne kuljetetut tavarat, joita saapumisen yleisilmoitus koskee.

Komissio päättää 184 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen toimenpiteistä, joilla saapumisen yleisilmoitukseen sisällytettävät tiedot vahvistetaan.

Edellä olevan 1 kohdan säännöksiä sovelletaan soveltuvin osin tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa mainittuun ilmoitukseen.

89 artikla

Saapumisen yleisilmoituksen oikaiseminen

1. Saapumisen yleisilmoituksen tehneen henkilön on hänen pyynnöstään sallittava oikaista yhtä tai useampaa ilmoituksessa olevaa tietoa sen tekemisen jälkeen.

Tällainen oikaisu ei kuitenkaan ole mahdollinen, jos jokin seuraavista toimista on suoritettu:

- a) tulliviranomaiset ovat ilmoittaneet saapumisen yleisilmoituksen tehneelle henkilölle aikovansa tarkastaa tavarat;
- b) tulliviranomaiset ovat todenneet kyseiset tiedot virheellisiksi;

c) tulliviranomaiset ovat antaneet luvan tavaroiden siirtämiseen paikasta, jossa ne esitettiin.

2. Toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä tätä asetusta ja joilla vahvistetaan tämän artiklan 1 kohdan c alakohdtaa koskevat poikkeukset ja määritellään erityisesti seuraavat:

- a) perusteet, joilla tietoja voidaan oikaista tavaroiden siirtämisen jälkeen;
- b) tiedot, jotka voidaan oikaista;
- c) siirtämisen jälkeinen määräaika, jonka kuluessa oikaisu voidaan sallia,

päätetään 184 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsitävää sääntelymenettelyä noudattaen.

90 artikla

Saapumisen yleisilmoituksen korvaava tullilmoitus

Toimivaltainen tullitoimipaikka voi luopua saapumisen yleisilmoituksen tekemistä koskevasta vaatimuksesta sellaisten tavaroiden osalta, joista tehdään tullilmoitus ennen 87 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettun määräajan päättymistä. Tällöin tullilmoituksessa on oltava vähintään saapumisen yleisilmoitukselta vaadittavat tiedot. Tullilmoituksella on saapumisen yleisilmoituksen asema siihen asti, kun se hyväksytään vastaanotetuksi 112 artiklan mukaisesti.

2 LUKU

Tavaroiden saapuminen

1 jakso

Tavaroiden saapuminen yhteisön tullialueelle

91 artikla

Tullivalvonta

1. Yhteisön tullialueelle tuotavat tavarat ovat tuontitihetkestä alkaen tullivalvonnassa ja niille voidaan suorittaa tullitarkastuksia. Niihin sovelletaan tarpeen mukaan kieltoja ja rajoituksia, jotka ovat perusteltuja muun muassa julkisen moraalin, yleisen järjestyksen tai turvallisuuden kannalta, ihmisten, eläinten tai kasvien terveyden ja elämän suojelemiseksi, ympäristön suojelemiseksi, taiteellisten, historiallisten tai arkeologisten kansallisaarteiden suojelemiseksi, teollisoikeuksien tai kaupallisten oikeuksien suojelemiseksi, mukaan luettuina yhteisöön tuotaviin huumausainien lähtöaineisiin, tiettyjä teollis- ja tekijänoikeuksia rikkoviin tavaroihin ja käteisvaroihin kohdistuvat tarkastukset, sekä kalakantojen säilyttämis- ja hoitotoimenpiteiden ja kauppapoliittisten toimenpiteiden toteuttamiseksi.

Tavarat ovat tullivalvonnassa niin kauan kuin se on tarpeellista niiden tullioikeudellisen aseman määrittämiseksi, eikä niitä saa siirtää pois tullivalvonnasta ilman tulliviranomaisten lupaa.

Yhteisötavarat eivät ole tullivalvonnassa sen jälkeen, kun niiden tullioikeudellinen asema on vahvistettu, sanotun kuitenkin rajoittamatta 166 artiklan soveltamista.

Muut kuin yhteisötavarat ovat tullivalvonnassa, kunnes niiden tullioikeudellinen asema muuttuu tai ne jälleenviedään taikka hävitetään.

2. Tavaroiden haltija voi tulliviranomaisten luvalla milloin tahansa tarkastaa tullivalvonnassa olevat tavarat tai ottaa niistä näytteitä erityisesti niiden tariffiin luokittelun, tullausarvon tai tullioikeudellisen aseman määrittämiseksi.

92 artikla

Kuljetus asianmukaiseen paikkaan

1. Henkilön, joka tuo tavarat yhteisön tullialueelle, on viipymättä kuljetettava ne tulliviranomaisten mahdollisesti osoittamaa reittiä ja näiden mahdollisesti antamia ohjeita noudattaen tulliviranomaisten osoittamaan tullitoimipaikkaan taikka muuhun näiden osoittamaan tai hyväksymään paikkaan taikka vapaa-alueelle.

Vapaa-alueelle tuotavat tavarat on tuotava kyseiselle alueelle suoraan joko meri- tai ilmaitse taikka maitse tuotaessa kulkematta yhteisön tullialueen muun osan kautta, jos vapaa-alue rajoittuu jäsenvaltion ja kolmannen maan väliseen maarajaan.

Tavarat on esitettävä tulliviranomaisille 95 artiklan mukaisesti.

2. Henkilön, joka ottaa vastatakseen tavaroiden kuljetuksesta sen jälkeen, kun ne on tuotu yhteisön tullialueelle, on vastattava 1 kohdassa tarkoitetun velvollisuuden täyttämisestä.

3. Yhteisön tullialueelle tuotuihin tavaroihin rinnastetaan tavarat, joille jäsenvaltion tulliviranomaiset voivat suorittaa tullitarkastuksia yhteisön tullialueen ulkopuolisen maan tai alueen kanssa tehdyn sopimuksen perusteella, vaikka ne olisivatkin vielä yhteisön tullialueen ulkopuolella.

4. Mitä 1 kohdassa säädetään, ei estä soveltamasta kirjeistä, postikorteista ja painotuotteista sekä niiden sähköisistä, muiden tiedontalennusvälineiden sisältämistä vastineista, tai matkustajien kuljettamista tavaroista, rajavyöhykkeellä taikka putkistoissa tai

johdoissa kuljetetuista tavaroista sekä muusta taloudelliselta merkitykseltään vähäisestä liikenteestä annettuja erityissäännöksiä edellyttäen, että tällä ei vaaranneta tullivalvonta- ja tullitarkastusmahdollisuuksia.

5. Kuljetusvälineisiin ja niissä kuljetettaviin tavaroihin, jotka ainoastaan kulkevat yhteisön tullialueen aluevesien tai ilmatilan kautta pysähtymättä kyseisellä alueella, ei sovelleta 1 kohtaa.

93 artikla

Lento- ja merikuljetukset yhteisön alueella

1. Mitä 87–90 artiklassa, 92 artiklan 1 kohdassa ja 94–97 artiklassa säädetään, ei sovelleta tavaroihin, jotka vie-dään väliaikaisesti yhteisön tullialueelta kuljetettaessa niitä meri-tai ilmaitse kahden tällä alueella sijaitsevan paikan välillä, jos kuljetus tapahtuu suoraa reittiä lentoteitse tai säännöllisen liikenteen aluksella pysähtymättä yhteisön tullialueen ulkopuolelle.

2. Toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä tätä asetusta ja joilla vahvistetaan erityissäännöksiä lentoliikenteen ja säännöllisen alusliikenteen osalta, päätetään 184 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

94 artikla

Kuljetus erityisissä olosuhteissa

1. Jos 92 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua velvollisuutta ei ennalta-arvaamattoman tapahtuman tai ylivoimaisen esteen vuoksi voida täyttää, velvollisuuden täyttämisestä vastaavan henkilön tai muun tämän lukuun toimivan henkilön on viipymättä ilmoitettava tilanteesta tulliviranomaisille. Jos ennalta-arvaamaton tapahtuma tai ylivoimainen este ei johda tavaroiden täydelliseen menettämiseen, tulliviranomaisille on ilmoitettava myös niiden tarkka sijaintipaikka.

2. Jos ennalta-arvaamaton tapahtuma tai ylivoimainen este pakottaa 92 artiklan 5 kohdassa tarkoitetun vesi- tai ilma-aluksen pysähtymään väliaikaisesti yhteisön tullialueella olevaan satamaan tai siellä olevalle lentokentälle, eikä 92 artiklan 1 kohdassa säädettyä velvollisuutta voida täyttää, henkilön, joka toi vesi- tai ilma-aluksen yhteisön tullialueelle, taikka muun tämän lukuun toimivan henkilön on viipymättä ilmoitettava tilanteesta tulliviranomaisille.

3. Tulliviranomaisten on päätettävä, mihin toimenpiteisiin on ryhdyttävä, jotta 1 kohdassa tarkoitetut tavarat tai 2 kohdassa tarkoitetuissa olosuhteissa oleva vesi- tai ilma-alus ja siinä kuljetettavat tavarat saadaan tullivalvontaan ja tarvittaessa varmistetaan, että ne kuljetetaan myöhemmin tullitoimipaikkaan taikka muuhun tulliviranomaisten osoittamaan tai hyväksymään paikkaan.

2 jakso

Tavaroiden esittäminen, purkaminen ja tarkastus

95 artikla

Tavaroiden esittäminen tullille

1. Jonkun seuraavista henkilöistä on, yhteisön tullialueelle tuojen tavaroiden saavuttua, esitettävä ne tullille viipymättä määrättyssä tullitoimipaikassa tai muussa tulliviranomaisten määrittämässä tai hyväksymässä paikassa tai vapaa-alueella:

- a) henkilön, joka toi tavarat yhteisön tullialueelle;
- b) henkilön, jonka nimissä tai lukuun tavarat kyseiselle alueelle tuonut henkilö toimii;
- c) henkilön, joka otti vastatakseen tavaroiden kuljetuksesta sen jälkeen, kun ne tuotiin yhteisön tullialueelle.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun henkilön velvollisuuksista riippumatta tavarat voi esittää tullille hänen sijastaan myös joku seuraavista henkilöistä:

- a) henkilö, joka asettaa tavarat välittömästi tullimenettelyyn;
- b) henkilö, jolla on lupa pitää varastotiloja, tai henkilö, joka harjoittaa toimintaa vapaa-alueella.

3. Tavarat esittävän henkilön on viitattava tavaroista aiemmin tehtyyn saapumisen yleisilmoitukseen tai tullilmoitukseen.

4. Mitä 1 kohdassa säädetään, ei estä soveltamasta kirjeistä, postikorteista ja painotuotteista sekä niiden sähköisistä, muiden tiedontallennusvälineiden sisältämistä vastineista tai matkustajien kuljettamista tavaroista, rajavyöhykkeellä taikka putkistoissa tai johdoissa kuljetetuista tavaroista sekä muusta taloudelliselta merkitykseltään vähäisestä liikenteestä mahdollisesti annettuja erityissäännöksiä edellyttäen, että tällä ei vaaranneta tullivalvonta- ja tullitarkastusmahdollisuuksia.

96 artikla

Tavaroiden purkaminen ja tarkastus

1. Tavarat voidaan purkaa tai lastata uudelleen kuljetusvälineestä toiseen ainoastaan tulliviranomaisten luvalla näiden osoittamissa tai hyväksymissä paikoissa.

Tällaista lupaa ei kuitenkaan vaadita välittömästi uhkaavan vaaran edellyttäessä tavaroiden välitöntä purkamista kokonaan tai osittain. Tällöin tilanteesta on viipymättä ilmoitettava tulliviranomaisille.

2. Tulliviranomaiset voivat milloin tahansa vaatia tavarat purettaviksi ja niiden pakkaukset avattaviksi, jotta tavarat voidaan tarkastaa, niistä ottaa näytteitä tai niiden kuljetusvälineet tarkastaa.

3. Tavaroita ei saa ilman tulliviranomaisten lupaa siirtää paikasta, jossa ne on esitetty tullille.

3 jakso

Muodollisuudet tavaroiden esittämisen jälkeen

97 artikla

Velvollisuus asettaa muut kuin yhteisötavarat tullimenettelyyn

1. Tullille esitetyt muut kuin yhteisötavarat on asetettava tullimenettelyyn, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 125–127 artiklan soveltamista.

2. Jollei toisin säädetä, ilmoittaja voi vapaasti päättää asianomaisen menettelyn mukaisin edellytyksin, mihin tullimenettelyyn hän haluaa asettaa tavarat, riippumatta tavaroiden luonteesta, paljoudesta taikka alkuperä-, lähtö- tai määrämaasta.

98 artikla

Väliaikaisesti varastoiduiksi katsottavat tavarat

1. Tullille esitetyt muut kuin yhteisötavarat katsotaan asetuiksi väliaikaisen varastoinnin menettelyyn 151 artiklan mukaisesti, jos niitä ei ole välittömästi asetettu johonkin tullimenettelyyn, jota koskeva tullilmoitus on hyväksytty, tai jos niitä ei ole siirretty vapaa-alueelle.

2. Tavaroiden haltijan on tehtävä viipymättä saapumisen yleisilmoitus, jos todetaan, että tullille esitetyistä muista kuin yhteisötavaroista ei ole tällaista ilmoitusta vielä tehty, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 87 artiklan 2 kohdassa säädetyn velvollisuuden ja 87 artiklan 3 kohdan nojalla toteutettuihin toimenpiteisiin perustuvien poikkeusten soveltamista.

4 jakso

Passitusmenettelyssä kuljetetut tavarat

99 artikla

Passitusmenettelyssä saapuvia tavaroita koskeva poikkeus

Yhteisön tullialueelle tuotaviin, passitusmenettelyssä jo oleviin tavarihin ei sovelleta 92 artiklaa, sen 1 kohdan ensimmäistä alakohtaa lukuun ottamatta, eikä 95–98 artiklaa.

100 artikla

Muihin kuin yhteisötavaroihin passitusmenettelyn päätyttyä sovellettavat säännökset

Yhteisön passitusmenettelyyn asetettuihin muihin kuin yhteisötavaroihin sovelletaan 96, 97 ja 98 artiklaa, kun kyseiset tavarat on esitetty yhteisön tullialueella sijaitsevalle määrätullitoimipaikalle passitusmenettelyä koskevien sääntöjen mukaisesti.

V OSASTO

**TULLIOIKEUDELLISTA ASEMAA, TAVAROIDEN
ASETTAMISTA TULLIMENETTELYYN, TARKASTUSTA JA
TAVARAN LUOVUTUSTA SEKÄ TAVAROISTA
VAPAUTUMISTA KOSKEVAT YLEISET SÄÄNNÖT**

1 LUKU

Tavaroiden tullioikeudellinen asema

101 artikla

Yhteisötavaraolettama

1. Kaikkia yhteisön tullialueella olevia tavaroita pidetään yhteisötavaroina, jollei vahvisteta, että tavarat eivät ole tullioikeudelliselta asemaltaan yhteisötavaroita, sanotun kuitenkin rajoittamatta 161 artiklan soveltamista.

2. Toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä tätä asetusta ja joilla vahvistetaan

- a) tapaukset, joissa tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettua oletamaa ei sovelleta;
- b) menetelmät, joilla tullioikeudellinen asema yhteisötavaroina voidaan vahvistaa;
- c) tapaukset, joissa tavarat, jotka on tuotettu kokonaan yhteisön tullialueella, eivät saa tullioikeudellista asemaa yhteisötavarana, jos ne on tuotettu ulkoiseen passitukseen, varastointiin, väliaikaiseen maahantuontiin tai sisäiseen jalostukseen asetetuista tavaroista,

päätetään 184 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsitävää sääntelymenettelyä noudattaen.

102 artikla

**Yhteisötavaroihin sovellettavan tullioikeudellisen aseman
menettäminen**

Yhteisötavaroista tulee muita kuin yhteisötavaroita

- a) kun ne viedään pois yhteisön tullialueelta, sikäli kuin sisäistä passitusta koskevia sääntöjä tai 103 artiklan mukaisia toimenpiteitä ei sovelleta;
- b) kun ne on asetettu ulkoiseen passitukseen, varastointiin tai sisäiseen jalostusmenettelyyn, sikäli kuin tämä tullilainsäädännön mukaan on mahdollista;
- c) kun ne on asetettu tietyn käyttötarkoituksen menettelyyn ja joko luovutetaan myöhemmin valtiolle tai hävitetään niin, että niistä jää jätteitä;

- d) kun tavaroiden vapaaseen liikkeeseen luovutusta koskeva ilmoitus mitätöidään luovutuksen jälkeen 114 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan nojalla toteutettujen toimenpiteiden mukaisesti.

103 artikla

Tullialueelta väliaikaisesti vietävät yhteisön tavarat

Toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä tätä asetusta ja joilla vahvistetaan edellytykset, joiden mukaisesti yhteisötavarat voivat liikkua muutoin kuin tullimenettelyyn asetettuina yhteisön tullialueella sijaitsevasta paikasta toiseen ilman, että niiden tullioikeudellinen asema muuttuu, vaikka ne liikkuvat väliaikaisesti tämän alueen ulkopuolella, päätetään 184 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsitävää sääntelymenettelyä noudattaen.

2 LUKU

Tavaroiden asettaminen tullimenettelyyn

1 jakso

Yleiset säännökset

104 artikla

Tulli-ilmoituksen teko ja yhteisötavaroiden tullivalvonta

1. Kaikista tavaroista, jotka on tarkoitus asettaa johonkin tullimenettelyyn, vapaa-alueenmenettelyä lukuun ottamatta, on tehtävä kyseistä tullimenettelyä koskeva tulli-ilmoitus.

2. Vietäviksi, yhteisön sisäiseen passitukseen tai ulkoiseen jalostukseen ilmoitetut yhteisötavarat ovat tullivalvonnassa siitä alkaen, kun 1 kohdassa tarkoitettu ilmoitus on hyväksytty, siihen asti, kun ne viedään yhteisön tullialueelta, luovutetaan valtiolle tai hävitetään taikka niitä koskeva tulli-ilmoitus mitätöidään.

105 artikla

Toimivaltaiset tullitoimipaikat

1. Jollei yhteisön lainsäädännössä toisin säädetä, jäsenvaltioiden on määrättävä alueellaan sijaitsevien eri tullitoimipaikkojen sijainti ja toimivalta.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että näille toimipaikoille määrätään kohtuulliset ja asianmukaiset viralliset aukioloajat, ottaen huomioon liikenteen ja tavaroiden luonne ja tullimenettely, johon tavarat aiotaan asettaa, tarkoituksena välttää kansainvälisten liikennevirtojen estyminen ja vääristyminen.

2. Komissio toteuttaa 184 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen toimenpiteitä toimivaltaisten tullitoimipaikkojen eri roolien ja vastuualueiden määrittelemiseksi erityisesti seuraavilta osin:

- a) saapumis-, tuonti-, vienti- tai poistumistullitoimipaikat;
- b) tavaroiden tullimenettelyyn asettamista koskevia muodollisuuksia hoitavat tullitoimipaikat;
- c) lupia antavat ja tullimenettelyjä valvovat tullitoimipaikat.

106 artikla

Keskitetty tulliselvitys

1. Tulliviranomaiset voivat antaa henkilölle luvan tehdä tai asettaa tulliviranomaisten saataville tullilmoituksen sijoittautumipaikkansa toimivaltaisessa tullitoimipaikassa sellaisista tavaroista, jotka esitetään tullille toisessa tullitoimipaikassa. Tällaisissa tapauksissa tullivelan katsotaan syntyneen siinä tullitoimipaikassa, jossa tullilmoitus on tehty tai asetettu tulliviranomaisten saataville.

2. Sen tullitoimipaikan, jossa tullilmoitus tehdään tai asetetaan tulliviranomaisten saataville, on huolehdittava ilmoituksen tarkastamisesta, mahdollista tullivelkaa vastaavan tuonti- tai vientitullien määrän kantamisesta ja luvan antamisesta tavaroiden luovuttamiseen.

3. Sen tullitoimipaikan, jossa tavarat esitetään, on suoritettava sen tullitoimipaikan perustellusti vaatimat tarkastukset, jossa tullilmoitus on tehty tai asetettu tulliviranomaisten saataville, ja annettava lupa tavaroiden luovuttamiseen ottaen huomioon kyseisestä tullitoimipaikasta saadut tiedot, rajoittamatta kuitenkin sen omia vaarattomuuteen ja turvallisuuteen liittyviä tarkastuksia.

4. Toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä tätä asetusta ja joilla vahvistetaan erityisesti säännöt seuraavista asioista:

- a) 1 kohdassa tarkoitettun luvan myöntäminen;
- b) tapaukset, joissa lupaa on tarkasteltava uudelleen;
- c) edellytykset, joiden nojalla lupa myönnetään;
- d) sen toimivaltaisen tulliviranomaisen määrittäminen, joka on toimivaltainen myöntämään luvan;
- e) neuvottelut muiden tulliviranomaisten kanssa ja tietojen toimittaminen niille, kun se on tarpeen;
- f) edellytykset, joiden nojalla lupa voidaan evätä väliaikaisesti tai peruuttaa;

g) asianomaisten toimivaltaisten tullitoimipaikkojen erityinen rooli ja vastuu, erityisesti suoritettavien tarkastusten osalta;

h) muodollisuuksien muoto ja niiden päätökseen saattamisen määräajat,

päätetään 184 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittelevää sääntelymenettelyä noudattaen.

Näissä toimenpiteissä on otettava huomioon seuraavaa:

- c alakohdan osalta, kun asia koskee yhtä useampaa jäsenvaltiota, hakijan on täytettävä 14 artiklassa säädetyt edellytykset valtuutetun talouden toimijan aseman saamiseksi;
- d alakohdan osalta kirjanpitoon perustuvan valvonnan helpottamiseksi paikka, jossa hakijan tullitarkoituksiin soveltuva pääkirjanpito säilytetään tai jossa se on saatavissa ja jossa ainakin osa luvan kattamasta toiminnasta on määrä suorittaa.

107 artikla

Tulli-ilmoituksen muodot

1. Tulli-ilmoitus on tehtävä sähköistä tietojenkäsittelymenetelmää käyttäen. Tulliviranomaiset voivat sallia sen, että tullilmoituksena on merkintä ilmoittajan kirjanpidossa, edellyttäen, että nämä tiedot ovat tulliviranomaisten käytettävissä ilmoittajan sähköisessä järjestelmässä ja että vaatimukset, jotka koskevat tällaisten tietojen mahdollisesti tarpeellista vaihtoa tullitoimipaikkojen kesken, täyttyvät.

2. Mikäli asiasta säädetään tullilainsäädännössä, tulliviranomaiset voivat hyväksyä paperimuodossa olevan tullilmoituksen tai suullisesti taikka muulla toimella tehdyn tullilmoituksen, jolla tavarat voidaan asettaa johonkin tullimenettelyyn.

3. Komissio voi 184 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen toteuttaa toimenpiteitä tämän artiklan täytäntöön panemiseksi.

2 jakso

Vakiomuotoiset tullilmoitukset

108 artikla

Ilmoituksen sisältö ja täydentävät asiakirjat

1. Tulli-ilmoituksissa on annettava kaikki tiedot, jotka tarvitaan tavaroille ilmoitettavaa tullimenettelyä koskevien säännösten soveltamiseksi. Sähköistä tietojenkäsittelymenetelmää käyttäen tehdyissä tullilmoituksissa on oltava sähköinen allekirjoitus, tai ne on vahvistettava muulla tavoin. Paperimuodossa olevat ilmoitukset on allekirjoitettava.

Komissio toteuttaa 184 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen toimenpiteitä, joilla vahvistetaan tullilmoitusten muotovaatimukset.

2. Tavaraille ilmoitettavaa tullimenettelyä koskevien säännösten soveltamisen edellyttämät täydentävät asiakirjat on asetettava tulliviranomaisten saataville ilmoitusta tehtäessä.

3. Kun tulli-ilmoitus tehdään sähköistä tietojenkäsittelymenetelmää käyttäen, tulliviranomaiset voivat sallia myös täydentävien asiakirjojen esittämisen samalla menetelmällä. Tulliviranomaiset voivat hyväksyä kyseisten asiakirjojen jättämisen asemesta pääsyn talouden toimijan tietokonejärjestelmässä oleviin asianmukaisiin tietoihin.

Tulliviranomaiset voivat kuitenkin ilmoittajan pyynnöstä sallia, että kyseiset asiakirjat asetetaan saataville tavaroiden luovutuksen jälkeen.

4. Komissio toteuttaa 184 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen toimenpiteitä tämän artiklan 2 ja 3 kohdan täytäntöön panemiseksi.

3 jakso

Yksinkertaistetut tulli-ilmoitukset

109 artikla

Yksinkertaistettu ilmoitus

1. Tulliviranomaisten on, edellyttäen, että tämän artiklan 2 ja 3 kohdan edellytykset täyttyvät, myönnettävä henkilölle lupa asettaa tavarat tullimenettelyyn yksinkertaistettulla ilmoituksella, josta voi puuttua tiettyjä 108 artiklassa tarkoitettuja tietoja ja täydentäviä asiakirjoja.

2. Toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä tätä asetusta ja jotka koskevat edellytyksiä, joiden mukaisesti tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettu lupa voidaan antaa, päätetään 184 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

3. Komissio voi toteuttaa 184 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen toimenpiteitä, jotka koskevat yksinkertaistettujen ilmoitusten muotovaatimuksia.

110 artikla

Täydentävä ilmoitus

1. Edellä 109 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun yksinkertaistetun ilmoituksen tapauksessa ilmoittajan on tehtävä täydentävä ilmoitus, joka sisältää kyseistä tullimenettelyä koskevan tulli-ilmoituksen täydentämiseksi tarvittavat lisätiedot.

Täydentävä ilmoitus voi olla yleinen, jaksoittainen tai kokoava ilmoitus.

Toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä tätä asetusta ja joilla vahvistetaan tämän kohdan ensimmäistä alakohtaa koskevat poikkeukset, päätetään 184 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

2. Täydentävää ilmoitusta ja 109 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua yksinkertaistettua ilmoitusta pidetään yhtenä jakamattomana asiakirjana, joka tulee voimaan sinä päivänä, jona yksinkertaistettu ilmoitus hyväksytään vastaanotetuksi 112 artiklan mukaisesti.

Kun yksinkertaistettu ilmoitus korvataan ilmoittajan kirjanpitoon tehtävällä merkinnällä ja asettamalla nämä tiedot tulliviranomaisten saataville, ilmoitus tulee voimaan päivänä, jona tavaroita koskeva kirjanpitomerkintä tehdään.

3. Paikkaa, johon täydentävä ilmoitus on luvan mukaan tehtävä, pidetään 55 artiklaa sovellettaessa paikkana, jossa tulli-ilmoitus on tehty.

4 jakso

Kaikkiin tulli-ilmoituksiin sovellettavat säännökset

111 artikla

Tulli-ilmoituksen tekevä henkilö

1. Tulli-ilmoituksen voi tehdä henkilö, joka pystyy esittämään tai asettamaan saataville kaikki asiakirjat, jotka tarvitaan tavaraille ilmoitettavaa tullimenettelyä koskevien säännösten soveltamiseksi, sanotun kuitenkin rajoittamatta 110 artiklan 1 kohdan soveltamista. Tämän henkilön on myös pystyttävä esittämään tai esityttämään kyseiset tavarat toimivaltaiselle tullitoimipaikalle.

Jos kuitenkin tulli-ilmoituksen hyväksymisestä seuraa erityisiä velvollisuuksia tietyllä henkilöllä, tämän on tehtävä tulli-ilmoitus itse tai edustajansa välityksellä.

2. Ilmoittajan on oltava sijoittautunut yhteisön tullialueelle. Seuraavilta ilmoittajilta ei kuitenkaan vaadita sijoittautumista yhteisön alueelle:

- henkilöt, jotka tekevät ilmoituksen passitusta tai väliaikaista maahantuontia varten;
- jos tulliviranomaiset pitävät tätä perusteltuna, henkilöt, jotka tekevät tavaroita koskevia ilmoituksia satunnaisesti.

3. Toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä tätä asetusta ja joilla vahvistetaan, missä tapauksissa ja millä edellytyksillä 2 kohdassa tarkoitetuista vaatimuksista voidaan poiketa, päätetään 184 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

112 artikla

Ilmoituksen hyväksyminen vastaanotetuksi

1. Tulliviranomaisten on välittömästi hyväksyttävä tässä luvussa säädettyjen edellytysten mukaiset ilmoitukset vastaanotetuiksi, jos niissä tarkoitettut tavarat on esitetty tullille tai ne asetetaan tulliviranomaisia tyydyttävällä tavalla saataville tullitarkastuksia varten.

Kun tulli-ilmoitus korvataan ilmoittajan kirjanpitoon tehtävällä merkinnällä ja asettamalla nämä tiedot tulliviranomaisten saataville, ilmoituksen katsotaan tulleen hyväksytyksi ajankohtana, jona tavaroita koskeva kirjanpitomerkintä tehdään. Tulliviranomaiset voivat vapauttaa velvoitteesta esittää tai asettaa tavarat saataville tullitarkastuksia varten, tämän kuitenkaan rajoittamatta ilmoittajan lakisääteisiä velvoitteita tai vaarattomuuteen ja turvallisuuteen liittyvien tarkastusten suorittamista.

2. Jos tulli-ilmoitus tehdään muussa tullitoimipaikassa kuin siinä, jossa tavarat esitetään, ilmoitus on hyväksyttävä, kun toimipaikka, jossa tavarat esitetään, vahvistaa, että tavarat ovat saatavilla tullitarkastusta varten, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 110 artiklan 2 kohdan tai tämän artiklan 1 kohdan toisen alakohdan soveltamista.

3. Niitä säännöksiä, jotka ovat voimassa sinä päivänä, jona tulliviranomaiset hyväksyvät tulli-ilmoituksen vastaanotetuksi, on, jollei toisin säädetä, sovellettava tavaroille ilmoitettuun tullimenettelyyn ja muihin tuonti- tai vientimuodollisuuksiin.

4. Komissio voi 184 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen toteuttaa toimenpiteitä tämän artiklan täytäntöön panemiseksi.

113 artikla

Ilmoituksen oikaiseminen

1. Ilmoittajalle on hänen pyynnöstään annettava lupa oikaista yhtä tai useampaa tulli-ilmoituksessa olevaa tietoa sen jälkeen, kun tulliviranomaiset ovat hyväksyneet ilmoituksen vastaanotetuksi. Oikaisulla ei voida muuttaa ilmoitusta koskemaan muita kuin siinä alun perin tarkoitettuja tavaroita.

2. Tällaiseen oikaisuun ei kuitenkaan voida antaa lupaa, jos sitä pyydetään sen jälkeen, kun jokin seuraavista toimista on suoritettu:

- a) tulliviranomaiset ovat ilmoittaneet ilmoittajalle aikovansa tarkastaa tavarat;
- b) tulliviranomaiset ovat todenneet kyseiset tiedot virheellisiksi;
- c) tulliviranomaiset ovat luovuttaneet tavarat.

3. Toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä tätä asetusta ja joilla vahvistetaan tämän artiklan 2 kohdan c alakohtaa koskevat poikkeukset, päätetään 184 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

114 artikla

Ilmoituksen mitätöinti

1. Tulliviranomaisten on ilmoittajan pyynnöstä mitätöitävä jo vastaanotetuksi hyväksytty ilmoitus

- a) kun ne ovat vakuuttuneita siitä, että tavarat asetetaan välitörmästä toiseen tullimenettelyyn;

- b) kun ne ovat vakuuttuneita siitä, että tavaroiden asettaminen ilmoitettuun tullimenettelyyn ei erityisten olosuhteiden vuoksi ole enää perustelua.

Jos tulliviranomaiset kuitenkin ovat ilmoittaneet ilmoittajalle aikovansa tarkastaa tavarat, ilmoituksen mitätöintiä koskeva pyyntö voidaan hyväksyä vasta tarkastuksen jälkeen.

2. Ilmoitusta ei voida mitätöidä tavaroiden luovutuksen jälkeen.

Toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä tätä asetusta ja joilla vahvistetaan tämän kohdan ensimmäistä alakohtaa koskevat poikkeukset, päätetään 184 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

5 jakso

Muut yksinkertaistukset

115 artikla

Tariffin eri alanimikkeisiin kuuluvia tavaroita koskevien tulli-ilmoitusten laadinnan helpottaminen

Jos lähetys käsittää tariffin eri alanimikkeisiin kuuluvia tavaroita ja kunkin tavarat tariffialanimikkeen mukainen käsittely aiheuttaisi tulli-ilmoitusta laadittaessa suhteettoman paljon työtä ja kustannuksia kannettaviin tuontitulleihin nähden, tulliviranomaiset voivat ilmoittajan pyynnöstä hyväksyä tuontitullit kannettavaksi koko lähetyksestä sen korkeimman tuonti- tai vientitullien alaisen tariffialanimikkeen mukaan.

Komissio voi 184 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen toteuttaa toimenpiteitä tämän artiklan täytäntöön panemiseksi.

116 artikla

Tullimuodollisuuksien ja -tarkastusten yksinkertaistaminen

1. Tulliviranomaiset voivat antaa luvan tullimuodollisuuksien ja -tarkastusten yksinkertaistamiseen muilta kuin tämän luvun 3 jaksossa tarkoitetuilta osin.

2. Toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä tätä asetusta ja joilla vahvistetaan erityisesti säännöt seuraavista asioista:

- a) 1 kohdassa tarkoitettua luvan myöntäminen;
- b) tapaukset, joissa lupia on tarkasteltava uudelleen, ja edellytykset, joiden nojalla tulliviranomaisten on valvottava niiden käyttöä;
- c) lupien myöntämisen edellytykset;

- d) edellytykset, joilla talouden toimijalle voidaan antaa lupa suorittaa tiettyjä tullimuodollisuuksia, jotka periaatteessa kuuluisivat tulliviranomaisille, mukaan lukien tuonti- ja vientitullien oma-aloitteinen määrääminen, sekä suorittaa tiettyjä tarkastuksia tullivalvonnassa;
- e) sen tulliviranomaisen määrittäminen, joka on toimivaltainen myöntämään lupia;
- f) neuvottelut muiden tulliviranomaisten kanssa ja tietojen toimittaminen niille, kun se on tarpeen;
- g) edellytykset, joilla lupa voidaan evätä väliaikaisesti tai peruuttaa;
- h) asianomaisten toimivaltaisten tullitoimipaikkojen erityinen rooli ja vastuu, erityisesti suoritettavien tarkastusten osalta;
- i) muodollisuuksien muoto ja niiden päätökseen saattamista koskevat mahdolliset määräajat,

päätetään 184 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsitävää sääntelymenettelyä noudattaen.

Näissä toimenpiteissä on otettava huomioon seuraavaa:

- päätökseen saatettavat tullimuodollisuudet ja vaarattomuuteen ja turvallisuuteen liittyvät tullitarkastukset sellaisten tavaroiden osalta, jotka on tuotu yhteisön tullialueelle tai jotka viedään yhteisön tullialueelta,
- 25 artiklan 3 kohdan mukaisesti vahvistetut säännöt,
- d alakohdan osalta, kun asia koskee yhtä useampaa jäsenvaltiota, hakijalla on oltava valtuutetun talouden toimijan asema 14 artiklan mukaisesti,
- e alakohdan osalta kirjanpitoon perustuvan valvonnan helpottamiseksi paikka, jossa hakijan tullitarkoituksiin soveltuva pääkirjanpito säilytetään tai jossa se on saatavissa ja jossa ainakin osa luvan kattamasta toiminnasta on määrä suorittaa.

3 LUKU

Tarkastukset ja tavaroiden luovutus

1 jakso

Tarkastukset

117 artikla

Tulli-ilmoituksen tarkastaminen

Tulliviranomaiset voivat vastaanotetuksi hyväksymässään tulli-ilmoituksessa annettujen tietojen oikeellisuuden varmistamiseksi:

- a) tarkastaa ilmoituksen ja kaikki täydentävät asiakirjat;

- b) vaatia ilmoittajaa esittämään muita asiakirjoja;
- c) tarkastaa tavarat;
- d) ottaa näytteitä tavaroiden analysoimista tai yksityiskohtaista tutkimista varten.

118 artikla

Tavaroiden tarkastus ja näytteenotto

1. Ilmoittajan tai jonkun muun tämän vastuulla on kuljetettava tavarat paikkaan, jossa ne tarkastetaan ja niistä otetaan näytteet, sekä järjestettävä kaikki tarkastuksen tai näytteenoton edellyttämä käsittely. Ilmoittajan on vastattava aiheutuvista kustannuksista.

2. Ilmoittajalla tai hänen edustajallaan on oikeus olla läsnä tavaroiden tarkastettaessa ja näytteitä otettaessa. Jos tulliviranomaiset pitävät sitä perusteltuna, ne voivat vaatia ilmoittajaa tai tämän edustajaa olemaan läsnä tavaroiden tarkastettaessa tai näytteitä otettaessa taikka avustamaan viranomaisia tarkastuksen tai näytteenoton helpottamiseksi.

3. Jos näytteet otetaan voimassa olevien säännösten mukaisesti, tulliviranomaiset eivät ole velvollisia maksamaan minkäänlaisia korvauksia, mutta niiden on vastattava analyysistä tai tutkimisesta aiheutuvista kustannuksista.

119 artikla

Tavaroiden osittainen tarkastus ja näytteenotto

1. Jos tarkastetaan ainoastaan osa tulli-ilmoituksessa tarkoitetuista tavarista tai niistä otetaan näytteitä, osittaisen tarkastuksen taikka näytteiden analyysin tai tutkimisen tulokset koskevat kaikkia kyseisessä ilmoituksessa tarkoitettuja tavaraita.

Ilmoittaja voi kuitenkin pyytää lisätarkastusta tai -näytteenottoa arvioidessaan, etteivät osittaisen tarkastuksen taikka näytteiden analyysin tai tutkimisen tulokset koske tarkastamatonta osaa ilmoituksessa tarkoitetuista tavarista. Pyyntöön on suostuttava, jollei tavaraita ole luovutettu, tai jos ne on luovutettu, edellyttäen, että ilmoittaja osoittaa, ettei niitä ole muutettu millään tavoin.

2. Jos tulli-ilmoitus koskee useampaa tavaralajia, kutakin tavaralajia koskevia tietoja pidetään 1 kohtaa sovellettaessa erillisenä ilmoituksena.

3. Komissio toteuttaa 184 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua hallintomenettelyä noudattaen toimenpiteitä, joilla vahvistetaan noudatettava menettely siinä tapauksessa, että tämän artiklan 1 kohdan mukaisten tarkastusten tulokset poikkeavat toisistaan.

120 artikla

Tarkastuksen tulokset

1. Tulli-ilmoituksen tarkastuksen tuloksia käytetään sovellettaessa sitä tullimenettelyä koskevia säännöksiä, johon tavarat asetetaan.

2. Jos tulli-ilmoitusta ei tarkasteta, 1 kohtaa sovelletaan ilmoituksessa annettujen tietojen perusteella.

3. Tulliviranomaisten tarkastuksen tuloksilla on sama todistusvoima kaikkialla yhteisön tullialueella.

121 artikla

Tunnistamistoimenpiteet

1. Tulliviranomaisten tai tapauksesta riippuen tulliviranomaisten siihen valtuuttamien talouden toimijoiden on suoritettava tavaroiden tunnistamiseksi tarvittavat toimenpiteet, jos tunnistaminen on välttämätöntä tavaroille ilmoitettua tullimenettelyä koskevien säännösten täyttämiseksi.

Tunnistamistoimenpiteillä on sama oikeudellinen vaikutus kaikkialla yhteisön tullialueella.

2. Ainoastaan tulliviranomaiset tai näiltä luvan saaneet talouden toimijat saavat poistaa tai hävittää tavaroihin tai kuljetusvälineisiin kiinnitetyt tunnisteet, jollei ennalta-arvaamaton tapahtuma tai ylivoimainen este ehdottomasti edellytä niiden poistamista tai hävittämistä tavaroiden tai kuljetusvälineiden suojaamiseksi.

122 artikla

Täytäntöönpanotoimenpiteet

Komissio voi toteuttaa 184 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen toimenpiteitä tämän jakson panemiseksi täytäntöön.

2 jakso

Luovutus

123 artikla

Tavaroiden luovutus

1. Jos edellytykset tavaroiden asettamiselle asianomaiseen tullimenettelyyn täyttyvät ja edellyttäen, että mahdollisia asiaankuuluvia rajoituksia on sovellettu eikä tavaroihin kohdistu kieltoja, tulliviranomaisten on luovutettava tavarat heti, kun tulli-ilmoituksessa annetut tiedot on tarkastettu tai hyväksytty tarkastamatta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 117 artiklan soveltamista.

Ensimmäistä alakohtaa sovelletaan myös tilanteessa, jossa 117 artiklassa tarkoitettua tarkastusta ei voida suorittaa kokonaan kohtuullisessa ajassa, eikä tavaroiden enää tarvitse olla käsillä tätä tarkastusta varten.

2. Kaikki ilmoituksessa tarkoitettut tavarat on luovutettava samanaikaisesti.

Jos tulli-ilmoitus koskee useampaa tavaralajia, kutakin tavaralajia koskevia tietoja pidetään ensimmäistä alakohtaa sovellettaessa erillisenä tulli-ilmoituksena.

3. Jos tavarat esitetään muussa tullitoimipaikassa kuin siinä, jossa tulli-ilmoitus on hyväksytty vastaanotetuksi, asianomaisten tulliviranomaisten on vaihdettava keskenään tavaroiden luovutusta varten tarvittavat tiedot, sanotun kuitenkaan rajoittamatta asianmukaisten tarkastusten suorittamista.

124 artikla

Tullivelkaa vastaavan tuonti- tai vientitullien määrän maksamisesta tai vakuuden antamisesta riippuva luovutus

1. Jos tavaroiden asettamisesta tullimenettelyyn aiheutuu tullivelka, tavaroiden luovutuksen edellytyksenä on tullivelkaa vastaavan tuonti- tai vientitullin määrän maksaminen tai vakuuden antaminen sen maksamisesta.

Ensimmäistä alakohtaa ei kuitenkaan sovelleta tavaroiden osittain tuontitullittomaan väliaikaiseen maahantuontiin, sanotun kuitenkaan rajoittamatta kolmannen alakohdan soveltamista.

Jos tulliviranomaiset tavaroille ilmoitettua tullimenettelyä koskevien säännösten mukaisesti vaativat vakuuden, tavaroita ei saa luovuttaa kyseiseen tullimenettelyyn ennen kuin vakuus on annettu.

2. Komissio voi 184 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen toteuttaa toimenpiteitä, joilla vahvistetaan poikkeukset tämän artiklan 1 kohdan ensimmäisestä ja kolmannelle alakohdalle.

4 LUKU

Tavaroista vapautuminen

125 artikla

Tavaroiden hävittäminen

Jos tulliviranomaiset pitävät sitä perusteltuna, ne voivat vaatia, että tullille esitetyt tavarat hävitetään, jolloin niiden on ilmoitettava asiasta tavaroiden haltijalle. Tavaroiden haltijan on vastattava hävittämisestä aiheutuvista kustannuksista.

126 artikla

Tulliviranomaisten toimenpiteet

1. Tulliviranomaisten on suoritettava kaikki tarvittavat toimenpiteet, valtiolle menetetyksi julistaminen ja myynti taikka hävittäminen mukaan luettuna, tavaroista vapautumiseksi seuraavissa tapauksissa:

- a) kun ei ole täytetty jotakin tullilainsäädännössä säädettyä velvollisuutta, joka koskee muiden kuin yhteisötavaroiden tuomista yhteisön tullialueelle, tai tavarat on salattu tullivalvonnalta;
- b) kun tavaroita ei voida luovuttaa jostakin seuraavassa lueteluista syistä:
 - i) tavaroiden tarkastusta ei ilmoittajasta johtuvista syistä ole voitu aloittaa tai suorittaa tulliviranomaisten asettamassa määräajassa,
 - ii) asiakirjoja, jotka on esitettävä ennen tavaroiden asettamista tai luovuttamista ilmoitettuun tullimenettelyyn, ei ole asetettu saataville,
 - iii) tuonti- tai vientitulleja ei ole maksettu tai vakuutta niiden maksamisesta ei ole annettu määräajassa,
 - iv) tavaroihin kohdistuu kieltoja tai rajoituksia;
- c) kun tavaroita ei ole noudettu kohtuullisessa määräajassa niiden luovutuksen jälkeen;
- d) kun luovutuksen jälkeen todetaan, että tavarat eivät täyttäneet luovutuksen edellytyksiä;
- e) kun tavarat luovutetaan valtiolle 127 artiklan mukaisesti.

2. Muut kuin yhteisötavarat, jotka on luovutettu valtiolle, takavarikoitu tai julistettu valtiolle menetetyiksi, katsotaan asetetun väliaikaisen varastoinnin menettelyyn.

127 artikla

Luovutus valtiolle

1. Menettelynhaltija tai tapauksesta riippuen tavaroiden haltija voi tulliviranomaisten etukäteen myöntämällä luvalla luovuttaa muita kuin yhteisötavaroita sekä tietyn käyttötarkoituksen menettelyyn asetettuja tavaroita valtiolle.

2. Luovutuksesta valtiolle ei saa aiheutua kuluja valtiolle. Menettelynhaltijan tai tapauksen mukaan tavaroiden haltijan on vastattava kustannuksista, jotka aiheutuvat tavaroiden hävittämisestä tai muista toimenpiteistä, joilla niistä vapaututaan.

128 artikla

Täytäntöönpanotoimenpiteet

Toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä tätä asetusta ja jotka koskevat tämän luvun täytäntöönpanoa, päätetään 184 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenetelyä noudattaen.

VI OSASTO

LUOVUTUS VAPAASEEN LIIKKEESEEN JA VAPAUTUS TUONTITULLEISTA

1 LUKU

Luovutus vapaaseen liikkeeseen

129 artikla

Soveltamisala ja vaikutus

1. Muut kuin yhteisötavarat, jotka on tarkoitus saattaa yhteisön markkinoille tai yksityiseen käyttöön tai kulutukseen yhteisön alueella, on luovutettava vapaaseen liikkeeseen.
2. Luovutus vapaaseen liikkeeseen sisältää seuraavat toimet:
 - a) mahdollisten maksettavien tuontitullien kantaminen;
 - b) tarvittaessa muiden maksujen kantaminen näiden maksujen kantamisesta voimassa olevien asiaankuuluvien säännösten mukaisesti;
 - c) kauppapoliittisten toimenpiteiden sekä kieltojen ja rajoitusten soveltaminen, jollei niitä ole pitänyt soveltaa jo aiemmin;
 - d) tavaroiden maahantuontia koskevien muiden muodollisuuksien suorittaminen.
3. Muiden kuin yhteisötavaroiden luovutus vapaaseen liikkeeseen antaa niille yhteisötavaroiden tullioikeudellisen aseman.

2 LUKU

Vapautus tuontitulleista

1 jakso

Palautustavarat

130 artikla

Soveltamisala ja vaikutus

1. Yhteisön tullialueelta alun perin yhteisötavaroina viedyt muut kuin yhteisötavarat, jotka palautetaan sinne kolmen vuoden kuluessa ja jotka ilmoitetaan luovutettaviksi vapaaseen liikkeeseen, on asianomaisen pyynnöstä vapautettava tuontitulleista.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua kolmen vuoden määräaika voidaan pidentää erityisten olosuhteiden huomioon ottamiseksi.

3. Jos palautustavarat on ennen niiden vientiä yhteisön tullialueelta luovutettu vapaaseen liikkeeseen tulleita tai alennetuina tuontitullein tietyn käyttötarkoituksen perusteella, 1 kohdassa tarkoitettu vapautus tulleista voidaan myöntää ainoastaan, jos ne luovutetaan vapaaseen liikkeeseen samaan käyttötarkoitukseen.

Jos tietyn käyttötarkoituksen menettely, johon tavarat luovutetaan, ei ole enää sama, tuontitullien määrästä on vähennettävä se määrä, joka tavaroista kannettiin, kun ne ensimmäisen kerran luovutettiin vapaaseen liikkeeseen. Jos vähennettävä määrä on suurempi kuin se, joka palautustavaroista kannetaan luovutettaessa ne vapaaseen liikkeeseen, tullinpalautusta ei myönnetä.

4. Jos yhteisötavarat ovat menettäneet tullioikeudellisen asemansa yhteisötavaroina 102 artiklan b alakohdan nojalla ja ne luovutetaan myöhemmin vapaaseen liikkeeseen, tämän artiklan 1, 2 ja 3 kohtaa sovelletaan soveltuvin osin.

5. Vapautus tuontitulleista myönnetään ainoastaan, jos tavarat jälleentuodaan samassa tilassa, jossa ne oli viety.

131 artikla

Tapaukset, joissa vapautusta tuontitulleista ei myönnetä

Edellä 130 artiklassa säädettyä vapautusta tuontitulleista ei myönnetä

- a) yhteisön tullialueelta ulkoisessa jalostusmenettelyssä viedyille tavaroille, jollei toinen seuraavista kohdista sovellu:
 - i) tavarat ovat samassa tilassa, jossa ne on viety,
 - ii) vapautus sallitaan 134 artiklan mukaisesti vahvistettujen sääntöjen perusteella;
- b) tavaroille, joiden eduksi on sovellettu niiden vientiin yhteisön tullialueelta liittyviä, yhteisen maatalouspolitiikan mukaisia toimenpiteitä, paitsi jos vapautus sallitaan 134 artiklan mukaisesti vahvistettujen sääntöjen perusteella.

132 artikla

Tavarat, jotka on aikaisemmin asetettu sisäiseen jalostusmenettelyyn

1. Mitä 130 artiklassa säädetään, koskee soveltuvin osin jalostettuja tuotteita, jotka on alun perin jälleenviety yhteisön tullialueelta sisäisen jalostusmenettelyn jälkeen.

2. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista tavaroista kannettava tuontitullien määrä on ilmoittajan pyynnöstä määritettävä 53 artiklan 3 kohdan mukaisesti edellyttäen, että tämä toimittaa tarvittavat tiedot. Jälleenvienti-ilmoituksen hyväksymispäivää pidetään päivänä, jona tavarat on luovutettu vapaaseen liikkeeseen.

3. Edellä 130 artiklassa säädettyä vapautusta tuontitulleista ei voida myöntää 142 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti viedyille jalostetuille tuotteille, jollei voida varmistaa, että tuotteita ei miltään osin aseteta sisäiseen jalostusmenettelyyn.

2 jakso

Merikalastus ja merestä saadut tuotteet

133 artikla

Merikalastustuotteet ja muut merestä saadut tuotteet

Seuraavat tuotteet on vapautettava tulleista, kun ne luovutetaan vapaaseen liikkeeseen, sanotun kuitenkin rajoittamatta 36 artiklan 1 kohdan soveltamista:

- a) yhteisön tullialueeseen kuulumattoman maan tai alueen alue-merestä saadut kalastustuotteet ja muut tuotteet, jotka on pyydetty ainoastaan jäsenvaltion alusrekisteriin rekisteröidyllä tai kirjatulla ja sen lipun alla purjehtivalla aluksella;
- b) a alakohdassa tarkoitetuista tuotteista mainitussa alakohdassa säädetty edellytykset täyttävillä tehdasaluksilla valmistetut tuotteet.

3 jakso

Täytäntöönpanotoimenpiteet

134 artikla

Täytäntöönpanotoimenpiteet

Toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä tätä asetusta ja jotka koskevat tämän luvun täytäntöönpanoa, päätetään 184 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

VII OSASTO

ERITYISMENETTELYT

1 LUKU

Yleiset säännökset

135 artikla

Soveltamisala

Tavaroita voidaan asettaa seuraaviin erityismenettelyihin:

- a) passitus, johon kuuluvat ulkoinen ja sisäinen passitus;

- b) varastointi, johon kuuluvat väliaikainen varastointi, tullivarastointi ja vapaa-alueet;
- c) erityiskäyttö, johon kuuluvat väliaikainen maahantuonti ja tietty käyttötarkoitus;
- d) jalostus, johon kuuluvat sisäinen ja ulkoinen jalostus.

136 artikla

Luvat

1. Tulliviranomaisten lupa vaaditaan seuraavissa tapauksissa:

- sisäinen tai ulkoinen jalostusmenettely, väliaikaisen maahantuonnin menettely tai tietyn käyttötarkoituksen menettely,
- varastotilojen pito tavaroiden väliaikaista varastointia tai tullivarastointia varten, paitsi jos varastotilojen pitäjä on tulliviranomainen itse.

Ehdot, joilla yhden tai useamman edellä tarkoitettujen menettelyjen käyttö tai varastotilojen pito sallitaan, vahvistetaan luvassa.

2. Toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä tätä asetusta ja joilla vahvistetaan erityisesti säännöt seuraavista asioista:

- a) 1 kohdassa tarkoitettujen lupien myöntäminen;
- b) tapaukset, joissa lupia on tarkasteltava uudelleen;
- c) edellytykset, joilla lupa myönnetään;
- d) sen tulliviranomaisen määrittäminen, joka on toimivaltainen myöntämään lupa;
- e) neuvottelut muiden tulliviranomaisten kanssa ja tietojen toimittaminen niille, kun se on tarpeen;
- f) edellytykset, joilla lupa voidaan evätä väliaikaisesti tai peruuttaa;
- g) asianomaisten toimivaltaisten tullitoimipaikkojen erityinen rooli ja vastuu, erityisesti suoritettavien tarkastusten osalta;
- h) muodollisuuksien muoto ja niiden päätökseen saattamista koskevat mahdolliset määräajat,

päätetään 184 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittelevää sääntelymenettelyä noudattaen.

Näissä toimenpiteissä on otettava huomioon seuraavaa:

- a) ensimmäisen alakohdan c alakohdan osalta hakijan on täytettävä 14 artiklassa mainitut edellytykset valtuutetun talouden toimijan aseman saamiseksi, kun asia koskee useampaa kuin yhtä jäsenvaltiota;
- b) ensimmäisen alakohdan d alakohdan osalta kirjanpitoon perustuvan valvonnan helpottamiseksi paikka, jossa hakijan tullitarkoituksiin soveltuva pääkirjanpito säilytetään tai jossa se on saatavissa ja jossa ainakin osa luvan kattamasta toiminnasta on määrä suorittaa.

3. Jollei tullilainsäädännössä toisin säädetä, 1 kohdassa tarkoitettu lupa voidaan myöntää ainoastaan

- a) yhteisön tullialueelle sijoittautuneille henkilöille;
- b) henkilöille, jotka antavat tarvittavat takeet toimintojen asianmukaisesta suorittamisesta ja jotka antavat 56 artiklan mukaisen vakuuden tapauksissa, joissa erityismenettelyyn asetettavista tavaroista saattaa aiheutua tullivelka tai muita maksuja;
- c) väliaikaisen maahantuonnin menettelyn tai sisäisen jalostusmenettelyn tapauksessa henkilölle, joka käyttää tavaroita tai järjestää niiden käytön tai joka suorittaa tai suorittuttaa tavaroihin kohdistettavat jalostustoiminnot.

Toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä tätä asetusta ja joilla säädetään tämän kohdan ensimmäistä alakohtaa koskevista poikkeuksista, päätetään 184 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittelevää sääntelymenettelyä noudattaen.

4. Jollei toisin säädetä ja lisäyksenä siihen, mitä 3 kohdassa säädetään, 1 kohdassa tarkoitettu lupa myönnetään ainoastaan seuraavien edellytysten täytyessä:

- a) jos tulliviranomaiset pystyvät harjoittamaan tullivalvontaa ilman kyseessä oleviin taloudellisiin tarpeisiin nähden suhteettomia hallinnollisia järjestelyjä;
- b) jos jalostusmenettelyä koskevasta luvasta ei aiheudu haittaa yhteisön tuottajien keskeisille eduille (taloudelliset edellytykset).

Yhteisön tuottajien keskeisille eduille ei katsota aiheutuvan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettua haittaa, jos päinvastaisesta ei ole näyttöä tai jos tullilainsäädännön mukaan taloudellisten edellytysten katsotaan täyttyvän.

Jos on olemassa näyttöä siitä, että yhteisön tuottajien keskeisille eduille aiheutuu todennäköisesti haittaa, taloudelliset edellytykset tutkitaan 185 artiklan mukaisesti.

Komissio toteuttaa 184 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen toimenpiteitä, jotka koskevat seuraavaa:

- a) taloudellisten edellytysten tutkiminen;
- b) niiden tapausten määrittäminen, joissa yhteisön tuottajien keskeisille eduille aiheutuu todennäköisesti haittaa ottaen huomioon kauppaj- ja maatalouspolitiikan toimenpiteet;
- c) niiden tapausten määrittäminen, joissa taloudellisten edellytysten katsotaan täyttyvän.

5. Luvanhaltijan on ilmoitettava tulliviranomaisille kaikista luvan myöntämisen jälkeen ilmenevistä seikoista, jotka ovat omiaan vaikuttamaan luvan voimassaoloon tai sisältöön.

137 artikla

Kirjanpito

1. Passitusmenettelyä lukuun ottamatta ja jos tullilainsäädännössä ei toisin säädetä, luvanhaltijan, menettelynhaltijan ja jokaisen tavaroiden varastointia, käsittelyä tai valmistusta taikka tavaroiden myyntiä tai ostamista vapaa-alueilla harjoittavan henkilön on pidettävä kirjanpitoa tulliviranomaisten hyväksymässä muodossa.

Tulliviranomaisten on voitava kirjanpidon avulla valvoa kyseessä olevaa menettelyä erityisesti siltä osin kuin on kyse menettelyyn asetettujen tavaroiden tunnistamisesta, niiden tullioikeudellisesta asemasta ja niiden liikkumisesta.

2. Toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä tätä asetusta ja jotka koskevat tämän artiklan täytäntöönpanoa, päätetään 184 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

138 artikla

Menettelyn päättäminen

1. Passitusmenettelyä lukuun ottamatta erityismenettely päätetään, kun menettelyyn asetetut tavarat tai jalostetut tuotteet asetetaan seuraavaan tullimenettelyyn, ne on viety yhteisön tullialueelta tai ne on hävitetty jätteitä jättämättä taikka ne luovutetaan valtiolle 127 artiklan mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 166 artiklan soveltamista.

2. Tulliviranomaisten on päätettävä passitusmenettely, kun ne lähtö- ja määrätullitoimipaikassa saatavilla olevia tietoja vertaamalla voivat todeta, että menettely on päättynyt asianmukaisesti.

3. Tulliviranomaisten on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet tilanteen korjaamiseksi sellaisten tavaroiden osalta, joita koskevaa menettelyä ei ole päätetty säädetyin edellytyksin.

139 artikla

Oikeuksien ja velvollisuuksien siirto

Muuhun erityismenettelyyn kuin passitusmenettelyyn asetettuja tavaroita koskevat menettelynhaltijan oikeudet ja velvollisuudet voidaan tulliviranomaisten määräämin edellytyksin siirtää kokonaan tai osittain sellaisille muille henkilöille, jotka täyttävät kyseiselle menettelylle säädetyt edellytykset.

140 artikla

Tavaroiden liikkuminen

1. Muuhun erityismenettelyyn kuin passitus- tai vapaa-alueenmenettelyyn asetettuja tavaroita voidaan kuljettaa yhteisön tullialueella sijaitsevien paikkojen välillä, mikäli se on sallittua luvan tai tullilainsäädännön perusteella.

2. Komissio voi 184 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen toteuttaa toimenpiteitä tämän artiklan täytäntöön panemiseksi.

141 artikla

Tavanomaiset käsittelyt

Tullivarastointi- tai jalostusmenettelyyn asetettuja taikka vapaa-alueelle siirrettyjä tavaroita voidaan käsitellä tavanomaisin tavoin niiden säilymistä varmistamiseksi, niiden ulkonäön tai markkinakelpoisuuden parantamiseksi taikka niiden valmistelemiseksi jakelua tai jälleenmyyntiä varten.

142 artikla

Vastaavat tavarat

1. Vastaavat tavarat ovat yhteisötavaroita, joita varastoidaan, käytetään tai jalostetaan erityismenettelyyn asetettujen tavaroiden sijasta.

Ulkoisen jalostusmenettelyn tapauksessa vastaavat tavarat ovat muita kuin yhteisötavaroita, joita jalostetaan ulkoiseen jalostusmenettelyyn asetettujen yhteisötavaroiden sijasta.

Vastaavilla tavaroilla on oltava sama yhdistetyn nimikkeistön kahdeksannumeroinen nimike, sama kaupallinen laatu ja samat tekniset ominaisuudet kuin tavaroilla, joiden sijasta niitä käytetään.

Toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä tätä asetusta ja joilla säädetään tämän kohdan kolmatta alakohtaa koskevista poikkeuksista, päätetään 184 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

2. Tulliviranomaisten on sallittava seuraavat toimet, edellyttäen, että menettelyn asianmukainen toiminta ja erityisesti tullivalvonta voidaan varmistaa:

- a) vastaavien tavaroiden käyttö muun erityismenettelyn kuin passitusmenettelyn, väliaikaisen maahantuonnin menettelyn ja väliaikaisen varastoinnin menettelyn yhteydessä;
- b) sisäisen jalostusmenettelyn tapauksessa vastaavista tavaroista valmistettujen jalostettujen tuotteiden vienti ennen niiden tavaroiden maahantuontia, joiden sijasta vastaavia tavaroita on käytetty;
- c) ulkoisen jalostusmenettelyn tapauksessa vastaavista tavaroista valmistettujen jalostettujen tuotteiden maahantuonti ennen niiden tavaroiden vientiä, joiden sijasta vastaavia tavaroita on käytetty.

Toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä tätä asetusta ja joilla vahvistetaan tapaukset, joissa tulliviranomaiset voivat sallia vastaavien tavaroiden käytön väliaikaisen maahantuonnin yhteydessä, päätetään 184 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

3. Vastaavien tavaroiden käyttö ei ole sallittua seuraavissa tapauksissa:

- a) jos sisäisessä jalostusmenettelyssä käytetään ainoastaan 141 artiklassa määriteltyjä tavanomaisia käsittelyjä;
- b) jos tuontituljeja koskevan tullinpalautuksen tai vapautuksen soveltaminen on kiellettyä sellaisten ei-alkuperätavaroiden osalta, joita käytetään sellaisten sisäisessä jalostuksessa valmistettavien tuotteiden valmistuksessa, joille annetaan tai laaditaan alkuperäselvitys yhteisön ja tiettyjen yhteisön tullialueen ulkopuolisten maiden tai alueiden taikka tällaisten maiden tai alueiden ryhmien välisten etuuskohtelujärjestelyjen mukaisesti; tai
- c) jos siitä aiheutuisi perusteeton tuontitullietuus.

Toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä tätä asetusta ja joilla yksilöidään muita tapauksia, joissa vastaavia tavaroita ei saa käyttää, päätetään 184 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

4. Jos tämän artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettussa tapauksessa jalostetut tuotteet olisivat vientitullien alaisia, jolle niitä vietäisi sisäisessä jalostusmenettelyssä, luvanhaltijan on annettava vakuus tullien maksamisesta siltä varalta, että muita kuin yhteisötavaroita ei tuoda maahan 169 artiklan 3 kohdassa tarkoitettussa määräajassa.

143 artikla

Täytäntöönpanotoimenpiteet

Komissio toteuttaa 184 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen toimenpiteitä, jotka koskevat tässä osastossa tarkoitettujen menettelyjen toimintaa.

2 LUKU

Passitus

1 jakso

Ulkoinen ja sisäinen passitus

144 artikla

Ulkoinen passitus

1. Ulkoisessa passitusmenettelyssä voidaan kuljettaa muita kuin yhteisötavaroita paikasta toiseen yhteisön tullialueella ilman, että niihin sovelletaan

- a) tuontituljeja;
- b) muita maksuja, joista on määrätty muissa voimassa olevissa asiana koskevilla säännöksissä;
- c) kauppapoliittisia toimenpiteitä, sikäli kuin niissä ei kielletä tavaroiden saapumista yhteisön tullialueelle tai niiden poistumista yhteisön tullialueelta.

2. Toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä täydentämällä tätä asetusta ja joilla vahvistetaan, missä olosuhteissa ja millä edellytyksillä yhteisötavarat on asetettava ulkoiseen passitukseen, päätetään 184 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua kuljetusta on tapahduttava jollakin seuraavista tavoista:

- a) yhteisön ulkoisessa passitusmenettelyssä;
- b) TIR-yleissopimuksen mukaisesti, jos kuljetus
 - i) on alkanut tai sen on määrä päättyä yhteisön tullialueen ulkopuolella, tai
 - ii) tapahtuu kahden yhteisön tullialueella sijaitsevan paikan välillä yhteisön tullialueen ulkopuolisen maan tai alueen kautta;
- c) ATA-yleissopimuksen / Istanbulin yleissopimuksen mukaisesti, jos kyseessä on passitustapahtuma;
- d) Reinin manifestilla (Reinin vesiliikenteestä tehdyn tarkistetun yleissopimuksen 9 artikla);
- e) lomakkeella 302, josta määrätään Lontoossa 19 päivänä kesäkuuta 1951 allekirjoitetussa Pohjois-Atlantin sopimuksen sopimuspuolten välisessä niiden joukkojen asemaa koskevassa sopimuksessa;
- f) postijärjestelmää käyttäen Maailman postiliiton sääntöjen mukaisesti, kun tavaroita kuljettavat näiden sääntöjen mukaisten oikeuksien ja velvollisuuksien haltijat tai niitä kuljetetaan näiden puolesta.

4. Ulkoisen passitusmenettelyn soveltaminen ei rajoita 140 artiklan soveltamista.

145 artikla

Sisäinen passitus

1. Sisäisessä passitusmenettelyssä voidaan 2 ja 3 kohdassa säädettyin edellytyksin kuljettaa yhteisötavaroita paikasta toiseen yhteisön tullialueella kyseisen alueen ulkopuolella sijaitsevan alueen kautta tavaroiden tullioikeudellisen aseman muuttumatta.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettun kuljetuksen on tapahduttava jollakin seuraavista tavoista:

- a) yhteisön sisäisessä passitusmenettelyssä, jos tämä on mahdollista kansainvälisen sopimuksen perusteella;
- b) TIR-yleissopimuksen mukaisesti;
- c) ATA-yleissopimuksen / Istanbulin yleissopimuksen mukaisesti, jos kyseessä on passitustapahtuma;
- d) Reinin manifestilla (Reinin vesiliikenteestä tehdyn tarkistetun yleissopimuksen 9 artikla);
- e) lomakkeella 302, josta määrätään Lontoossa 19 päivänä kesäkuuta 1951 allekirjoitetussa Pohjois-Atlantin sopimuksen sopimuspuolten välisessä niiden joukkojen asemaa koskevassa sopimuksessa;
- f) postijärjestelmää käyttäen Maailman postiliiton sääntöjen mukaisesti, kun tavaroita kuljettavat näiden sääntöjen mukaisten oikeuksien ja velvollisuuksien haltijat tai niitä kuljetetaan näiden puolesta.

3. Tavaroiden tullioikeudellinen asema yhteisötavaroina säilyy 2 kohdan b–f alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa ainoastaan, jos se on vahvistettu tietyin edellytyksin ja tullilainsäädännön mukaisin menetelmin.

Toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä tätä asetusta ja joilla vahvistetaan edellytykset, joiden nojalla, sekä menetelmät, joiden avulla kyseinen tullioikeudellinen asema voidaan vahvistaa, päätetään 184 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

2 jakso

Yhteisön passitus

146 artikla

Yhteisön passitusmenettelyn haltijan sekä yhteisön passitusmenettelyyn asetettujen tavaroiden kuljettajan ja vastaanottajan velvollisuudet

- 1. Yhteisön passitusmenettelyn haltija on vastuussa
 - a) tavaroiden esittämisestä muuttumattomina sekä vaadittujen tietojen antamisesta tullille määrätullitoimipaikassa määräajassa ja noudattaen niitä toimenpiteitä, joita tulliviranomaiset ovat suorittaneet tavaroiden tunnistamiseksi;

- b) menettelyä koskevien tullisäännösten noudattamisesta;

- c) vakuuden antamisesta tavaroista mahdollisesti syntyvää tullivelkaa vastaavien tuonti- tai vientitullien määrän tai muiden maksujen määrän maksamisesta muiden asiaa koskevien voimassa olevien säännösten mukaisesti, jollei tullilainsäädännössä toisin säädetä.

2. Menettelynhaltijan velvollisuudet ja passitusmenettely päättyvät, kun menettelyyn asetetut tavarat ja vaaditut tiedot ovat saatavilla määrätullitoimipaikassa tullilainsäädännön mukaisesti.

3. Tavaroiden kuljettaja tai vastaanottaja, joka vastaanottaa tavarat tietäen, että ne on asetettu yhteisön passitusmenettelyyn, on myös vastuussa tavaroiden esittämisestä muuttumattomina tullille määrätullitoimipaikassa määräajassa ja noudattaen niitä toimenpiteitä, joita tulliviranomaiset ovat suorittaneet tavaroiden tunnistamiseksi.

147 artikla

Tavarat, joita kuljetetaan yhteisön ulkoisessa passitusmenettelyssä yhteisön tullialueen ulkopuolisen maan alueen kautta

1. Yhteisön ulkoista passitusmenettelyä sovelletaan yhteisön tullialueen ulkopuolisen alueen kautta kuljetettaviin tavaroihin ainoastaan, jos jompikumpi seuraavista edellytyksistä täyttyy:

- a) tästä mahdollisuudesta on määrätty kansainvälisessä sopimuksessa;
- b) kuljetus kyseisen alueen kautta tapahtuu ainoastaan yhdellä yhteisön tullialueella laaditulla kuljetusasiakirjalla.

2. Edellä olevan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu tapauksessa yhteisön ulkoinen passitusmenettely keskeytetään siksi ajaksi, kun tavarat ovat yhteisön tullialueen ulkopuolella.

3 LUKU

Varastointi

1 jakso

Yhteiset säännökset

148 artikla

Soveltamisala

1. Varastointimenettelyssä voidaan varastoida muita kuin yhteisötavaroita yhteisön tullialueella ilman, että niihin sovelletaan

- a) tuontitulleja;

b) muita maksuja, joista on määrätty muissa voimassa olevissa asiaa koskeissa säännöksissä;

c) kauppapoliittisia toimenpiteitä, sikäli kuin niissä ei kielletä tavaroiden saapumista yhteisön tullialueelle tai niiden poistumista yhteisön tullialueelta.

2. Yhteisötavaroita voidaan asettaa tullivarastointi- tai vapaa-alueenmenettelyyn tullilainsäädännön tai yhteisön erityislainsäädännön mukaisesti tai tuontitullien palauttamista tai peruuttamista koskevasta päätöksestä hyötymiseksi.

Toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä tätä asetusta ja joilla vahvistetaan tapaukset, joissa yhteisötavaroita voidaan asettaa tullivarastointi- tai vapaa-alueenmenettelyyn, sekä edellytykset, joita tällöin sovelletaan, päätetään 184 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

149 artikla

Luvan- tai menettelynhaltijan velvollisuudet

1. Luvanhaltija ja menettelynhaltija ovat vastuussa
 - a) väliaikaisen varastoinnin menettelyssä tai tullivarastointimenettelyssä olevien tavaroiden pysymisestä tullivalvonnassa;
 - b) väliaikaisen varastoinnin menettelyssä tai tullivarastointimenettelyssä olevien tavaroiden varastoinnista johtuvien velvollisuuksien täyttämisestä;
 - c) tullivarastointimenettelyyn tai väliaikaisen varastoinnin menettelyyn tarkoitettua varastotilojen pitoa koskevassa luvassa vahvistettujen erityisehtojen noudattamisesta.
2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, yleisen tullivaratton pitämistä koskevassa luvassa voidaan määrätä, että 1 kohdan a tai b alakohdassa tarkoitettua velvollisuutta lankeavat yksinomaan menettelynhaltijalle.
3. Menettelynhaltija on vastuussa niiden velvollisuuksien täyttämisestä, jotka johtuvat tavaroiden asettamisesta väliaikaisen varastoinnin menettelyyn tai tullivarastointimenettelyyn.

150 artikla

Varastointimenettelyn kesto

1. Tavaroiden pitämiseksi varastointimenettelyssä ei ole määräaikaa.
2. Tulliviranomaiset voivat kuitenkin seuraavissa tapauksissa asettaa määräajan, johon mennessä varastointimenettely päätetään:
 - a) jos tulliviranomaiset pitävät varastotilaa, joka on kenen tahansa käytettävissä 151 artiklassa tarkoitettua tavaroiden väliaikaista varastointia varten;

b) poikkeustapauksissa, erityisesti, jos tavarat voivat laatunsa tai luonteensa vuoksi pitkäaikaisesti varastoitua uhata ihmisten, eläinten tai kasvien terveyttä taikka ympäristöä.

3. Toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä tätä asetusta ja joilla vahvistetaan 2 kohdassa tarkoitettua tapaukset, päätetään 184 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

2 jakso

Väliaikainen varastointi

151 artikla

Tavaroiden asettaminen väliaikaisen varastoinnin menettelyyn

1. Jollei seuraavia muita kuin yhteisötavaroita ilmoiteta muuhun tullimenettelyyn, tavaroiden haltijan katsotaan ilmoittaneen ne väliaikaisen varastoinnin menettelyyn ajankohtana, jona ne on esitetty tullille:

- a) yhteisön tullialueelle tuotavat tavarat, jos niitä ei tuoda suoraan vapaa-alueelle;
- b) vapaa-alueelta muualle yhteisön tullialueelle tuotavat tavarat;
- c) tavarat, joita koskeva ulkoinen passitusmenettely päättyy.

Tulli-ilmoitus on katsottava tehdyksi ja tulliviranomaisten vastaanotetuksi hyväksymäksi ajankohtana, jona tavarat esitetään tullille.

2. Väliaikaisen varastoinnin menettelyä koskevana tullii ilmoituksena on saapumisen yleisilmoitus tai sen korvaava passitusasiakirja.

3. Tulliviranomaiset voivat vaatia tavaroiden haltijaa antamaan vakuuden mahdollisesti syntyvää tullivelkaa vastaavien tuonti- tai vientitullien määrän tai muiden asiaa koskevien voimassa olevien säännösten mukaisten maksujen maksamisesta.

4. Jos tavaroita ei jostain syystä voida asettaa väliaikaisen varastoinnin menettelyyn tai pitää kyseisessä menettelyssä, tulliviranomaisten on viipymättä suoritettava kaikki tarvittavat toimenpiteet tilanteen korjaamiseksi tavaroiden osalta. Edellä 125–127 artiklaa sovelletaan soveltuvin osin.

5. Komissio voi 184 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen toteuttaa toimenpiteitä tämän artiklan täytäntöön panemiseksi.

152 artikla

Väliaikaisesti varastoidut tavarat

1. Väliaikaisen varastoinnin menettelyyn asetettuja tavaroita voidaan varastoida ainoastaan väliaikaiseen varastointiin hyväksytyissä paikoissa.

2. Väliaikaisen varastoinnin menettelyyn asetettuja tavaroita voidaan käsitellä ainoastaan niiden kunnon säilyttämiseksi, muuttamatta niiden ulkonäköä tai teknisiä ominaisuuksia, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 91 artiklan 2 kohdan soveltamista.

3 jakso

Tullivaraostointi

153 artikla

Varaostointi tullivaraostoina

1. Tullivaraostointimenettelyssä voidaan varaostoida muita kuin yhteisötavaroita tullivaraostointien tätä menettelyä varten hyväksymisissä tiloissa tai muissa sijoituspaikoissa ja tullivalvonnassa, jäljempänä 'tullivaraostot'.

2. Tullivaraostot voivat olla kenen tahansa käytettävissä tavaroiden varaostointiin (yleinen tullivaraosto) tai tarkoitettuja tavaroiden varaostointiin tullivaraostointia koskevan luvan haltijan toimesta (yksityinen tullivaraosto).

3. Tullivaraostointimenettelyyn asetetut tavarat voidaan siirtää väliaikaisesti pois tullivaraostosta. Siirtämiseen on saatava ennakolta lupa tullivaraostoisilta, paitsi jos kyse on ylivoimaisesta esteestä.

154 artikla

Yhteisötavarat, tietty käyttötarkoitus ja jalostustoiminnot

1. Jos siihen on taloudellista tarvetta eikä tullivalvonta vaaranna, tullivaraostoiset voivat sallia, että tullivaraostossa

- a) varaostoidaan yhteisötavaroita;
- b) jalostetaan sisäisen jalostuksen menettelyyn tai tietyn käyttötarkoituksen menettelyyn asetettuja tavaroita näitä menettelyjä koskevin edellytyksin.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa tavaroiden ei katsota olevan tullivaraostointimenettelyssä.

4 jakso

Vapaa-alueet

155 artikla

Vapaa-alueiden osoittaminen

1. Jäsenvaltiot voivat osoittaa yhteisön tullialueen osia vapaa-alueiksi.

Jäsenvaltion on määriteltävä kunkin vapaa-alueen maantieteelliset rajat ja sen sisään- ja uloskäyntikohdat.

2. Vapaa-alueet on aidattava.

Vapaa-alueiden rajojen sekä niiden sisään- ja uloskäyntikohtien on oltava tullivalvonnassa.

3. Tullivaraostoiset voivat tarkastaa vapaa-alueelle saapuvia tai sieltä poistuvia henkilöitä, tavaroita ja kuljetusvälineitä.

156 artikla

Rakennukset ja toiminta vapaa-alueilla

1. Rakennusten pystyttämiseen vapaa-alueelle on saatava ennakolta tullivaraostointien hyväksyntä.

2. Jollei tullilainsäädännöstä muuta johdu, teollisen tai kaupallisen toiminnan taikka palvelutoiminnan harjoittaminen vapaa-alueella on sallittua. Tällaisen toiminnan harjoittamisesta on ilmoitettava ennakolta tullivaraostoisille.

3. Tullivaraostoiset voivat asettaa kieltoja tai rajoituksia 2 kohdassa tarkoitettulle toiminnalle, ottaen huomioon kyseessä olevien tavaroiden luonteen, tullivalvonnan tarpeet tai vaarattoomuuteen tai turvallisuuteen liittyvät vaatimukset.

4. Tullivaraostoiset voivat kieltää henkilöitä, jotka eivät anna tarvittavia takeita tullisäännösten noudattamisesta, harjoittamasta toimintaa vapaa-alueella.

157 artikla

Tavaroiden esittäminen ja menettelyyn asettaminen

1. Vapaa-alueelle tuotavat tavarat on esitettävä tullille ja niille on suoritettava asianmukaiset tullimuodollisuudet seuraavissa tapauksissa:

- a) kun ne tuodaan vapaa-alueelle suoraan yhteisön tullialueen ulkopuolelta;
- b) kun ne on asetettu tullimenettelyyn, joka päättyy tai päätetään, kun ne asetetaan vapaa-alueen menettelyyn;
- c) kun ne asetetaan vapaa-alueen menettelyyn tuontitullien palauttamista tai peruuttamista koskevasta päätöksestä hyötymiseksi;
- d) kun kyseisistä muodollisuuksista säädetään muussa lainsäädännössä kuin tullilainsäädännössä.

2. Vapaa-alueelle muissa kuin 1 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa tuotavia tavaroita ei tarvitse esittää tullille.

3. Rajoittamatta 158 artiklan soveltamista vapaa-alueelle tuotavia tavaroita pidetään vapaa-alueen menettelyyn asetettuina

- a) ajankohtana, jona ne tuodaan vapaa-alueelle, jos niitä ei ole jo asetettu muuhun tullimenettelyyn;
- b) ajankohtana, jona passitusmenettely päättyy, jos niitä ei aseteta välittömästi seuraavaan tullimenettelyyn.

158 artikla

Vapaa-alueilla olevat yhteisötavarat

1. Yhteisötavaroita voidaan tuoda ja varastoida vapaa-alueelle ja niitä voidaan siirtää, käyttää, jalostaa tai kuluttaa kyseisellä alueella. Tällöin tavaroiden ei katsota olevan vapaa-alueenmenettelyssä.

2. Tulliviranomaisten on asianomaisen pyynnöstä annettava todistus seuraavien tavaroiden tullioikeudellisesta asemasta yhteisötavaroina:

- a) yhteisötavarat, jotka tuodaan vapaa-alueelle;
- b) yhteisötavarat, joille on suoritettu jalostustoimintoja vapaa-alueella;
- c) tavarat, jotka on luovutettu vapaaseen liikkeeseen vapaa-alueella.

159 artikla

Vapaa-alueilla olevat muut kuin yhteisötavarat

1. Vapaa-alueella olevat muut kuin yhteisötavarat voidaan luovuttaa vapaaseen liikkeeseen tai asettaa sisäiseen jalostusmenettelyyn, väliaikaisen maahantuonnin menettelyyn tai tietyn käyttötarkoituksen menettelyyn näitä menettelyjä koskevien edellytysten mukaisesti.

Tällöin tavaroiden ei katsota olevan vapaa-alueenmenettelyssä.

2. Jos se on asianomaisessa menettelyssä mahdollista, tämän artiklan 1 kohta ei estä käyttämästä tai kuluttamasta sellaisia tavaroita, joiden luovutus vapaaseen liikkeeseen tai väliaikainen maahantuonti tapahtuisi tuontitulleita tai soveltamatta yhteisen maatalous- tai kauppapolitiikan mukaisia toimenpiteitä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tavarantoimituksia tai muonitusvarastoja koskevien säännösten soveltamista.

Tällaisen käytön tai kulutuksen yhteydessä ei vaadita vapaaseen liikkeeseen luovutusta tai väliaikaisen maahantuonnin menettelyä koskevaa tulli-ilmoitusta.

Ilmoitus on kuitenkin tehtävä, jos näitä tavaroita koskee tariffikiintiö tai tariffikatto.

160 artikla

Tavaroiden siirtäminen pois vapaa-alueelta

Vapaa-alueella olevat tavarat voidaan viedä tai jälleenviedä yhteisön tullialueelta tai siirtää muualle yhteisön tullialueelle, sanotun kuitenkaan rajoittamatta muuta kuin tullialaa koskevan lainsäädännön soveltamista.

Muualle yhteisön tullialueelle siirrettyihin tavaroihin sovelletaan soveltuvin osin 91–98 artiklaa.

161 artikla

Tullioikeudellinen asema

Jos tavarat siirretään vapaa-alueelta muualle yhteisön tullialueelle tai asetetaan tullimenettelyyn, niitä pidetään muina kuin yhteisötavaroina, jollei niiden tullioikeudellista asemaa yhteisötavaroina todisteta 158 artiklan 2 kohdassa tarkoitetulla todistuksella tai muulla yhteisön tullilainsäädännön mukaisella tullioikeudellista asemaa koskevalla asiakirjalla.

Vientitulleja ja vientilisenssejä tai yhteisen maatalous- tai kauppapolitiikan mukaisia vientivalvontatoimenpiteitä sovellettaessa tällaisia tavaroita pidetään kuitenkin yhteisötavaroina, paitsi jos vahvistetaan, että niillä ei ole yhteisötavaroiden tullioikeudellista asemaa.

4 LUKU

Erityiskäyttö

1 jakso

Väliaikainen maahantuonti

162 artikla

Soveltamisala

1. Väliaikaisen maahantuonnin menettelyssä voidaan jälleenvietäviksi tarkoitettuja muita kuin yhteisötavaroita käyttää yhteisön tullialueella kokonaan tai osittain tuontitulleita ja ilman, että niihin sovelletaan

- a) muita maksuja, joista on määrätty muissa voimassa olevissa asioita koskevilla säännöksissä;
- b) kauppapoliittisia toimenpiteitä, sikäli kuin niissä ei kielletä tavaroiden saapumista yhteisön tullialueelle tai niiden poistumista yhteisön tullialueelta.

2. Väliaikaisen maahantuonnin menettelyä voidaan käyttää vain, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) tavarat on tarkoitus säilyttää muuttumattomina niiden käytöstä johtuvaa tavanomaista arvon alentumista lukuun ottamatta;
- b) menettelyyn asetettavien tavaroiden tunnistaminen voidaan varmistaa, paitsi jos tavaroiden tai aiotun käytön luonne huomioon ottaen on ilmeistä, ettei tunnistamistoimenpiteiden puuttuminen aiheuta menettelyn väärinkäyttöä, tai jos 142 artiklassa tarkoitettussa tapauksessa vastaavia tavaroita koskevien edellytysten täytyminen voidaan tarkastaa;

- c) menettelynhaltija on sijoittautunut yhteisön tullialueen ulkopuolelle, paitsi jos tullilainsäädännössä toisin säädetään;
- d) yhteisön tullilainsäädännössä säädetty täydellisen tai osittaisen tulleista vapauttamisen edellytykset täyttyvät.

163 artikla

Aika, jonka tavarat voivat olla väliaikaisen maahantuonnin menettelyssä

1. Tulliviranomaisten on asetettava määräaika, jonka kuluessa väliaikaisen maahantuonnin menettelyyn asetetut tavarat on jälleenvietävä tai asetettava seuraavaan tullimenettelyyn. Määräajan on oltava riittävän pitkä luvassa tarkoitetun käytön tarkoituksen saavuttamiseksi.

2. Tavarat voivat olla väliaikaisen maahantuonnin menettelyssä samaa tarkoitusta varten ja saman luvanhaltijan vastuulla enintään 24 kuukautta, vaikka menettely olisikin päätetty asettamalla tavarat toiseen erityismenettelyyn ja ne olisi myöhemmin asetettu uudelleen väliaikaisen maahantuonnin menettelyyn.

3. Jos luvassa tarkoitettua käyttöä ei poikkeuksellisissa olosuhteissa voida toteuttaa 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuissa määräajoissa, tulliviranomaiset voivat luvanhaltijan asianmukaisesti perustelusta pyynnöstä myöntää näihin määräaikoihin kohtuullisen pidennyksen.

164 artikla

Väliaikaisen maahantuonnin menettelyn alaan kuuluvat tilanteet

Toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä tätä asetusta ja joilla vahvistetaan tapaukset, joissa, ja edellytykset, joilla väliaikaisen maahantuonnin menettelyä voidaan käyttää kokonaan tai osittain tuontitulleita, päätetään 184 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

Toimenpiteiden toteuttamisen yhteydessä otetaan huomioon kansainväliset sopimukset sekä tavaroiden luonne ja käyttö.

165 artikla

Tuontitullien määrä osittain tuontitullittoman väliaikaisen maahantuonnin menettelyssä

1. Osittain tuontitullittoman väliaikaisen maahantuonnin menettelyyn asetetuista tavaroista maksettavien tuontitullien määrän on oltava kolme prosenttia siitä tullien määrästä, joka näistä tavaroista olisi pitänyt maksaa, jos ne olisi luovutettu vapaaseen liikkeeseen päivänä, jona ne asetettiin väliaikaisen maahantuonnin menettelyyn.

Kyseinen määrä on maksettava jokaiselta kuukaudelta tai kuukauden osalta, jonka aikana tavarat ovat osittain tuontitullittoman väliaikaisen maahantuonnin menettelyssä.

2. Tuontitullien määrä ei saa olla suurempi kuin se määrä, joka olisi maksettu, jos kyseiset tavarat olisi luovutettu vapaaseen liikkeeseen päivänä, jona ne asetettiin väliaikaisen maahantuonnin menettelyyn.

2 jakso

Tietty käyttötarkoitus

166 artikla

Tietyn käyttötarkoituksen menettely

1. Tietyn käyttötarkoituksen menettelyssä tavarat voidaan luovuttaa vapaaseen liikkeeseen tulleita tai alennetuina tulleina niiden tietyn käyttötarkoituksen perusteella. Tavarat jäävät tullivalvontaan.

2. Tullivalvonta päättyy tietyn käyttötarkoituksen menettelyssä seuraavissa tapauksissa:

- a) kun tavarat on käytetty tullittomuuden tai alennettujen tullien soveltamisen edellyttämiin tarkoituksiin;
- b) kun tavarat viedään, hävitetään tai luovutetaan valtiolle;
- c) kun tavarat on käytetty muihin kuin tullittomuuden tai alennettujen tullien soveltamisen edellyttämiin tarkoituksiin ja niihin sovellettavat tuontitullit on maksettu.

3. Jos edellytetään tuottoastetta, 167 artiklaa sovelletaan soveltuvin osin tietyn käyttötarkoituksen menettelyyn.

5 LUKU

Jalostus

1 jakso

Yleiset säännökset

167 artikla

Tuottoaste

Jos tuottoastetta ei ole yksilöity yhteisön erityislainsäädännössä, tulliviranomaisten on vahvistettava joko jalostustoiminnon tuottoaste tai keskimääräinen tuottoaste taikka tarvittaessa tuottoasteen määrittäminen.

Tuottoaste tai keskimääräinen tuottoaste on määritettävä niiden tosiasiallisten olosuhteiden perusteella, joissa jalostustoiminnot suoritetaan tai ne on määrä suorittaa. Tätä tuottoastetta voidaan tarvittaessa mukauttaa 18 ja 19 artiklan mukaisesti.

2 jakso

Sisäinen jalostus

168 artikla

Soveltamisala

1. Sisäisessä jalostusmenettelyssä voidaan, tämän rajoittamatta 142 artiklan soveltamista, käyttää muita kuin yhteisötavaroita yhteisön tullialueella yhdessä tai useammassa jalostustoiminnossa ilman, että niihin sovelletaan

- a) tuontitulleja;
- b) muita maksuja, joista on määrätty muissa voimassa olevissa asiaa koskevissa säännöksissä;
- c) kauppapoliittisia toimenpiteitä, sikäli kuin niissä ei kielletä tavaroiden saapumista yhteisön tullialueelle tai niiden pois-tumista yhteisön tullialueelta.

2. Sisäistä jalostusmenettelyä voidaan käyttää muissa tapauksissa kuin korjausten ja hävittämisen yhteydessä ainoastaan, jos menettelyyn asetetut tavarat voidaan tunnistaa jalostetuissa tuotteissa, sanotun kuitenkin rajoittamatta tuotannon apuaineiden käyttöä.

Menettelyä voidaan käyttää 142 artiklassa tarkoitetussa tapauksessa, jos vastaavia tavaroita koskevien edellytysten täyttyminen voidaan tarkastaa.

3. Sisäistä jalostusmenettelyä voidaan edellä 1 ja 2 kohdassa säädetyn lisäksi soveltaa myös

- a) tavaroihin, joille on tarkoitus suorittaa toimintoja, jotta ne vapaaseen liikkeeseen luovutettaessa täyttäisivät niitä koskevat tekniset vaatimukset;
- b) tavaroihin, joille tehdään 141 artiklan mukaisia tavanomaisia käsittelyjä.

169 artikla

Menettelyn päättämisen määräaika

1. Tulliviranomaisten on asetettava määräaika, jonka kuluessa sisäinen jalostusmenettely on päätettävä 138 artiklan mukaisesti.

Määräaika alkaa siitä päivästä, jona muut kuin yhteisötavarat asetetaan menettelyyn, ja sitä asetettaessa on otettava huomioon aika, joka tarvitaan jalostustoimintojen suorittamiseen ja menettelyn päättämiseen.

2. Tulliviranomaiset voivat myöntää 1 kohdan mukaisesti asetettuun määräaikaan kohtuullisen pidennyksen luvanhaltijan asianmukaisesti perustellusta pyynnöstä.

Luvassa voidaan määrätä, että määräaika, joka alkaa kalenterikuukauden, vuosineljänneksen tai vuosipuoliskon aikana, päättyy vastaavasti myöhemmän kalenterikuukauden, vuosineljänneksen tai vuosipuoliskon viimeisenä päivänä.

3. Edellä 142 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitetuissa ennakkovientitapauksissa tulliviranomaisten on asetettava määräaika, jonka kuluessa muut kuin yhteisötavarat on ilmoitettava menettelyyn. Määräaika alkaa siitä päivästä, jona näitä tavaroita vastaavista tavaroista valmistettuja jalostettuja tuotteita koskeva vienti-ilmoitus hyväksytään vastaanotetuksi.

170 artikla

Väliaikainen jälleenvienti lisäjalostusta varten

Sisäiseen jalostusmenettelyyn asetetut tavarat tai jalostetut tuotteet taikka osa niistä voidaan tulliviranomaisen luvalla jälleenviedä väliaikaisesti yhteisön tullialueen ulkopuolelle edelleen jalostettaviksi ulkoista jalostusmenettelyä koskevien edellytysten mukaisesti.

3 jakso

Ulkoinen jalostus

171 artikla

Soveltamisala

1. Ulkoisessa jalostusmenettelyssä voidaan viedä yhteisötavaroita väliaikaisesti yhteisön tullialueelta jalostustoimintoja varten. Näistä tavaroista saadut jalostetut tuotteet voidaan luovuttaa vapaaseen liikkeeseen kokonaan tai osittain tuontitulleitta luvanhaltijan tai muun yhteisön tullialueelle sijoittautuneen henkilön pyynnöstä, jos tällä on luvanhaltijan suostumus ja lupaehdot täyttyvät.

2. Seuraavien yhteisötavaroiden ulkoinen jalostus ei ole sallittua:

- a) tavarat, joiden viennin johdosta tuontitulleja palautetaan tai peruutetaan;
- b) tavarat, jotka on ennen vientiä luovutettu vapaaseen liikkeeseen tulleita tai alennetuin tullein niiden tietyn käyttötarkoituksen perusteella, jos tavaroita ei vielä ole käytetty kyseiseen käyttötarkoitukseen, paitsi jos kyseisille tavaroille on suoritettava korjauksia;
- c) tavarat, joiden vienti oikeuttaa vientitukeen;

- d) tavarat, joiden viennin perusteella myönnetään muu yhteisen maatalouspolitiikan mukainen taloudellinen etu kuin c alakohtassa tarkoitettu vientituki.

3. Muissa kuin 172 ja 173 artiklassa tarkoitetuissa tapauksissa ja kun kyse on arvotulleista, tuontitullien määrä on laskettava yhteisen tullialueen ulkopuolella suoritettun jalostustoiminnon kustannusten perusteella.

Toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä tätä asetusta ja joilla vahvistetaan säännöt tullien määrän laskemiseksi näissä tapauksissa sekä säännöt, joita sovelletaan, kun on kyse paljoustulleista, päätetään 184 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsitävää sääntelymenettelyä noudattaen.

4. Tulliviranomaisten on asetettava määräaika, jonka kuluessa väliaikaisesti viedyt tavarat on jälleentuotava yhteisön tullialueelle jalostettuina tuotteina ja luovutettava vapaaseen liikkeeseen, jotta ne voitaisiin vapauttaa kokonaan tai osittain tuontitulleista. Tulliviranomaiset voivat myöntää määräaikaan kohtuullisen pidennyksen luvanhaltijan asianmukaisesti perustellusta pyynnöstä.

172 artikla

Maksutta korjatut tavarat

1. Jos tulliviranomaisten hyväksymällä tavalla osoitetaan, että tavarat on korjattu maksutta joko sopimukseen taikka lakiin perustuvan takuuvälvoituksen perusteella tai valmistusvirheen tai ainevian vuoksi, ne vapautetaan kokonaan tuontitulleista.

2. Jos valmistusvirhe tai ainevika on otettu huomioon jo silloin, kun kyseiset tavarat ensimmäisen kerran luovutettiin vapaaseen liikkeeseen, 1 kohtaa ei sovelleta.

173 artikla

Vakiovaihtojärjestelmä

1. Vakiovaihtojärjestelmässä maahantuotu tuote, jäljempänä 'korvaava tuote', voi korvata jalostetun tuotteen 2–5 kohdan mukaisesti.

2. Tulliviranomaisten on myönnettävä lupa käyttää vakiovaihtojärjestelmää korjattaessa sellaisia viallisia yhteisötavaroita, joihin ei sovelleta yhteisen maatalouspolitiikan mukaisia toimenpiteitä tai tiettyjä maataloustuotteiden jalostuksessa saatuja tavaroita koskevia erityisjärjestelyjä.

3. Korvaavilla tuotteilla on oltava sama yhdistetyn nimikkeistön kahdeksannumeroinen nimike, sama kaupallinen laatu ja samat tekniset ominaisuudet kuin viallisilla tavaroilla, jos nämä olisi korjattu.

4. Jos viallisia tavaroita on käytetty ennen vientiä, korvaavien tuotteiden on myös oltava käytettyjä.

Tulliviranomaisten on kuitenkin jätettävä soveltamatta ensimmäisessä alakohdassa säädettyä vaatimusta, jos korvaavat tuotteet on toimitettu veloituksetta joko sopimukseen taikka lakiin perustuvan takuuvälvoituksen perusteella tai materiaali- tai valmistusvirheen vuoksi.

5. Säännöksiä, joita sovellettaisiin jalostettuihin tuotteisiin, sovelletaan myös korvaaviin tuotteisiin.

174 artikla

Korvaavien tuotteiden ennakkotuonti

1. Tulliviranomaisten on asettamallaan ehdoilla ja asianomaisen henkilön pyynnöstä annettava lupa korvaavien tuotteiden maahantuontiin ennen viallisten tavaroiden vientiä.

Tällaisen korvaavien tuotteiden ennakkotuonnin yhteydessä on annettava vakuus, joka kattaa niiden tuontitullien määrän, joka olisi maksettava, jos viallisia tavaroita ei vietäisi 2 kohdan mukaisesti.

2. Vialliset tavarat on vietävä kahden kuukauden kuluessa siitä päivästä, jona tulliviranomaiset ovat hyväksyneet korvaavien tuotteiden vapaaseen liikkeeseen luovutusta koskevan ilmoituksen vastaanotetuksi.

3. Jos viallisia tavaroita ei poikkeuksellisten olosuhteiden vuoksi voida viedä 2 kohdassa tarkoitettussa määräajassa, tulliviranomaiset voivat asianomaisen henkilön asianmukaisesti perustellusta pyynnöstä myöntää tähän määräaikaan kohtuullisen pidennyksen.

VIII OSASTO

TAVAROIDEN LÄHTÖ YHTEISÖN TULLIALUEELTA

1 LUKU

Tullialueelta lähtevät tavarat

175 artikla

Velvollisuus tehdä lähtöä edeltävä ilmoitus

1. Yhteisön tullialueelta lähtevistä tavaroista on tehtävä toimivaltaiseen tullitoimipaikkaan tai asetettava sen saataville lähtöä edeltävä ilmoitus, ennen kuin tavarat viedään yhteisön tullialueelta.

Ensimmäistä alakohtaa ei kuitenkaan sovelleta tavaroihin, joita kuljetetaan sellaisessa kuljetusvälineessä, joka kulkee pysähtymättä ainoastaan yhteisön tullialueen aluevesien tai ilmatilan kautta.

2. Lähtöä edeltävänä ilmoituksena on käytettävä jotakin seuraavista:

- a) kun yhteisön tullialueelta vietävät tavarat asetetaan tullimenettelyyn, jota varten tarvitaan tullilmoitus, asianomainen tullilmoitus;

- b) 179 artiklan mukainen jälleenvienti-ilmoitus;
- c) jos tulli-ilmoitusta ja jälleenvienti-ilmoitusta ei edellytetä, 180 artiklassa tarkoitettu poistumisen yleisilmoitus.
3. Lähtöä edeltävässä ilmoituksessa on oltava vähintään poistumisen yleisilmoitukselta vaadittavat tiedot.

176 artikla

Tiettyjä yksityiskohtia koskevat toimenpiteet

1. Toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä tätä asetusta ja jotka koskevat seuraavia:

- a) tapaukset, joissa, ja edellytykset, joilla yhteisön tullialueelta lähtevistä tavaroista ei tarvitse tehdä lähtöä edeltävää ilmoitusta;
- b) edellytykset, joilla lähtöä edeltävän ilmoituksen tekemisen vaatimuksesta voidaan luopua tai sitä voidaan mukauttaa;
- c) määräaika, johon mennessä lähtöä edeltävä ilmoitus on tehtävä tai asetettava saataville ennen tavaroiden vientiä yhteisön tullialueelta;
- d) mahdolliset c alakohdassa tarkoitettua määräaika koskevat poikkeukset ja muutokset;
- e) sen toimivaltaisen tullitoimipaikan määrittäminen, johon lähtöä edeltävä ilmoitus on tehtävä tai jonka saataville se on asetettava ja jossa riskianalyysi ja riskeihin perustuvat vienti- ja poistumistarkastukset suoritetaan,

päätetään 184 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsitävää sääntelymenettelyä noudattaen.

2. Toimenpiteiden toteuttamisen yhteydessä on otettava huomioon:

- a) erityiset olosuhteet;
- b) toimenpiteiden soveltaminen tiettyntyyppiseen tavaraliikenteeseen tai tiettyntyyppisiin kuljetusmuotoihin tai talouden toimijoihin;
- c) kansainväliset sopimukset, joissa määrätään erityisistä turvajärjestelyistä.

177 artikla

Tullivalvonta ja poistumismuodollisuudet

1. Yhteisön tullialueelta lähtevät tavarat ovat tullivalvonnassa ja niille voidaan suorittaa tullitarkastuksia. Tarvittaessa tulliviranomaiset voivat 5 kohdan nojalla toteutettujen toimenpiteiden mukaisesti määrätä käytettävän reitin ja noudatettavan määräajan, kun tavarat viedään yhteisön tullialueelta.

2. Yhteisön tullialueelta lähtevät tavarat on esitettävä tullille sen paikan toimivaltaisessa tullitoimipaikassa, josta tavarat viedään yhteisön tullialueelta, ja niihin sovelletaan poistumismuodollisuuksia, joihin tarvittaessa kuuluvat

- a) tuontitullien palauttaminen tai peruuttaminen taikka vientitukien maksaminen;
- b) vientitullien kantaminen;
- c) muita maksuja koskevien voimassa olevien säännösten edellyttämät muodollisuudet;
- d) sellaisten kieltojen ja rajoitusten soveltaminen, jotka ovat perusteltuja muun muassa julkisen moraalin, yleisen järjestyksen tai turvallisuuden kannalta, ihmisten, eläinten tai kasvien terveyden ja elämän suojelemiseksi, ympäristön suojelemiseksi, taiteellisten, historiallisten tai arkeologisten kansallisaarteiden suojelemiseksi ja teollisoikeuksien tai kaupallisten oikeuksien suojelemiseksi, mukaan luettuina yhteisöstä vietäviä huumausaineiden lähtöaineita, tiettyjä teollis- ja tekijänoikeuksia loukkaavia tavaroita ja käteisvaroja koskeva valvonta, sekä kalakantojen säilyttämis- ja hoitotoimenpiteiden ja kauppapoliittisten toimenpiteiden toteuttaminen.

3. Jonkun seuraavista on esitettävä yhteisön tullialueelta lähtevät tavarat tullille:

- a) henkilö, joka vie tavarat yhteisön tullialueelta;
- b) henkilö, jonka nimissä tai lukuun tavarat tältä alueelta vievä henkilö toimii;
- c) henkilö, joka otti vastatakseen tavaroiden kuljetuksesta ennen niiden vientiä yhteisön tullialueelta.

4. Tavarat on luovutettava vientiin ehdolla, että ne viedään yhteisön tullialueelta samassa kunnossa, jossa ne olivat lähtöä edeltävän ilmoituksen hyväksymisajankohtana.

5. Komissio toteuttaa 184 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen toimenpiteitä tämän artiklan 1, 2 ja 3 kohdan täytäntöön panemiseksi.

2 LUKU

Vienti ja jälleenvienti

178 artikla

Yhteisötavarat

1. Yhteisön tullialueelta lähtevät yhteisötavarat on asetettava vientimenettelyyn.

2. Edellä olevaa 1 kohtaa ei sovelleta
- a) tavaroihin, jotka on asetettu tietyn käyttötarkoituksen menettelyyn tai ulkoiseen jalostusmenettelyyn;
- b) tavaroihin, jotka on asetettu sisäiseen passitusmenettelyyn tai jotka viedään väliaikaisesti yhteisön tullialueelta 103 artiklan mukaisesti.
3. Komissio toteuttaa 184 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen toimenpiteitä, joilla vahvistetaan vientimenettelyyn, tietyn käyttötarkoituksen menettelyyn tai ulkoiseen jalostusmenettelyyn asetettuja tavaroita koskevat vientimuodollisuudet.

179 artikla

Muut kuin yhteisötavarat

1. Yhteisön tullialueelta lähtevistä muista kuin yhteisötavaroista on tehtävä jälleenvienti-ilmoitus toimivaltaiseen tullitoimipaikkaan ja niille on suoritettava poistumismuodollisuudet.
2. Jälleenvienti-ilmoitukseen sovelletaan soveltuvin osin 104–124 artiklaa.
3. Edellä olevaa 1 kohtaa ei sovelleta
- a) ulkoiseen passitusmenettelyyn asetettuihin tavaroihin, jotka kuljetetaan ainoastaan yhteisön tullialueen kautta;
- b) tavaroihin, jotka lastataan uudelleen vapaa-alueella tai jälleenviedään sieltä suoraan;
- c) väliaikaisen varastoinnin menettelyyn asetettuihin tavaroihin, jotka jälleenviedään suoraan hyväksytystä väliaikaisesta varastosta.

180 artikla

Poistumisen yleisilmoitus

1. Kun tavarat on tarkoitus viedä yhteisön tullialueelta eikä tullilmoitusta tai jälleenvienti-ilmoitusta edellytetä, niistä on tehtävä poistumisen yleisilmoitus toimivaltaiseen tullitoimipaikkaan 175 artiklan mukaisesti.
2. Poistumisen yleisilmoitus on tehtävä sähköistä tietojenkäsittelymenetelmää käyttäen. Kaupallisia, satama- tai kuljetustietoja voidaan käyttää, jos ne sisältävät poistumisen yleisilmoituksessa vaadittavat tiedot.
3. Tulliviranomaiset voivat poikkeustapauksissa hyväksyä paperilla tehtävät poistumisen yleisilmoitukset, edellyttäen, että niihin sovelletaan samaa riskinhallinnan tasoa kuin sähköistä tietojenkäsittelymenetelmää käyttäen tehtyihin poistumisen yleisilmoituksiin ja että vaatimukset, jotka koskevat tällaisten tietojen vaihtoa muiden tullitoimipaikkojen kanssa, voidaan täyttää.

Tulliviranomaiset voivat hyväksyä, että poistumisen yleisilmoituksen antamisen sijasta annetaan muu ilmoitus ja pääsy talouden toimijan tietokonejärjestelmässä oleviin yleisilmoitusta koskeviin tietoihin.

4. Viennin yleisilmoituksen on velvollinen tekemään joku seuraavista henkilöistä:
- a) henkilö, joka vie tavarat yhteisön tullialueelta tai joka ottaa vastatakseen niiden kuljetuksen kyseiseltä alueelta;
- b) viejä tai lähettäjä tai muu henkilö, jonka nimissä tai lukuun a alakohdassa tarkoitettu henkilö toimii;
- c) jokainen henkilö, joka voi esittää kyseiset tavarat tai toimittaa ne esitettäväksi toimivaltaiselle tulliviranomaiselle.

181 artikla

Poistumisen yleisilmoituksen oikaiseminen

Ilmoittajan on hänen pyynnöstään sallittava oikaista yhtä tai useampaa poistumisen yleisilmoituksessa olevaa tietoa ilmoituksen tekemisen jälkeen.

Oikaisu ei kuitenkaan ole mahdollista sen jälkeen kuin jokin seuraavista toimista on suoritettu:

- a) tulliviranomaiset ovat ilmoittaneet yleisilmoituksen tehneelle henkilölle aikovansa tarkastaa tavarat;
- b) tulliviranomaiset ovat todenneet kyseiset tiedot virheellisiksi;
- c) tulliviranomaiset ovat jo antaneet luvan tavaroiden poissiirtämiseen.

Toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä tätä asetusta ja joilla vahvistetaan poikkeukset tämän artiklan toisen alakohdan c alakohdasta, päätetään 184 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

3 LUKU

Vapautus vientitulleista

182 artikla

Väliaikainen vienti

1. Yhteisötavarat voidaan, tämän rajoittamatta 171 artiklan soveltamista, viedä väliaikaisesti yhteisön tullialueelta ja vapauttaa vientitulleista edellyttäen, että ne jälleentuodaan.

2. Komissio voi 184 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen toteuttaa toimenpiteitä tämän artiklan täytäntöön panemiseksi.

IX OSASTO

TULLIKOODEKSIKOMITEA JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

1 LUKU

Tullikoodeksikomitea

183 artikla

Muut täytäntöönpanotoimenpiteet

1. Komissio antaa 184 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen jäsenvaltioiden sähköisten tullijärjestelmien yhteentoimivuutta sekä asiaankuuluvia yhteisön järjestelmiä koskevat säännöt, joiden tarkoituksena on sähköisen tiedonvaihdon avulla tehostaa yhteistyötä tulliviranomaisten keskinäisen, tulliviranomaisten ja komission sekä tulliviranomaisten ja talouden toimijoiden välillä.

2. Toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä tätä asetusta ja joilla vahvistetaan seuraavat:

- a) muut kuin 20 artiklan 8 kohdan c alakohdassa tarkoitetut edellytykset, joilla komissio voi tehdä päätöksiä, joissa kehoitetaan jäsenvaltioita kumoamaan tai muuttamaan sellainen tullilainsäädännön puitteissa annettu päätös, joka poikkeaa vastaavanlaisista muiden toimivaltaisten viranomaisten päätöksistä ja joka siten vaarantaa tullilainsäädännön yhdenmukaisen soveltamisen;
- b) mahdolliset muut tarvittavat täytäntöönpanotoimenpiteet, mukaan lukien tapaukset, joissa yhteisö on hyväksynyt kansainvälisiin sopimuksiin liittyviä sitoumuksia ja velvoitteita, jotka edellyttävät koodeksin säännösten mukauttamista;
- c) muut tapaukset ja edellytykset, joiden nojalla tämän koodeksin soveltamista voidaan yksinkertaistaa,

päätetään 184 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsitteävää sääntelymenettelyä noudattaen.

184 artikla

Komitea

1. Komissiota avustaa tullikoodeksikomitea, jäljempänä 'komitea'.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 ja 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitetuksi määrääjäksi vahvistetaan kolme kuukautta.

3. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 4 ja 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

Päätöksen 1999/468/EY 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuksi määrääjäksi vahvistetaan kolme kuukautta.

4. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan neuvoston päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan 1–4 kohtaa ja 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

185 artikla

Muut asiat

Komitea voi tarkastella kaikkia tullilainsäädäntöä koskevia asioita, jotka sen puheenjohtaja saattaa sen käsiteltäväksi joko komission aloitteesta tai jäsenvaltion edustajan pyynnöstä. Kyse voi olla erityisesti

- a) tullilainsäädännön soveltamisesta mahdollisesti aiheutuvista ongelmista;
- b) tullilainsäädäntöä käsittelevissä kansainvälisiin sopimuksiin perustuvissa komiteoissa, työryhmissä ja paneeleissa vahvistettavista yhteisön kannoista.

2 LUKU

Loppusäännökset

186 artikla

Säädösten kumoaminen

Kumotaan asetukset (ETY) N:o 3925/91, (ETY) N:o 2913/92 ja (EY) N:o 1207/2001.

Viittauksia kumottuihin asetuksiin pidetään viittauksina tähän asetukseen liitteessä olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

187 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

188 artikla

Soveltaminen

1. Edellä olevan 1 artiklan 3 kohdan toista alakohtaa, 5 artiklan 1 kohdan toista alakohtaa, 5 artiklan 2 kohdan ensimmäistä alakohtaa, 10 artiklan 2 kohtaa, 11 artiklan 3 kohtaa, 12 artiklan 2 kohdan toista alakohtaa, 15 artiklan 1 kohtaa, 16 artiklan 5 kohtaa, 18 artiklan 4 kohtaa, 19 artiklan 5 kohtaa, 20 artiklan 7 kohtaa, 20 artiklan 8 kohtaa, 20 artiklan 9 kohtaa, 24 artiklan 3 kohdan toista alakohtaa, 25 artiklan 3 kohtaa, 28 artiklan 3 kohtaa, 30 artiklan 2 kohtaa, 31 artiklan 3 kohtaa, 33 artiklan 5 kohtaa, 38 artiklaa, 39 artiklan 3 kohtaa, 39 artiklan 6 kohtaa, 43 artiklaa, 54 artiklaa, 55 artiklan 2 kohdan toista alakohtaa, 56 artiklan 9 kohtaa, 57 artiklan 3 kohtaa, 58 artiklan toista kohtaa, 59 artiklan 1 kohdan toista alakohtaa, 62 artiklan 3 kohtaa, 63 artiklan 3 kohtaa, 65 artiklan 3 kohtaa, 67 artiklan 1 kohdan kolmatta alakohtaa, 71 artiklaa, 72 artiklan 3 kohdan ensimmäistä alakohtaa, 76 artiklaa, 77 artiklan 3 kohtaa, 78 artiklan 1 kohdan toista alakohtaa, 78 artiklan 5 kohtaa, 85 artiklaa, 86 artiklan 7 kohtaa, 87 artiklan 3 kohdan ensimmäistä alakohtaa, 88 artiklan 4 kohdan toista alakohtaa, 89 artiklan 2 kohtaa, 93 artiklan 2 kohtaa, 101 artiklan 2 kohtaa, 103 artiklaa, 105 artiklan 2 kohtaa, 106 artiklan 4 kohdan ensimmäistä alakohtaa, 107 artiklan 3 kohtaa, 108 artiklan 1 kohdan toista alakohtaa, 108 artiklan 4 kohtaa, 109 artiklan 2 kohtaa, 109 artiklan 3 kohtaa, 110 artiklan 1 kohdan kolmatta alakohtaa, 111 artiklan 3 kohtaa, 112 artiklan 4 kohtaa, 113 artiklan 3 kohtaa, 114 artiklan 2 kohdan toista alakohtaa, 115 artiklan toista kohtaa,

116 artiklan 2 kohdan ensimmäistä alakohtaa, 119 artiklan 3 kohtaa, 122 artiklaa, 124 artiklan 2 kohtaa, 128 artiklaa, 134 artiklaa, 136 artiklan 2 kohdan ensimmäistä alakohtaa, 136 artiklan 3 kohdan toista alakohtaa, 136 artiklan 4 kohdan neljättä alakohtaa, 137 artiklan 2 kohtaa, 140 artiklan 2 kohtaa, 142 artiklan 1 kohdan neljättä alakohtaa, 142 artiklan 2 kohdan toista alakohtaa, 142 artiklan 3 kohdan toista alakohtaa, 143 artiklaa, 144 artiklan 2 kohtaa, 145 artiklan 3 kohdan toista alakohtaa, 148 artiklan 2 kohdan toista alakohtaa, 150 artiklan 3 kohtaa, 151 artiklan 5 kohtaa, 164 artiklan ensimmäistä alakohtaa, 171 artiklan 3 kohdan toista alakohtaa, 176 artiklan 1 kohtaa, 177 artiklan 5 kohtaa, 178 artiklan 3 kohtaa, 181 artiklan kolmatta kohtaa, 182 artiklan 2 kohtaa, 183 artiklan 1 kohtaa ja 183 artiklan 2 kohtaa sovelletaan 24 päivästä kesäkuuta 2008 lukien.

2. Kaikkia muita säännöksiä sovelletaan heti, kun 1 kohdassa mainittuihin artikloihin perustuvat täytäntöönpanosäännökset ovat tulleet voimaan. Täytäntöönpanosäännökset tulevat voimaan aikaisintaan 24 päivänä kesäkuuta 2009.

Täytäntöönpanosääntöjen voimaantulon estämättä tässä kohdassa tarkoitettuja tämän asetuksen säännöksiä sovelletaan viimeistään 24 päivänä kesäkuuta 2013.

3. Edellä olevaa 30 artiklan 1 kohtaa sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2011 alkaen.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Strasbourgissa 23 päivänä huhtikuuta 2008.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

H.-G. PÖTTERING

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

J. LENARČIČ

LIITE

VASTAAVUUSTAULUKOT

1. Asetus (ETY) N:o 2913/92

Asetus (ETY) N:o 2913/92	Tämä aset
1 artikla	4 artikla
2 artikla	1 artikla
3 artikla	3 artikla
4 artikla	4 artikla
4 artiklan 4 kohdan a–d alakohta	—
5 artikla	11 ja 12 artikla
5 a artikla	13, 14 ja 15 artikla
6 artikla	16 artikla
7 artikla	16 artikla
8 artikla	18 artikla
9 artikla	19 artikla
10 artikla	16 artikla
11 artikla	8 ja 30 artikla
12 artikla	20 artikla
13 artikla	25 ja 26 artikla
14 artikla	9 artikla
15 artikla	6 artikla
16 artikla	29 artikla
17 artikla	32 artikla
18 artikla	31 artikla
19 artikla	116 ja 183 artikla
20 artikla	33 ja 34 artikla
21 artikla	33 artikla
22 artikla	35 artikla
23 artikla	36 artikla
24 artikla	36 artikla
25 artikla	—
26 artikla	37 artikla
27 artikla	39 artikla
28 artikla	40 artikla
29 artikla	41 artikla
30 artikla	42 artikla
31 artikla	42 artikla
32 artikla	43 artikla
33 artikla	43 artikla
34 artikla	43 artikla
35 artikla	31 artikla
36 artikla	41 artikla

Asetus (ETY) N:o 2913/92	Tämä asetus
36 a artikla	87 artikla
36 b artikla	5, 88 ja 89 artikla
36 c artikla	90 artikla
37 artikla	91 artikla
38 artikla	92 ja 93 artikla
39 artikla	94 artikla
40 artikla	95 artikla
41 artikla	95 artikla
42 artikla	91 artikla
43 artikla	—
44 artikla	—
45 artikla	—
46 artikla	96 artikla
47 artikla	96 artikla
48 artikla	97 artikla
49 artikla	—
50 artikla	98 ja 151 artikla
51 artikla	151 ja 152 artikla
52 artikla	152 artikla
53 artikla	151 artikla
54 artikla	99 artikla
55 artikla	100 artikla
56 artikla	125 artikla
57 artikla	126 artikla
58 artikla	91 ja 97 artikla
59 artikla	104 artikla
60 artikla	105 artikla
61 artikla	107 artikla
62 artikla	108 artikla
63 artikla	112 artikla
64 artikla	111 artikla
65 artikla	113 artikla
66 artikla	114 artikla
67 artikla	112 artikla
68 artikla	117 artikla
69 artikla	118 artikla
70 artikla	119 artikla
71 artikla	120 artikla
72 artikla	121 artikla
73 artikla	123 artikla
74 artikla	124 artikla
75 artikla	126 artikla
76 artikla	108, 109, 110 ja 112 artikla
77 artikla	107 ja 108 artikla

Asetus (ETY) N:o 2913/92	Tämä asetus
78 artikla	27 artikla
79 artikla	129 artikla
80 artikla	—
81 artikla	115 artikla
82 artikla	166 artikla
83 artikla	102 artikla
84 artikla	135 artikla
85 artikla	136 artikla
86 artikla	136 artikla
87 artikla	136 artikla
87 a artikla	—
88 artikla	136 artikla
89 artikla	138 artikla
90 artikla	139 artikla
91 artikla	140 ja 144 artikla
92 artikla	146 artikla
93 artikla	147 artikla
94 artikla	62, 63, 136 ja 146 artikla
95 artikla	136 ja 146 artikla
96 artikla	146 artikla
97 artikla	143 artikla
98 artikla	143, 148 ja 153 artikla
99 artikla	153 artikla
100 artikla	136 artikla
101 artikla	149 artikla
102 artikla	149 artikla
103 artikla	—
104 artikla	136 artikla
105 artikla	137 artikla
106 artikla	137 ja 154 artikla
107 artikla	137 artikla
108 artikla	150 artikla
109 artikla	141 ja 143 artikla
110 artikla	153 artikla
111 artikla	140 artikla
112 artikla	53 artikla
113 artikla	—
114 artikla	142 ja 168 artikla
115 artikla	142 ja 143 artikla
116 artikla	136 artikla
117 artikla	136 artikla
118 artikla	169 artikla
119 artikla	167 artikla
120 artikla	143 artikla

Asetus (ETY) N:o 2913/92	Tämä asetus
121 artikla	52 ja 53 artikla
122 artikla	52 ja 53 artikla
123 artikla	170 artikla
124 artikla	—
125 artikla	—
126 artikla	—
127 artikla	—
128 artikla	—
129 artikla	—
130 artikla	168 artikla
131 artikla	143 artikla
132 artikla	136 artikla
133 artikla	136 artikla
134 artikla	—
135 artikla	53 artikla
136 artikla	53 artikla
137 artikla	162 artikla
138 artikla	136 artikla
139 artikla	162 artikla
140 artikla	163 artikla
141 artikla	164 artikla
142 artikla	143 ja 164 artikla
143 artikla	47 ja 165 artikla
144 artikla	47, 52 ja 53 artikla
145 artikla	48 ja 171 artikla
146 artikla	143 ja 171 artikla
147 artikla	136 artikla
148 artikla	136 artikla
149 artikla	171 artikla
150 artikla	171 artikla
151 artikla	171 artikla
152 artikla	172 artikla
153 artikla	171 artikla
154 artikla	173 ja 174 artikla
155 artikla	173 artikla
156 artikla	173 artikla
157 artikla	174 artikla
158 artikla	—
159 artikla	—
160 artikla	—
161 artikla	176, 177 ja 178 artikla
162 artikla	177 artikla
163 artikla	145 artikla
164 artikla	103 ja 145 artikla

Asetus (ETY) N:o 2913/92	Tämä asetus
165 artikla	143 artikla
166 artikla	148 artikla
167 artikla	155 ja 156 artikla
168 artikla	155 artikla
168 a artikla	—
169 artikla	157 ja 158 artikla
170 artikla	157 ja 158 artikla
171 artikla	150 artikla
172 artikla	156 artikla
173 artikla	141 ja 159 artikla
174 artikla	—
175 artikla	159 artikla
176 artikla	137 artikla
177 artikla	160 artikla
178 artikla	53 artikla
179 artikla	—
180 artikla	161 artikla
181 artikla	160 artikla
182 artikla	127, 168 ja 179 artikla
182 a artikla	175 artikla
182 b artikla	176 artikla
182 c artikla	176, 179 ja 180 artikla
182 d artikla	5, 180 ja 181 artikla
183 artikla	177 artikla
184 artikla	—
185 artikla	130 ja 131 artikla
186 artikla	130 artikla
187 artikla	132 artikla
188 artikla	133 artikla
189 artikla	56 artikla
190 artikla	58 artikla
191 artikla	56 artikla
192 artikla	57 ja 58 artikla
193 artikla	59 artikla
194 artikla	59 artikla
195 artikla	61 artikla
196 artikla	60 artikla
197 artikla	59 artikla
198 artikla	64 artikla
199 artikla	65 artikla
200 artikla	—
201 artikla	44 artikla
202 artikla	46 artikla
203 artikla	46 artikla

Asetus (ETY) N:o 2913/92	Tämä asetus
204 artikla	46 ja 86 artikla
205 artikla	46 artikla
206 artikla	46 ja 86 artikla
207 artikla	86 artikla
208 artikla	47 artikla
209 artikla	48 artikla
210 artikla	49 artikla
211 artikla	49 artikla
212 artikla	50 artikla
212 a artikla	53 artikla
213 artikla	51 artikla
214 artikla	52 ja 78 artikla
215 artikla	55 ja 66 artikla
216 artikla	45 artikla
217 artikla	66 ja 69 artikla
218 artikla	70 artikla
219 artikla	70 artikla
220 artikla	70 ja 82 artikla
221 artikla	67 ja 68 artikla
222 artikla	72 artikla
223 artikla	73 artikla
224 artikla	74 artikla
225 artikla	74 artikla
226 artikla	74 artikla
227 artikla	75 artikla
228 artikla	76 artikla
229 artikla	77 artikla
230 artikla	73 artikla
231 artikla	73 artikla
232 artikla	78 artikla
233 artikla	86 artikla
234 artikla	86 artikla
235 artikla	4 artikla
236 artikla	79, 80, ja 84 artikla
237 artikla	79 ja 84 artikla
238 artikla	79, 81 ja 84 artikla
239 artikla	79, 83, 84 ja 85 artikla
240 artikla	79 artikla
241 artikla	79 artikla
242 artikla	79 artikla
243 artikla	23 artikla
244 artikla	24 artikla
245 artikla	23 artikla
246 artikla	22 artikla

Asetus (ETY) N:o 2913/92	Tämä asetus
247 artikla	183 artikla
247 a artikla	184 artikla
248 artikla	183 artikla
248 a artikla	184 artikla
249 artikla	185 artikla
250 artikla	17, 120 ja 121 artikla
251 artikla	186 artikla
252 artikla	186 artikla
253 artikla	187 artikla

2. Asetukset (ETY) N:o 3925/91 ja (EY) N:o 1207/2001

Kumottu asetus	Tämä asetus
Asetus (ETY) N:o 3925/91	28 artikla
Asetus (EY) N:o 1207/2001	39 artikla